



KALAIKESARI

கலைக்கேசரி



• CULTURE • HERITAGE • TRADITION • EVENTS • FASHION • INTERVIEWS • ENTERTAINMENT

VOLUME : 03 ISSUE : 05 Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD / 127 / News / 2012

பண்டைக் காலம் முதல்
இலங்கை இந்திய
சமூகத் தொடர்பு

வைகாசி விசாகம்
புண்ணிய தினம்

சொழம்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

www.kalikesari.com / MAY 2012

INDIA.....IN₹ 100.00
SRI LANKA....SLR 200.00
SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00
AUSTRALIA...AUS\$ 10.00
SWISS.....CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00
UK.....GB£ 6.00
EUROPE..EU€ 7.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | eavaham.org





‘வெண்கல’ விருது வென்ற யாழ் மண்
இணையத்தளத்திற்கு சிறு விளம்பரதாரர்களை
அன்புடன் வரவேற்கிறோம்!

அனைத்து சிறு விளம்பரங்களும் முற்றிலும் இலவசம்!

யாழ் மண்
Yarl Mann Connect with Jaffna

www.yarlmann.lk



வெண்கலையியல் வியாபகிதலாய் வலதீவர

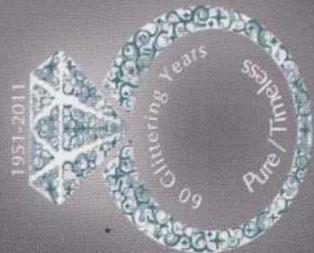
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்



Lalitha
fine jewellery since 1951

442 ஆர் ஏ டி மெல் மாவத்தை, கொழும்பு 3 தொ.பே. 2 577 451-2
105 செட்டியார்தேரு, கொழும்பு 11 தொ.பே. 2 323 691, 2 431 993
www.lalithajewellers.lk



06



அட்டைப்படிம் :

மியன்மாரில் அமைந்துள்ள பொற்கோயில்

உள்ளடக்கம்

14 தமிழோடு கிரந்த எழுத்துக்கள்

24 தமிழ் மருத்துவத்தில் தேவ அமிர்தம் தேன்

38 துனான அங்காள பரமேஸ்வரி ஆலயம்

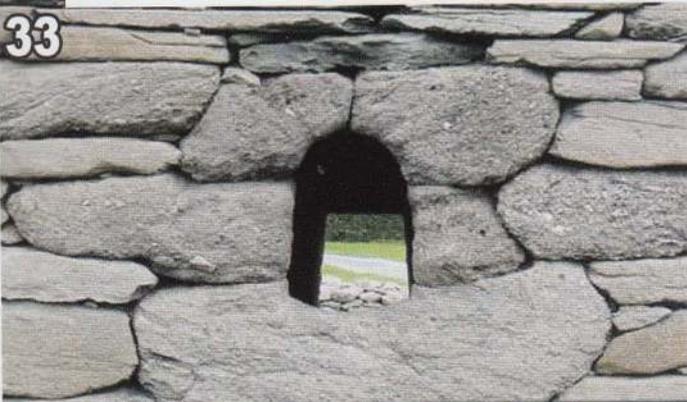
42 அழகியல் உலகில் வீரமணி ஐயர்

54 நவநாயகர்கள் 4 'புதன்'

14



33



38





வைகாசி விசாகம் தத்துவமும் நடைமுறையும்

- கலாநிதி. கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், முதநிலை விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்

வைகாசி மாதத் திருநாட்கள் வசந்த ருதுவில் வருகின்றன. மாதங்களுட் சித்திரையும் வைகாசியும் வசந்த ருதுவைச் சேர்ந்தவை. வசந்த ருது சித்திரையில் தொடங்கினாலும் அதன் முழு பெறுபேறுகளையும் மனித குலம் அனுபவிக்கும் காலம் வைகாசியேயாகும். தமிழ்த் தெய்வமான கலியுக தெய்வம் முருகப்பெருமான் அவதரித்த தினம் வைகாசி விசாகத்திலேயாம். ஆகவே வசந்தத்தில் வரும் வைகாசி ஒரு அருமையான - சிறப்பான மாதமாகும். வசந்தத்தின் முதிர்ச்சியை வைகாசியிலேயே காண முடியும். காண்டாவனம் என அழைக்கப்படும் அக்கினி நாள் சித்திரையில் ஆரம்பமாகி வைகாசியில் முடிவுறும். வைகாசியில் சூரிய வெப்பம் அதிகம். ஆகவே இக் காலத்தில் உடுக்க உடுப்புகளையும், பாதணி, குடை, விசிறி, ஜல பாத்திரம் என்பவற்றையும் தானமாகக் கொடுப்பதும் இலங்கை வாழ் தமிழ் - பௌத்த மக்களிடையே உள்ள வழக்கமாகும்.

பௌத்தர்கள் 'வெசக் தவஸ' என்று கூறி விழாவெடுப்பர். புத்த பகவானோடும், அவர் ஞானம்பெற்ற வரலாற்றோடும் தொடர்புபட்டுள்ளது. வெசக், வைகாசி விசாகம், வெசக் தவச என்று கோலாகலமாகவே கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றமை கண்கூடு. பௌத்தர்கள் செவக்கூடு, பந்தல்கள், சிகரங்கள் கட்டி அலங்கரித்து, மின் குமிழ்களால் ஒளியேற்றிக் கொண்டாடுவது வழமை. நீர்விடாய், தாகம் அதிகமாக இருக்கும் வைகாசி புண்ணிய காலத்தில் உயிர் வர்க்கம் நாவரண்டு நீருக்காக வேட்கை

கொள்ளும். இக்காலத்தில் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்து, நீர், மோர், பானக்கம், குளிர்பானம் என்பன கொடுத்து உபசரிக்கலாம். தற்காலத்திலே குளிர்நட்டப்பட்ட பழச்சாறு, தேசிக்காய்த் தண்ணீர், ஊறுகாய்த் தண்ணீர் என்பனவும் வினியோகிக்கப்படுவதும் குறிப்பிடற்பாலது.

நெடுஞ்சாலைகளிலேயும், வீதி மறிப்புகள், வீதித் தடைகள் இட்டுப் பானம் வழங்கும் வழக்கமும் உண்டு. மக்கள் மட்டுமல்லாது பசு, காளை, ஆடு முதலானவை கூட சூரிய வெப்பத்தால் இக்காலத்தில் தவிக்கும். எனவே கோவில் வாசல், வீட்டு வாசல் போன்ற இடங்களில் நீர்த் தொட்டி கட்டி அதிலே நீரை நிரப்பி வைப்பர். அதற்கு அண்மித்ததாக ஓர் ஆவுரிஞ்சிக் கல் நட்டு வைக்கப்படும். களைப்புற்றுத் தாகத்துடன் வரும் மந்தை இனம் தண்ணீர்த் தொட்டியில் நீர் அருந்தி, ஆவுரிஞ்சிக் கல்லில் (ஆவுரோஞ்சுங்கல் - ஆவுரிஞ்சிக்கல்) தனது உடம்பைத் தேய்த்துக் களைப்பாறும். இவ்வரிய புண்ணிய செயலினை நம் முன்னோரே ஆரம்பித்து வைத்துக் செயல்படுத்தியமையால் இன்று வழமையில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

சைவத் தமிழர்கள், ஆதித்திராவிட மக்கள், நாக இனத்தவர்கள் இந்நடைமுறைகளை கொண்டு இருந்தமைக்கான சான்றுகள் மகாவம்சத்திலே உள்ளன. பௌத்த நெறி மிகவும் உயர்வானது. உயிர்ப் பலியை வெறுத்த மதம் பௌத்தமாகும். சமண பௌத்தத்தில் காணப்பட்ட மிகப்பெறுமதி வாய்ந்த உயர்ந்த சிறந்த தத்துவங்களையெல்லாம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம்

நூலகம்

முதல் கடைப்பிடித்து வந்தவர்களே ஆதித் திராவிட நாக இனத்து மக்கள் வரலாறு இன்று கவனிப்பாரற்று கிடக்கிறது.

இலங்கையின் பெரும் பகுதி நிலத்தை நாக அரசர்கள் ஆண்டனர். இயக்கர்களும், வேடர்களும் கூட ஆதி இனத்தவர்களே. எனினும் நாக இனத்தவர்களுடன் இயக்கர் கலப்புற்றுச் சந்ததியற்றனர். வேடர்கள் இன்றும் காட்டிலே எஞ்சியுள்ளனர். இவ்வரலாற்றால் நாம் அறிய முடிவது யாதெனில் மகிந்தன் இலங்கைக்கு வெள்ளரசு மரக்கிளையுடன் இந்தியாவிலிருந்து ஐம்புகோளத் துறைமுகத்தினூடாக அநுராதபுரத்திற்கு வந்த போது இலங்கையிலே தமிழர் இனமான நாக வம்சத்தினரால் பௌத்த மதம் போஷிக்கப்பட்டும் வழிபட்டவர்களைக் கொண்டிருந்தமை தெளிவாகின்றது. எனவே பௌத்த தர்மத்தை ஆதி இலங்கையிலே பின்பற்றியவர்கள் ஆதித் திராவிடர்களான நாக வம்சத்தினர்களே என்பது பேருண்மை.

இக்கருத்தை இனவாத அறிஞர்களும், பேராசிரியர்களும், அரசினர்களும் இன்றும் மூடி மறைத்து வருகின்றனர். எனினும் உண்மை என்னவெனில், தமிழருக்கும் பௌத்தர்களுக்கும் நடைமுறை அம்சங்களுக்கும் பெருந்தொடர்பு உண்டு. இத்தொடர்பின் 'தாற்பரியம்' என்னவெனில் இவை தென்னிந்தியத் தத்துவங்களாக உள்ளமையேயாகும். இலங்கைக்குக் கௌதம புத்தர் வந்த பொழுது இங்கு பௌத்த மதம் நிலைபெற்றிருந்தது. தமிழ் பௌத்தர்கள் - நாக அரசர்கள் - தமிழ்ப் பௌத்தர்களாக இருந்துள்ளனர். இது புது வரலாறு அல்ல. இது தான் உண்மை வரலாறு. காலப்போக்கில் சிங்கள மொழியின் முதன்மை, பௌத்த மதத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள துடன் மிகவும் விசாலமாகவிருந்த தமிழரசுகள் பறிகொடுக்கப்பட்டன.

குடியேற்றங்களும் ஆதிக்கச் செயற்பாடுகளும் கலவரங்களும் தமிழர் பிரதேசங்களிலே பாரியளவில் இடம் பெற்று தமிழர் சமயமும், தமிழர் பண்பாடும் அழிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் சிங்கள மயப்படுத்தவும் பட்டன. இவற்றிற்கும் இப்புண்ணிய காலங்களுக்கும் பெருமளவிலே தொடர்புண்டு. சமுதாய, சமயக் சடங்காசார நடைமுறைகள் தமிழர்களையும் பௌத்தர்களையும் இணைத்தன.

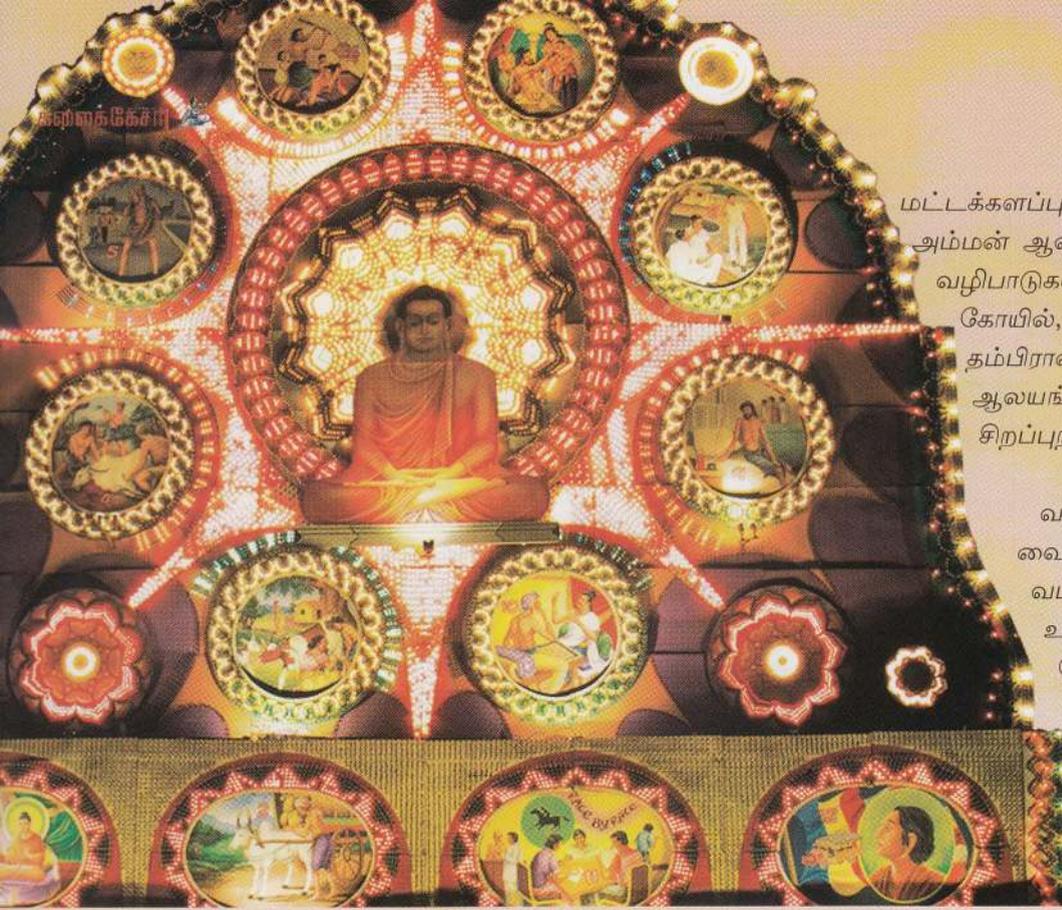
வேடர் கலாசாரம், வேட்டுவ இனம் வாழும் இன்றைய கதிர்காம முருகஸ் தலம், (வேட்டுவ ஆசார முறையில் நடைபெறும் பூசை மரபைக் கொண்டு சிங்கள - தமிழர் வழிபடும் திருத்தலமாக உள்ளது. வைகாசி அக்னி நாட்களில் கடும் வெய்யில் காரணமாக அம்பாள்

நோய், சூடு சம்பந்தமான வியாதிகள் மக்களிடையே பரவலாகக் காணப்படும். அவ்வாறு பீடிக்கப்பட்டவர்களின் சிலர் ஒதுக்குபுறமான அம்பாள் ஆலயங்களில் தங்கித் தமது நோய் குணமானதும் வீடு செல்வர்.

திருகோணமலை பாலம்போட்ட பத்தினித் தெய்வ ஆலயத்தில் இப்படியாக நோய்வாய்ப்பட்ட பக்தர்கள் தங்குவது வழக்கம். திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் தமிழர் பௌத்தர்களது குடியேற்றங்கள் நெருக்கமாகவுள்ளமை கருதத்தக்கது. காளி, மாரி, துர்க்கை முதலான தெய்வங்களின் அனுக்கிரகத்தை வேண்டிப் பலரும் விசேட பூசை வழிபாடுகளைச் செய்வது மரபு. நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றப் பலரும் சர்க்கரைச் சாதம், தயிர்ச் சாதம் நீர், மோர், பானக்கம், செவ்விளநீர், பழவகை முதலானவற்றை அம்பாளுக்கு நிவேதனஞ் செய்து பின்பு அதனைப் பக்தர்களுக்கு வினியோகிப்பர்.

அம்மன் நோய், கொப்பளிப்பான், சின்னமுத்து, கூவக்கட்டு, கண்ணோய், சொறி, சிரங்கு என்னும் வெப்பு நோய்களுக்கான பரிகார வழிபாடுகள், குளிர்த்திகள், பொங்கல் அபிஷேகங்கள், பூசைகள் திருகோணமலை பத்திரகாளி கோயில், கொட்டாஞ்சேனை மாரியம்மன் கோயில், யாழ். வீரமாகாளி அம்மன், தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன், நாவலப் பிட்டி முத்துமாரி, கம்பளை முத்துமாரி, ரொக்கில் (பதுளை) காளி அம்மன், நயினை நாகபூசணி அம்மன் முதலான அம்மன் ஆலயங்களில் பக்தர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களிலே நீர், மோர், பானக்கம், ஊறுகாய்த் தண்ணீர், தேசிக்காய் தண்ணீர் என்பன வைகாசி விசாகத்தில் மக்களுக்கு வழங்கப்படும்.



மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே அனைத்து கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்களிலும் சிறப்பாகவே பொங்கல் வழிபாடுகளை மேற்கொள்வர். யாழ். நாச்சிமார் கோயில், மாதனை கண்ணகை, புதூர் நாக தம்பிரான் போன்ற ஆலயங்களிலும் ஏனைய ஆலயங்களிலும் வைகாசிப் பொங்கல் சிறப்புற இடம்பெற்று வருகின்றன.

குளிர்த்தி

வருடாந்தக் குளிர்த்தி, சடங்கு என்பன வைகாசி மாதத்தில் மட்டக்களப்பு மாவட்ட ஆலயங்களில் இடம்பெறுவது உண்டு. அது தவிர ஊரிலே அம்மன் நோய் காணப்படின் குளிர்த்தி நடைபெற்று வருகிறது. முழு ஊருமே சேர்ந்து பெருவாரியாகச் சோறு, கறி, குழம்பு என்பவற்றைச் சமைத்து மலைபோல் படையல் செய்து நிவேதிப்பது குளிர்த்தி எனப்படும்.

வைகாசி விசாக மகிமை

தமிழ்த் தெய்வமும் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம் என்னும் சிறப்புகளைக் கொண்ட முருகக் கடவுள் உலகில் உள்ளோரை தேவர்களை உய்விக்க வைகாசி விசாக நட்சத்திரத்தில் தோன்றினார். முருகப்பெருமான் அவதாரம் நடைபெற்ற நட்சத்திரம் வைகாசி விசாகம் என்ற காரணத்தினால் முருகக் கடவுளுக்கு விசாகம் என்றும் பெயருண்டாயிற்று என்பார். இந்து சமயத் தெய்வக் கோட்பாடு வெறும் சமயத் தேவை மட்டுமன்று இந்துத் தெய்வீக வரலாறு சமூகம் தழுவியதென்பது நுனித்துணர்தற்குரியது. தேவாசுர யுத்தத்துடன் முருக அவதாரம் தொடர்புபடுத்தப்படுவது ஈண்டு உன்னிப்பாகவே சிந்திக்கப்பாலது. கந்த புராணம், யுத்தம், சேனை, படை மாண்டனர் என்றெல்லாம் வர்ணித்துப் புராணிப்பது முருகக் கடவுளது பிரபாவங்களை பராக்கிரமத்தை உலகியல் நெறியினால் உணர்த்துவதற்கான உத்தியே எனலாம். ஆயினும் குறிக்கோள் பராக்கிரமத்தை தனிப்பெரும் பலத்தை வியக்கும் படியாக வருணிப்பதேயாகும்.

உலகின் உள்ளோர் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களினின்றும் விடுப்பட்டுக் கடவுட் சிந்தனையுடன் இருக்க வேண்டும் என முருகப்பெருமான் எமக்கு அறிவுறுத்திய வண்ணம் உள்ளார். 'ஆறுமுகம்' தத்துவம் மகோன்னதமானது. பஞ்ச பூதங்களும் உயிரும் சேர்ந்து ஆறுமுகங்களாயின. உயிர்கள் யாவும் இன்னல் இடரின்றித் தன் நிலை வந்தடைய வேண்டும் என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை ஆறுமுகப்பெருமான் உலகுக்குக் கூறிய வண்ணம் உள்ளார். "அஞ்சமுகந் தோன்றில் ஆறு முகந் தோன்றும்" என்கிறார் அருணகிரிநாதர். அரக்கர்களின் கொடுமையால் அல்லறப்பட்டு அவஸ்தைப்பட்ட தேவர்கள் சிவப்பரம் பொருளிடஞ் சென்று சூரபன்மன் முதலான

வைகாசி விசாகப் பொங்கல் வைபவங்கள்

அரிசிப்பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல் பொங்கிப் படைத்து சக்தியாகிய அம்பாளை வழிபடுவதிலுள்ள திருப்தி வேறெதிலும் கிடைப்பதில்லை. சைவசமய பெண்கள் குறிப்பாகச் சுமங்கலிகள் எனப்படும் திருமணம் செய்தோர், திருமணம் செய்யாதோர் என்போரும் ஆலய முன்றிலிலே பொங்கல் செய்து படைத்துப் பின் அதனை எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து உண்பர்.

செவி வழிவரும் கதைகள் பல உள. வடபுலத்திலும், கிழக்கிலங்கையிலும் தோன்றியுள்ள பல அம்மன் ஆலயங்கள், அடியார்களது கனவிலே அம்மன் காட்சி கொடுத்துத் தன்னை ஆதரிக்குமாறு அருள் வாக்குக் கொடுத்து உருவானவை என்பது உண்மையே.

'மகர சங்கிராந்தி' எனப்படும் குறிப்பு விசேடணத்துடன் சூரிய வழிபாடாக - உழவர் விழாவென ஆரம்பமாகும் பொங்கல், பங்குனித் திங்கட் பொங்கல், சித்திரை வருடப் பிறப்புப் பொங்கல் என விரிவடைந்து வைகாசி பொங்கல் என மலருகின்றது. குறிப்பாக வைகாசித் திங்கள் வெள்ளியிலும் விசாகம் பூரணை தினத்திலும் வைகாசிப் பொங்கல் விமரிசையாகவே இடம்பெறுவது குறிப்பிடப் பாலது.

வைகாசி பொங்கல் என்றதும் இலங்கையிலே வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் ஆலய வருடாந்த வைகாசிப் பொங்கல் மிக முதன்மை வாய்ந்தது. வற்றாப்பளையிலே கடல் நீரைக் கொண்டு வந்து ஆலய விளக்கை ஏற்றி அற்புதமாக கண்ணகி அம்மாளுக்குப் பயபக்தியுடன் பொங்கல் செய்யப்படுகின்றது.

வைகாசியில் திருகோணமலை பாலம் போட்ட பத்தினித் தெய்வம், சுட்டிபுரம் முத்துமாரி ஆகிய ஆலயப் பொங்கல் மிகவும் கீர்த்தியும் பிரபல்யமும் வாய்ந்தவை.

அரக்கர்களிடமிருந்து தம்மை விடுவிக்க விண்ணப்பஞ் செய்தனர். சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் உண்டாகி அவை சரவணப் பொய்கையுள் விழுந்து குளிர்ச்சியடைந்து ஆறு அழகிய திருக் குழந்தைகளாக வடிவெடுத்தன. ஆறுமுக அவதாரம் வைகாசி விசாகத்தில் நிகழ்ந்ததால் வைகாசி விசாகம் முருகனுக்கான திருநாளாயிற்று என்ற விளக்கமும் மிக பொருத்தமானதாகும்.

கொழும்பு ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேஸ்வரத்திலும், ஜிந்துப்பிட்டி சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலிலும், ஸ்ரீ கதிரேசன் தெரு, கொம்பனித்தெரு, தட்டாரத் தெரு, செட்டியார் தெரு, கதிர்காமம் மண்டூர், செல்வச் சந்திநி, நீர் வேலி, மாவிட்டபுரம், நல்லூர் ஆகிய இடங்களிலும் உள்ள முருகனாலயங்களில் வைகாசி விசாகத் திருவிழா மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. வைகாசி விசாகத்தன்று யம தர்மராசாவைத் திருப்திப் படுத்தவும் வழி பாடுகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

வைகாசிப் பெளர்ணமித் தினம்

அம்பாள் ஆலுயங்களில் அபிஷேகம் பூசை ஸ்ரீசக்கர பூசை பொங்கல் குளிர்ந்தி என்பன பக்தி பூர்வமாக நிகழும். வைகாசி பெளர்ணமியன்று சந்திரன் தன்னொளி வீசி அருமையாகக் காட்சியளிப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும். தாய் இல்லாதோர் பெளர்ணமி விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஏனைய மாதங்களைப் போல வைகாசி அமாவாசையன்று தகப்பன் இல்லாதோர் விரத அனுஷ்டானங்களுடன் பிதிர்க்கடனை நிறைவேற்றல் நன்று. வைகாசி மாத கிருஷ்ண பக்ஷ ஏகாதசி வருதி நீ என்பதாகும். நம்மைக் காத்துக்கொள்ள இவ்விரதம் மேலானதென்பர். இம்மதத்தில் வரும் சக்லபக்ஷ ஏகாதசி மோஹினி என்றழைக்கப்படும் ரோகம் அகன்று நல்வாழ்வு வாழ இவ்விரதம் சிறப்பானது.

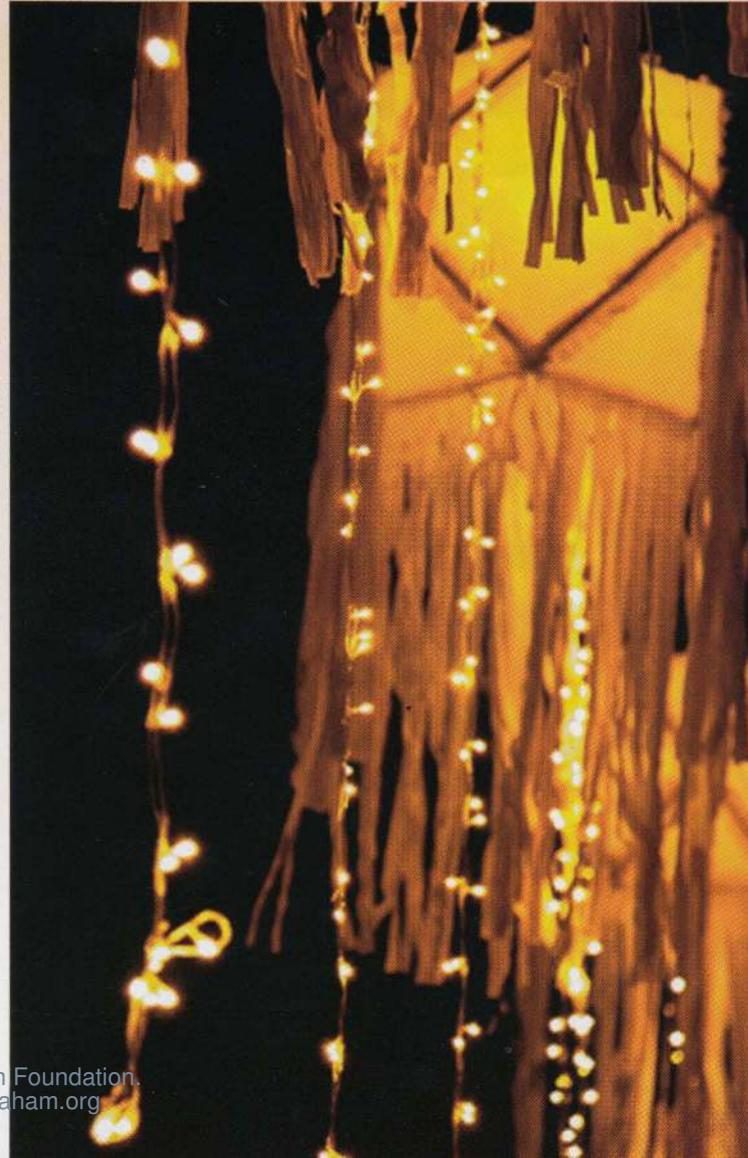
ஆகவே ஏகாதசியன்று மகாவிஷ்ணு விரதத்தையும், பிர தோஷத்தன்று பிரதோஷ விரதத்தையும், சோமவாரத்தன்று சிவனையும், சதுர்த்தியில் விநாயகரையும், சஷ்டி கார்த்திகை நாட்களில் முருகனையும் விரத அனுட்டானங்களுடன் வழிபடல் உத்தமம். வைகாசி மாதம் சிவ சக்தி முருகன் அம் சங்கொண்ட மாதம் ஆகும். இம்மாதத்தில் சூரியன் உஷ் ணத்தைத் தர சந்திரன் தன்னொளி வீசுகிறான். மனித வாழ்வு இன்ப, துன்பங்களுக்கு மத்தியில் உள்ளது என்பதற்கு இஃது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. எமது வழிபாடுகளை நாம் நன்கு கற்றறிந்து முறைப்படி செய்து நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் .

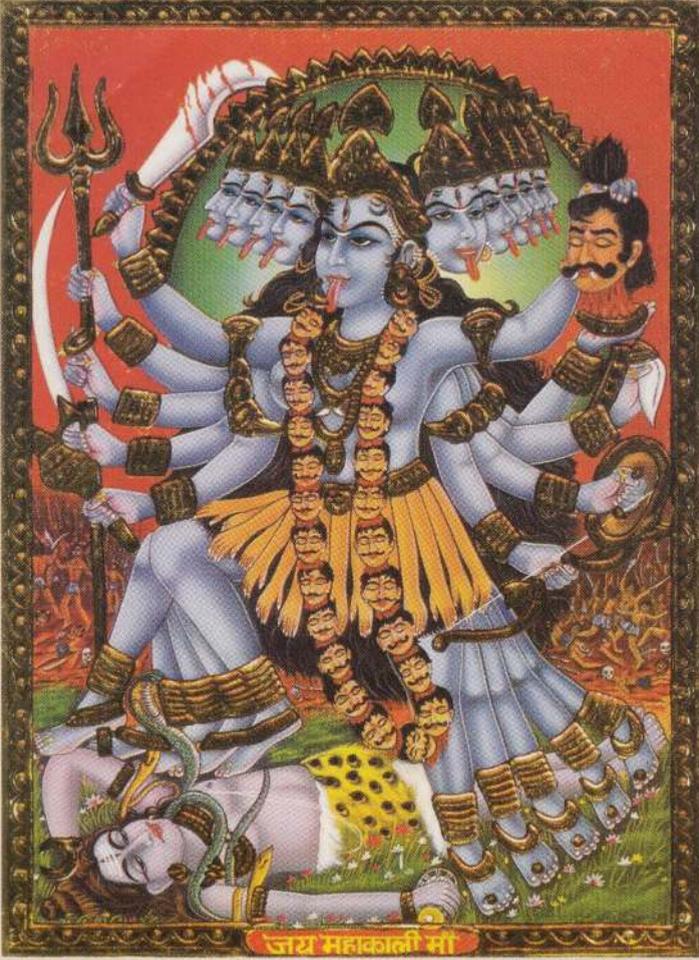
புத்தரும் வைகாசி விசாகமும்

புத்த பெருமான் பெளர்ணமியன்று தான் பிறந்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் புத்த பெருமான் பிறந்த கிழமையையும் நேரத்தையும் சரியாகச் சொல்ல சரியான சரித்திர ஆதாரங்கள் நம்மிடையே காணப்படவில்லை. இன்னுஞ் சிலர் வெள்ளிக்கிழமையன்று விசாக நட்சத்திரத்தில் புத்த பெருமான் தோன்றினார் என்று

கருதுகின்றனர். பின் குழந்தைக்கு 'சித்தார்த்தன்' எனப் பெயரிட்டனர். போதி சத்துவர் பிறந்த ஏழாம் நாளன்று மாயாதேவி இறந்துவிட்டாள். தான் இறப்பதற்குமுன், தன் சகோதரி பிரஜாபதியிடம் தன் குழந்தையை அன்புடன் வளர்க்கும் படி வேண்டிக்கொண்டு போதிசத்துவரை அவளிடம் ஒப்படைத்தாள். இதன் பின் பிரஜாபதி சுத்தோனனின் மனைவியானாள். போதி சத்துவரின் பத் தொன்பதாம் வயதில் சுத்தோதனன் தனது சகோதரியின் மகள் யசோதாவைத் திருமணஞ் செய்து வைத்தான். சித்தார்த்தனுக்கு ராகுலன் என்ற மகன் பிறந்தான். இந்த மகிழ்ச்சி மிக்க செய்தியைக் கேட்டும் சித்தார்த்தன் மனம் சந்தோஷம் கொள்ளவில்லை. வாழ்வின் நிலையாமை குறித்து ஆழ்ந்து சிந்திக்க தொடங்கி விட்டார். அவர் சோர்ந் திருப்பதைப் பார்த்த யசோதை அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டபோது சித்தார்த்தன் "பிணி, மூப்பு, சாக்காடு என்ற மூன்றும் உயிர்களைப் பாதிப்பதை எங்கும் நான் காண்கிறேன். அதனால் வாழ்க்கையில் ஆர்வம் குறைந்து எனக்குக் கவலை ஏற்பட்டுள்ளது" என்றார்.

சுத்தபூர்ணமி - வெள்ளிக்கிழமையன்று சித்தார்த்தன் பெருந்துறவு மேற்கொள்ளக் கிளம்பி விட்டார். நிரஞ்சனை நதிக்கருகில் போதி மரத்தை - அரச மரத்தை அடைந்து





கிழக்குத் திசை நோக்கி உட்கார்ந்தார். புத்த நிலை அடையாமல் இந்த இடத்தை விட்டு நகர்வதில்லை என்று உறுதியுடன் அரச மரத்தினடியில் சப்பணம் போட்டு அமர்ந்தார். கௌதமர் தன் 35ஆவது வயதில் புத்த நிலையை அடைந்தார். கி.மு. 568ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் ஆறாம் நாள் புதன்கிழமை இரவு நேரத்தில் போதிசத்துவர் பூரண ஞானத்தைப் பெற்று புத்தரானார். புத்தர் வைகாசி மாதம் பெளர்ணமியன்று பிறந்தார். முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு பின் வைகாசி மாதம் முழுமதியன்று போதிஞானம் பெற்றார். அதன் பின் தன் எண்பதாவது வயதில் (கி.மு. 543ஆம் ஆண்டில்) முழுமதி நாளில் செய்வாய்க் கிழமையன்று பரிநிர்வாணம் அடைந்தார். ஆகவே உலகில் உள்ள பெளத்தர்கள் அனைவருக்கும் வைகாசி பெளர்ணமி நாள் மிகச் சிறப்பான நாளாகும்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு முறை புத்தர் தன் தந்தையின் அரண்மனைக்கு விஜயம் செய்தார். அப்போது தன் மனையியும் துறவி வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருவதை அறிந்து அவளை அவளின் அந்தப்புறத்தில் சென்று பார்த்தார். அப்போது சுத்தோதனன் புத்தரிடம் “யசோதரைக்கு உன்னிடம் அளவற்ற பக்தி உண்டு. அவள், நீர் மஞ்சள் நிற ஆடையை அணிந்ததைக் கேள்விப் பட்டு அவளும் மஞ்சள் நிற ஆடையை அணிந்து வருகிறாள். ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு வேளைதான் சாப்பிடுகிறாள். வெறும் தரையில் தான் படுத்து உறங்குகிறாள்.” என்றார்.

அதற்குப் புத்தர் “அவள் பூர்வ ஜென்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தால் தான் புத்தர் ஒருவருக்கு மனைவியாகும் பேறு பெற்றாள்” என்று கூறி தன் மனைவிக்குச் சில உபதேசங்களைச் செய்தார். அந்த உபதேசங்களைக் கேட்ட யசோதை பெளத்தத்தைத் தழுவினாள்.

பெளத்த மதத்தில் பெண்கள் சேருவதற்கு எட்டு நெறிகள் உள்ளன. இவற்றினைக் கடைப்பிடிப்போர் பிக்குணிகளாகலாம்.

கடைசியாகக் கௌதம புத்தர் குசி நகரம் என்னும் சிற்றூரை வந்தடைந்தார். அங்கு வைகாசி மாதம் முழுமதி (பெளர்ணமி) நாளன்று புத்தர் மகா பரிநிர்வாணம் எய்தினார். அப்போது அவருக்கு வயது எண்பது பூர்த்தியாகி எண்பத்தொன்று தொடங்கியிருந்தது. புத்தரின் பூதவுடல் தீயில் சங்கமமாகிய பின் சாம்பல் பல கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பல மன்னர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

தமிழரும் பெளத்தரும் நம்பும் கொள்கைகள், கருமங்கள் பலப்பல. ஒருவனுடைய உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் காரணமாக இருப்பது அவனவன் செய்யும் நல்வினை தீவினைகளே. அதாவது கருமமே என்று பெளத்தம் கருதுகின்றது. எண்ணம் - சொல் - செயல் ஆகிய மூன்றும் கருமம் என்பதாகும்.

உலக மக்களின் ஐந்தில் ஒரு பகுதியினர் அதாவது சுமார் ஐம்பது கோடி மக்கள் புத்த மதத்தைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். பெளத்தம் கூறும் நற்சிந்தனைகளைச் சுருக்கி பின்வருமாறு பத்துக்கட்டளைகளாகச் சொல்லலாம்.

1. தக்காருக்கு அறம் செய்.
2. ஒழுக்க போதனைகளை பற்றி நில்.
3. நல்ல நினைவுகளை வளர்த்து வா.
4. பிறர்க்கு பணி செய்.
5. பெற்றோரையும் மூத்தோரையும் மதித்து வேண்டுவன செய்.
6. உன் புண்ணியங்களில் ஒரு பகுதியை மற்றவர்களுக்கு கொடு.
7. பிறர் உனக்கு அளிக்கும் புண்ணியங்களை ஏற்றுக் கொள்.
8. நேர்மைக் கொள்கையை அறிந்து நட.
9. நேர்மைக் கொள்கையை பிறருக்கு உபதேசம் செய்.
10. உன் குற்றங்களைக் களை.

இந்துதர்மமும் இவற்றையே கூறுகிறது. ஆகவே மனிதன் தன்னளவில் திருந்த நினைத்தாலன்றி பிறர் திருத்தலாம் என்பது சமய அனுஷ்டான விதிக்கு நேர் மாறானது. எனவே ‘உன்னை அறி (Know Thy self), உன்னைத் திருத்திக் கொள், உலகம் தானே திருந்தும்’

மரணப் பெருவெளி

வட அமெரிக்காவில் கலிபோனியா மாநிலத்தில் காணப்படும் மரணப் பள்ளத்தாக்கு எனப்படும் தேசியப்பூங்காவின் பரப்பளவு 5,262 சதுர மைல்கள் மட்டுமே! 1933 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 11 ஆம் திகதி முதல் நினைவுச் சின்னமாகவும், 1994 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 31ஆம் திகதி முதல் தேசியப் பூங்காவாகவும் இது யுனெஸ்கோவினால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது இங்கு பல்வேறு ஆச்சரியங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. கடல் மட்டத்திற்கும் தாழ்வான அதாவது கடல் மட்டத்திற்கு கீழே 282 அடிகள் பள்ளத்தில் இதன் புவியியல் அமைப்பு காணப்படுகின்றது. இப்பள்ளத்தாக்கு அமெரிக்காவில் மிகத் தாழ்ந்ததும், மிக வரண்டதும் அதிக வெப்பம் மிக்க பகுதியாகவும் உள்ளது. இங்கு அதிகூடிய சராசரி வெப்பநிலையாக 49 பாகை செல்சியஸ் வரையும் பதிவாகியுள்ளது. உலகிலேயே இரண்டாவது மிக அதிகளவான வெப்பநிலை 1913 ஆம் ஆண்டு 56.7 பாகை செல்சியஸ் என இப்பகுதியில் பதிவாகியுள்ளது. உலக சரித்திரத்தில் இதுவரை அதிகூடிய வெப்பநிலை லிபியாவில் 1922 ஆம் ஆண்டு 57.8 பாகை செல்சியஸ் எனப் பதிவாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த மரணப் பள்ளத்தாக்கில் 1850 களில் சுரங்கக் கைத்தொழில் நடைபெற்றது. பெருமளவிலான தங்கம், வெள்ளி உலோகங்கள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டன. நகரும் கற்கள், பேய்களின் படுகுழி, செங்குத்தான மணற் குன்றுகள், கருஞ்சிகப்புப் பாறைகள், சூளைகள், உறங்கு நிலையிலிருக்கும் எரிமலை வாய்கள் ஆகியன இங்கு காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக இவை கக்கிய எரிமலைக் குழம்புப் படிமங்களும், இவை சூரிய ஒளியில் காட்டும் வர்ண ஜாலங்களும் நாளொன்றுக்கு 2500க்கும் மேற்பட்ட உல்லாசப் பயணிகளை கவர்ந்து இழுக்கின்றன.

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு:

மறந்தவையும் மறைந்தவையும்

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நடைபெறும் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இற்றைக்கு அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளை நினைவு கூருவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலும் இடத்துக்கு இடம், சமூகத்திற்குச் சமூகம் சடங்காசாரங்களில் வேறுபாடும் மாறுபாடும் உண்டு என்பதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும். இக்கட்டுரையாசிரியர் தாம் கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையுமே இங்கு பதிவு செய்கிறார் என்பதையும் கூறி வைக்க வேண்டும். இங்கு குறிப்பிடப்படும் விடயங்கள் பெரும்பாலும் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தை மையமாக வைத்தே குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஒரு குடும்பத்தில் பெண் கர்ப்பவதியாகி விட்டால் அந்தக் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவருமே பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்வார்கள். உணவு, உடை விடயங்களில் அப்பெண்ணுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படும். மனைவி கர்ப்பவதியாகி விட்டால் கணவன் முகச்சவரம் செய்யக் கூடாது என்ற ஒரு நம்பிக்கை நிலவியது. அதனாலே பல ஆண்கள் மனைவி கருத்தரித்ததும் சவரம் செய்யாது தாடி, மீசையுடன் காட்சி தருவர். தாடி, மீசையுடன் காட்சி தருவதைக் கொண்டே

இவரின் மனைவி கருத்தரித்திருக்கின்றாள் என்பதனை ஊரவரும், உறவினரும் அறிந்து கொள்வர்.

திருமணம் ஆகாத இளைஞர் சிலர் தாடி, மீசையுடன் காணப்பட்டால் கிராமத்து முதியவர் சிலர் “ஏண்டா தாடி வளர்க்கிறாய்? உன்ரை மனைவி பிள்ளைத்தாச்சியா?” என்று நையாண்டியாகக் கேட்கும் வழக்காறு மிக அண்மைக் காலம் வரை கிராமங்களிலே நிலவியமையை மூத்தோர் அறிவர்.

தமிழ் நாட்டைபோல் வளைகாப்புக் கொண்டாடும் வழக்கம் யாழ்ப்பாணத்திலே இல்லை. பிள்ளைப்பேற்றுக் காலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சரக்கு வகைகளை முன் கூட்டியே வாங்கிப் பாதுகாக்கும் வழக்கம் மிக அண்மைக் காலம் வரை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே வழக்கில் இருந்தது. இதனை ‘நாட்சரக்கு’ வாங்குதல் என்பர். இன்றும் சிறுபான்மையாகச் சிற்சில இடங்களில் இந்த வழக்காறு உண்டு. அக்காலத்தில் ‘நாட்சரக்கினை’ அடுப்புக்கு மேலே உள்ள பரணிலே கட்டித் தொங்க விடுவர். அடுப்புப் புகை சரக்கு வகைகளைப் பழுதடையவிடாது பாதுகாக்கும்.

பிரசவத்துக்குரிய நாளில் வயிற்று நோ, வந்ததும் மருத்து விச்சியிடம் செல்வர். மருத்துவிச்சி மிகுந்த அனுபவசாலியான மூதாட்டியாக இருப்பார். இவரைத் தற்காலத்து



Mid Wife என்று கூறலாம். கை வைத்தியமாகச் சிலவற்றை மருத்துவிச்சி செய்வார். உதாரணமாக வெந்தயம் அவித்துக் கொடுத்தல் அல்லது உள்ளியை அவித்துக் கொடுத்தல் நிகழும். குழந்தை பிறப்பதற்கு முன் ஏற்படும் கடுமையான வயிற்றுக் குத்தினை 'இராச நோக்காடு' என்று அழைக்கும் வழக்காறும் உண்டு. பிள்ளைப்பேற்றின் போது மருத்துவிச்சியின் பணியே பிரதானமாக அமையும். மருத்துவிச்சியின் சொல் மந்திரச் சொல்லாகவே இருக்கும். குழந்தை பிறந்ததும் தாயையும் பிள்ளையையும் வாழ்த்திப் பாடும் மரபு ஒன்றும் நமது பண்பாட்டிலே இருந்தது. 'மருத்துவிச்சி வாழ்த்துப் பாடல்' என்று நாட்டார் பாடல்களில் ஒரு வகையை அமைத்து நாட்டாரியல் ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தை பிறந்து இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு 'மருத்துவிச்சி' அந்த வீட்டிலே தங்குவதும் உண்டு. மருத்துவிச்சிக்குத் தேவையான உணவு, உடை முதலானவற்றை மகிழ்ச்சிகரமாக வழங்குவார். குடும்பத்தின் இயல்புக்கேற்பச் சன்மானமும் வழங்கப்படும்.

குழந்தை பிறந்து மூன்றோ, ஐந்தோ நாட்களில் சில சடங்குகள் நடைபெற்றதாகக் கூறுகின்றனர். பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை தமது ஈழத்து வாழ்வும் வளமும் என்ற நூலிலே இது பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாமறிந்த காலங்களில் 'கொத்திப் பேய்கழித்தல்' என்ற சடங்கு நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அறுபது, எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே 'கொத்திப் பேய்கழித்தல்' என்னும் சடங்கு மறைந்து விட்டது என்றே கருத வேண்டும்.

பிள்ளை பெற்ற தாய்க்குச் சரக்குகளை 'வறுத்து, அவித்து'க் குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். சில சரக்குகளை அம்மியிலே அரைத்துப் பச்சையாகவும், பின்னர் காய்ச்சியும் உண்ணக் கொடுப்பார்கள். இவ்வழக்கம் இன்றும் ஓரளவுக்கு உண்டு.

சரக்கு அரைத்து குடிக்கக் கொடுப்பதைக் 'காயம் குடித்தல்' என்று சொல்லும் வழக்காறும் உண்டு. குழந்தையைப் பிரசவித்தவருக்கு 'வெந்நீர் வார்த்தல்' என்பதும் மிகவும் முக்கியமானது. வெந்நீர் வார்ப்பதற்கென்றே ஒரு அடைப்பு வளவுக்குள் அடைத்து வைத்திருப்பார்கள். வெந்நீரில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று குழைத்தண்ணீர் மற்றது பட்டைத்தண்ணீர்.

குழைத்தண்ணீர் என்பது நொச்சி, ஆமணக்கு (இதற்குப் பிள்ளைத்தாய்ச்சி ஆமணக்கு என்று பெயர்.), பருத்தி, வேம்பு, பாவட்டை (ஆடாதோடை) இலைகளை முதல் நாள் இரவே தண்ணீரில் ஊற வைத்து அவித்து மறு நாள் காலையில் தாயைக் குளிப்பாட்டுவர். நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்களுக்குக் குழைத்தண்ணீர் வார்ப்பார்கள்.

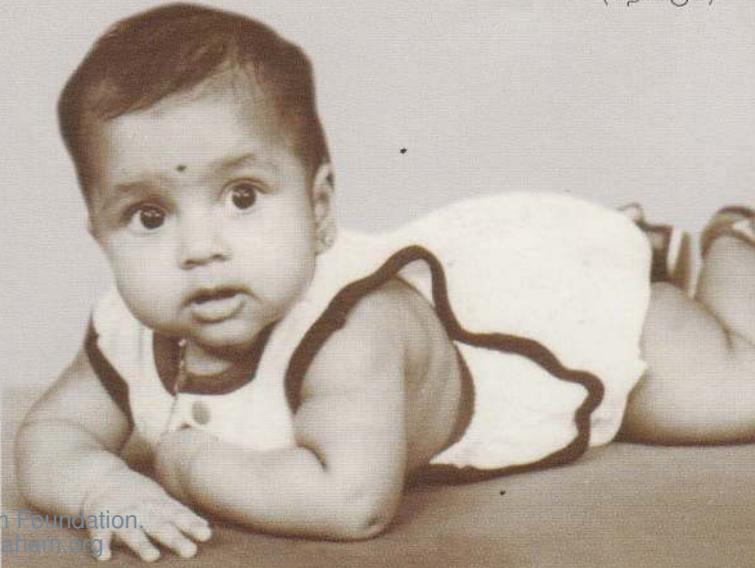
பட்டைத் தண்ணீர் என்பது வேம்ப மரத்துப்பட்டை (உட்பட்டை) யை ஊற வைத்து அவித்துக் குளிப்பாட்டுவர். சில இடங்களிலே இந்த 'பட்டைத் தண்ணீரில்'

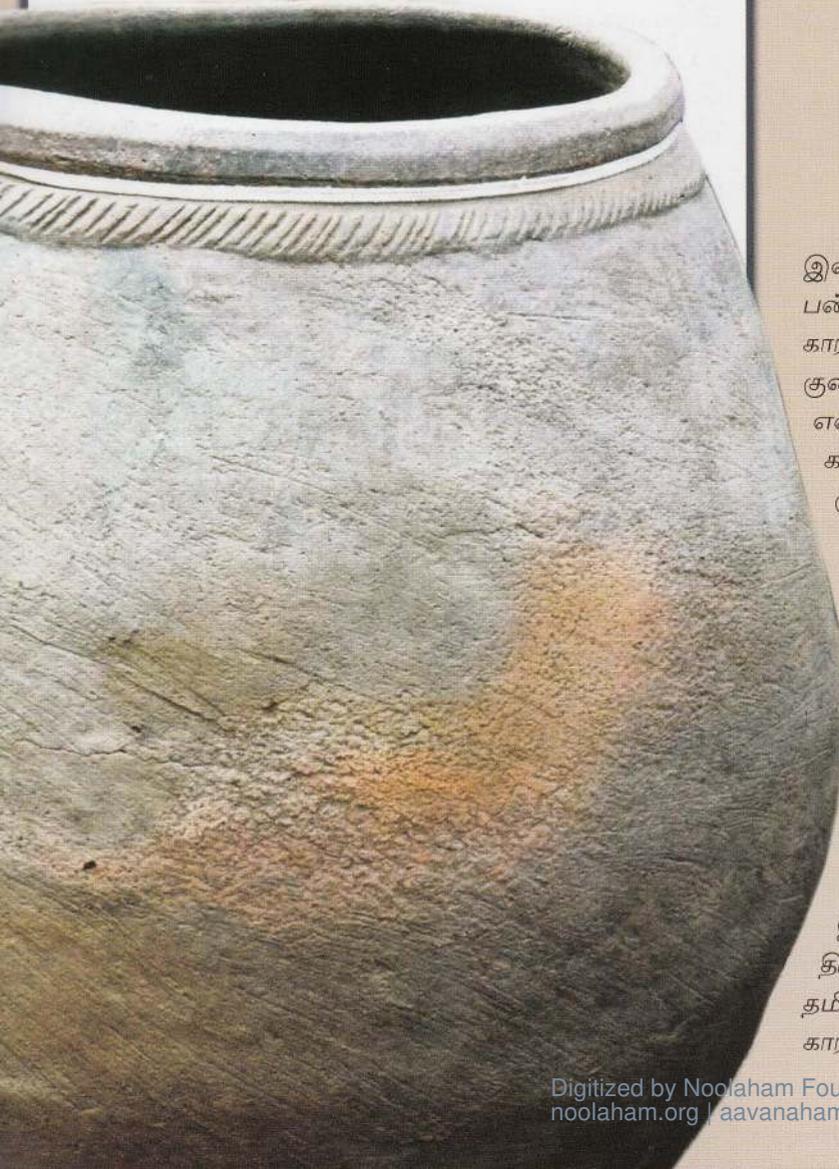


சிறிதளவைக் குடிக்கக் கொடுப்பதும் உண்டு. இன்றைய காலத்து மருத்துவ முறைகள் அறிமுகமாகாத காலத்திலே எம்முன்னோர் கையாண்ட முறைமைகளில் ஒரு வித வைத்திய சுகாதாரப் பயன்பாடும் இருந்தது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

குழந்தை பிறந்து பதினோராவது நாள் தாயையும் பிள்ளையையும் வெந்நீரில் முழுக வார்ப்பார்கள். தாய்க்கு உடல் நலத்திற்கேற்ற உணவு வகைகளை மூதாட்டிமார் தெரிவு செய்து பாகம் பண்ணிக் கொடுப்பர். (பெரும்பாலும் மீன் வகைகள்.) குழந்தையையும் தாயையும் பதினோராம் நாள் வெந்நீரிலே முழுக வார்த்ததின் பின்னர் 21 ஆம் நாள் தண்ணீரிலே (இதனைப் பச்சைத் தண்ணீர் முழுக்கு என்பர்.) முழுக வார்ப்பார்கள். குழந்தையை மெல்லிய வெந்நீரிலேதான் முழுக வார்ப்பார்கள். (சில இடங்களில் முப்பத்தொன்று வரை குழந்தையை முழுக வார்ப்பதில்லை.)

குழந்தை பிறந்து 31 ஆம் நாளில் இருந்துதான் பல வகையான சடங்குகளும் ஆரம்பமாகின்றன. குழந்தையின் வளர்ச்சியோடு தொடர்புடைய 31 ஆம் நாள் சடங்கினைத் 'துடக்குக் கழிவு' என்று மிக சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர். (தொடரும்)





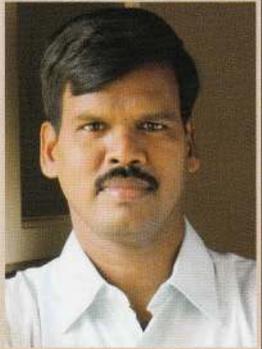
தமிழோடு கிரந்த எழுத்துக்கள்

தமிழ் எழுத்துக்கள் 247 என்றுதான் பள்ளியிலே படிக்கிறோம். ஆனாலும், எழுதும்போது வடமொழி எழுத்துக்களான ஸ, ஷ, ஜ, ஹ, கூ, ஸ்ரீ எனப்படும் கிரந்த எழுத்துக்களையும் சேர்த்தே எழுதவேண்டிய சூழலுக்கு ஆளாகிறோம். இந்த வடமொழி கிரந்த எழுத்துக்கள் எந்தக் காலகட்டத்தில், எப்படி தமிழ் எழுத்துகளுக்குள் நுழைந்தன? என்பது பற்றி தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சியாளரும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு தொல்லியல் ஆய்வாளருமான முனைவர் மு.இளங்கோவனிடம் பேசினோம். அவர் தந்த கருத்தினை இங்கு தருகிறோம்.

“தமிழ்மொழி பிற மொழிகளின் துணையின்றித் தனித்து இயங்கும் பேராற்றல் பெற்றது. உலகில் பிறமொழிகளுக்கு

**தமிழ் மொழி,
தமிழ்ப் பண்பாட்டு
தொல்லியல்
ஆய்வாளருமான
முனைவர்
மு.இளங்கோவனுடன்
ஒரு நேர்காணல்**

நேர்முகம் - பால்முருகன்,
சென்னை



இல்லாத தனித் தன்மை இதுவாகும். தமிழ்மொழி பன்னெடுங்கால வரலாறு உடையது. அரசியல், தன்னலம் காரணமாகத் தமிழ்மொழியின் சிறப்பு சில பொழுது குறைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளதே தவிர உண்மையில் தமிழ் என்று தோன்றியது என்று வரையறை செய்ய முடியாதபடி காலப் பழைமை உடையது. தமிழ் உலகில் தோன்றிய முதன்மொழி என்ற பாவாணர் கூற்று சற்று மிகைப்படத் தோன்றுவதுபோல் இருந்தாலும் அண்மைக் காலமாகக் கிடைத்துவரும் சான்றுகள் (செம்பியன் கண்டியூர் கல்வெட்டு, ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வுச் சான்றுகள், அரிக்கமேட்டு ஆய்வுகள், கேரள புதைபொருள் அகழ்வாய்வுகள்) இந்த உண்மையை நோக்கி நம்மை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன.

தமிழர்களின் ஆழமான அறிவாராய்ச்சிகள் உலகப் போக்குக்கு ஈடுகொடுக்கும்படி இல்லாததால் தமிழின் - தமிழர்களின் சிறப்பு இன்னும் உலக அரங்கில் முறையாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. தமிழார்வம் இல்லாத தலைமைகளும், தமிழின் சிறப்புணராத மக்கள் திரளும் இந்த மொழி பேசுபவர்களாக அமைந்தமை தமிழின் சிறப்பு அறிய முடியாமல் போனமைக்குக் காரணங்களாகும்.

நூலகம்

குமரிக்கண்ட அகழ்வாய்விலும், பூம்புகார், அரிக்கமேடு கடலாய்விலும் நாம் முழுமையாக ஈடுபடாமல் மாநாடுகள் கூட்டுவதிலும், சிலைகள் எடுப்பதிலும், தோரண வாயில்கள் அமைப்பதிலும், கோட்டங்கள் கட்டுவதிலும், வானவேடிக்கைகள் நடத்துவதிலும் நம் அறிவாராய்ச்சியை இழுந்தோம். தமிழறிவற்றவர்களைத் தமக்கு அணுக்கமாக அந்த அந்தக் காலங்களில் ஆட்சியாளர்கள் அமர்த்திக்கொள்வதும் நம் ஆராய்ச்சியைப் பின்னுக்குத் தள்ளி வருகின்றது. மொழியியல் அறிஞர்களின் கூற்றுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, வெற்று ஆரவாரப் பேர்வழிகள் அரசுக்கு அறிவுரைஞர்களாக அமைந்தமையும் நம் பின்னடைவுக்குக் காரணங்களாகச் சுட்டலாம்.

தமிழுக்குக் காலந்தோறும் இடையூறுகள் ஏற்பட்ட பொழுதெல்லாம் தமிழ் தன்னைத்தானே காத்துக் கொண்டுள்ளது. சிலபொழுது அறிஞர்கள் கூடித் தமிழ்க் காப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவ்வகையில் நாம் தமிழ்க்காப்புப் பணிகளில் ஈடுபடவேண்டிய ஒரு சூழல் உருவாகியுள்ளது.

தமிழ் மொழியின் 247 எழுத்துக்கள் தவிர்த்து கிரந்த எழுத்துக்களும் (ஸ,ஷ,ஜ,ஹ,க்ஷ,ஸ்ரீ) தமிழோடு பழகி விட்டன. கிரந்தம் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட மொழியன்று. இது வடமொழியை (சமஸ்கிருதம்) எழுதத் தமிழர்கள் கண்ட எழுத்து வடிவம். கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பெருமளவில் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்த எழுத்துமுறை இதுவாகும். தேவநாகரி எழுத்து பயன்பாட்டுக்கு வரத்தொடங்கிய பின்னர் கிரந்தத்தில் எழுதுவது மறைந்து போயிருக்கிறது.

கிரந்த எழுத்துகள் என்றால் என்ன?

கிரந்தம் என்பது தமிழகத்தில் வடமொழியை எழுத வழங்கிய எழுத்து ஆகும். வடமொழிக்கு முதன்முதல் எழுத்து ஏற்பட்டது தமிழ்நாட்டில் தான். அது தமிழ் ஏட்டெழுத்தினின்று திரிந்த கிரந்தவெழுத்து. அதன் காலம் தோராயமாக கி.மு 10ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். 'கிரந்தம் என்பது நூல். வடமொழியாளர்க்குச் சொந்த வழக்கு மொழியின்மையால், நூலிற்கு மட்டும் பயன்படுத்தப் பெற்ற எழுத்தைக் கிரந்தாட்சரம் என்றனர்' என்பர் மொழிஞாயிறு பாவாணர்.

தமிழகத்தில் வடமொழியை எழுத, வழங்கிய எழுத்தும் தெலுங்கு, கன்னடப் பகுதியில் வழங்கிய எழுத்தும் ஒன்றுபோல இருந்தன. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிரந்த எழுத்துகளும் தெலுங்கு, கன்னட எழுத்துகளும் தனித்தனியே பிரிந்து வளரலாயின. பல்லவர் காலத்தில் வழங்கிய கிரந்த எழுத்துகளைப் பல்லவ கிரந்தம் என்றனர். இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் காலத்தில் கிரந்த எழுத்துகள் மிக அழகாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்பகுதியை ஆண்ட பாண்டியர் கல்வெட்டுகளில் வடமொழி வருமிடங்களில் கிரந்த எழுத்துகளே பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது.

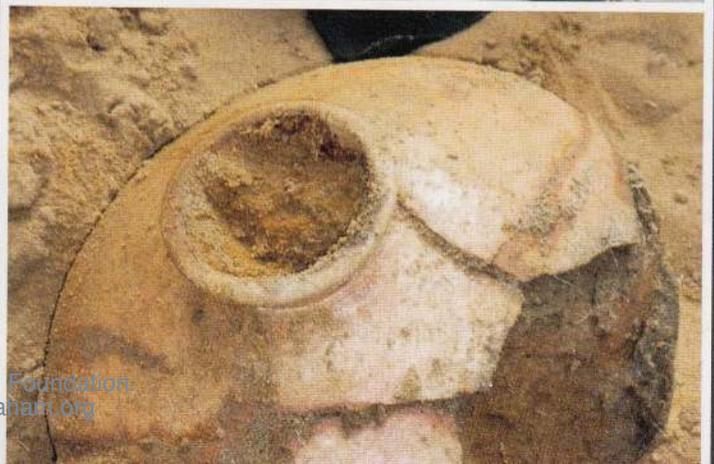
ஆணைமலை, அழகர்மலை, திருமயம், குடுமியான் மலை கல்வெட்டுகளிலும் வேள்விக்குடி, சின்னமனூர் செப்பேடுகளிலும் கிரந்த எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டு உள்ளன. சோழர்காலக் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகளிலும் கிரந்த எழுத்துகள் உள்ளன. விஜய நகரப் பேரரசர்களும், நாயக்கர் மன்னர்களும் கிரந்த எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இத்தகு அரசாட்சியில் வட மொழியாளர்கள் அரசர்களுக்கு அறிவுரை சொல்லும் குருநாதர்களாகவும், அரசவையில் அமைச்சர் பதவி வகிக்கும் உயர்பொறுப்புகளிலும் இருந்து வடமொழி வளர்ச்சிக்கு மன்னர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். எனவே அரச ஆவணங்களில் கிரந்தம் செல்வாக்கு பெற்றது.

கிரந்த வளர்ச்சியை அறிவதற்கு நாம் சங்க நூல்களையும் அதற்கு முன் இலக்கண நூலாக இருந்த தொல்காப்பியத்தையும் அறிந்தால் தமிழ்மொழியின் சிறப்பில் எப்படி பிறமொழி ஆதிக்கம் கலந்து அதன் சிறப்பைக் குலைத்தது என்பது புலனாகும். தொல்காப்பியம் தமிழ் எழுத்துகள் பிறப்பதைப் பற்றி எடுத்துரைக்கும் பகுதிகள் இன்றைய மொழியியல் அறிஞர்களையும் வியப்படைச் செய்கின்றது. அதுபோல் தொல்காப்பியர் காலத்தில் பிற மொழிச்சொற்களையும், எழுத்துகளையும் எவ்வாறு எடுத்து ஆள்வது என்ற வரையறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

'வடசொற் கிளவி வடவெழுத்து ஓர்இ

எழுத்தொடு புணர்ந்து சொல்லாகும்மே'

என்னும் நூற்பா மிகச்சிறந்த வரையறை செய்து தமிழில் பிறமொழிச்சொற்களை ஆளும்பொழுது வடவெழுத்து நீக்கி (ஓர்இ=நீக்கி) தமிழ் எழுத்துகளில் எழுதவேண்டும்



என்கின்றது. பின்னாளில் கம்பர் காலம் வரை இந்த மரபை நாம் கண்டு உவக்கின்றோம். விபீஷணன் என்பதைக் வீடணன் என்றும் ஜானகி என்பதைச் சானகி (சானகி நகுவள் என்று) என்றும் எழுதும் கம்பனின் மொழியாளுமையை நினைக்கும்பொழுது அவரின் தமிழ்மரபு காக்கும் சிறப்புத்தெற்றென விளங்கும்.

கி.பி.12, அல்லது கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நன்னூல் என்னும் இலக்கண நூல் தமிழ் எழுத்துகளுக்கு இலக்கணம் கூறுமிடத்து வட எழுத்துகள் பற்றியும் ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்றது (நன்னூல் நூற்பாக்கள்: 146,147,148,149). வடமொழியாக்கம் என்று அறிஞர்கள் இதனைக் குறிப்பர். அந்த அளவு நன்னூலார் காலத்தில் வடமொழிச் செல்வாக்குத் தமிழகத்தில் இருந்துள்ளது. அதனால்தான் பிற்காலக் கல்வெட்டுகளில் வடமொழியை எழுதும் கிரந்த எழுத்துகளைப் பார்க்கிறோம்.

இந்தக் காலங்களில் எல்லாம் பிற நாட்டுப் படையெடுப்பும், ஆட்சியும், பிறமொழியினரின்

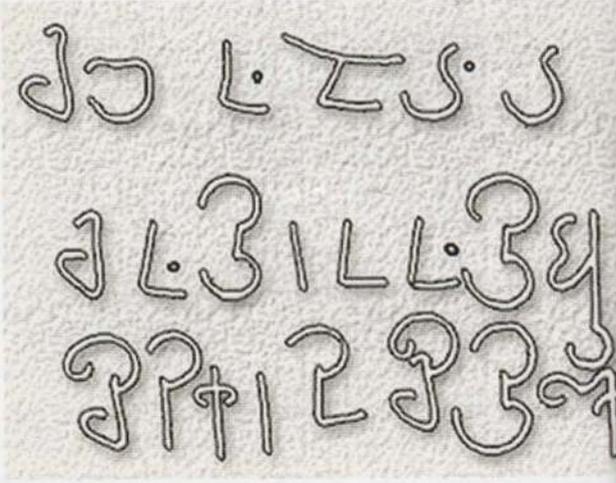
கிரந்தத்தைத் தமிழில் இணைத்தால் ஏற்படும் இழப்புகள் என்ன?

தமிழில் பிறமொழி (சமற்கிருதம்) கலந்து முன்பு எழுதப்பட்டதால் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் உள்ளிட்ட கிளை மொழிகள் இதிலிருந்து பிரிந்து, அம்மொழி பேசும் மக்கள் நாம் அனைவரும் ஒன்று என்ற நினைவில்லாமல் ஆற்று நீருக்கும், எல்லைக்குமாகப் பிரிந்து போரிட்டு நீதிமன்றப் படிக்கட்டுகளில் நிற்கவேண்டிய நிலைக்கு ஆளானோம். தமிழ் தவிர்ந்த பிறமொழிகள் பிறமொழி கலப்பில்லாமல் வழங்க முடியாது. ஆனால் தமிழ்மட்டம்தான் பிறமொழிகளின் கலப்பில்லாமல் பயன்படுத்தமுடியும் என்று மொழியியல் அறிஞர் கால்டுவெல் போன்றவர்களால் கூறப்பட்டது.

அக்கொள்கையை வழிமொழிவதுபோல் தனித் தமிழ்க்கடல் மறைமலையடிகளார் தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்டு பிறமொழி கலவாமல் எழுதவும் பேசவும் செய்தார். பாவாணர், பெருஞ்சித்திரனார் உள்ளிட்ட அறிஞர்களின்



க	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா
கா	கா	கா	கா	கா	கா



ஆதிக்கமும் தமிழகத்தில் இருந்து வந்ததை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். பிற்காலப் புலவர் ஒருவர் தமிழுக்கு ஐந்தெழுத்து (எ, ஒ, ழ, ற, ன) மட்டும் உண்டு என்று எள்ளி நகையாடிய கதையும் இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளது. (இந்த ஐந்தெழுத்து மட்டம்தான் தமிழுக்கு உரியது என்று புலவர் இகழ்ந்தார். அது புலவர் காலம். இந்த எழுத்து இல்லாமல் கிரந்தத்தை எழுது முடியாது என்று இமணசர்மா குறிப்பிடுகின்றார். இது இந்தக் காலம். இது வடமொழியாதிக்கத்தின் உச்சநிலை என்று கருதவேண்டும்.)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிவரை வடமொழிக்குத் தமிழ்நாட்டுத் திருமடங்கள் ஆதரவளித்தன. தமிழ்ப்புலவர்கள் என்றால் கட்டாயம் அவர்களுக்கு வடமொழிப்புலமை இருக்கும் (மறைமலையடிகள், பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார் உள்ளிட்ட தமிழறிஞர்கள் வடமொழி நூல்களை மொழிபெயர்க்கும் அளவுக்குப் புலமை பெற்றவர்கள்.

எழுத்தாக்கமும், பாடல்களும் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழியைச் செப்பமாகவும், பிழையின்றியும் எழுதவும் பேசவுமான நிலையை ஆழமாகச் செய்தன. தனித்தமிழ் இயக்கம் வரலாற்றுத் தேவையாக இருந்தது. திராவிட இயக்கம் நல்ல தமிழுக்குரிய நாற்றங்காலாக இருந்தது.

முற்காலத்தில் வடமொழியும் தமிழும் கலந்து எழுதும் பெரும்பணியை வைணவ உரையாசிரியர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை போன்றவர்கள் செய்தனர். அதன் நீட்சி இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் ஏன் இடைப்பகுதி வரையிலும் தென்படுவதைப் பழைய தமிழக நாளேடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் நமக்கு உண்மை விளங்கும்.

தமிழில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்தாலும், பிறமொழிகளின் எழுத்துகள் கலந்தாலும், பிறமொழி ஒலி கலந்தாலும் தமிழின் தனித்தன்மை கெடும். அவ்வாறு கெடாமல் செவ்வியல் மொழியைப் பாதுகாப்பது அந்த மொழியை தாய்மொழியாக கொண்டவரின் கடமையாகும்.

உலகம முழுவதுமுள்ள தமிழாகளுக்கான
பிரத்தியேக திருமணசேவை

THIRUMANAM.LK™

திருமணம் சேர்ந்தால் திருமணம்



இன்றே உங்கள் அங்கத்துவத்தைப் பதிவு செய்து
வாழ்க்கை துணையை தெரிவுசெய்யுங்கள்...

www.thirumanam.lk



யாழ்ப்பாணம் ஜர் அறிமுகம் : தென்மராட்சியின் தொன்மையும் பெருமையும்

- பேராசிரியர் எஸ். புலம்பரட்ணம்

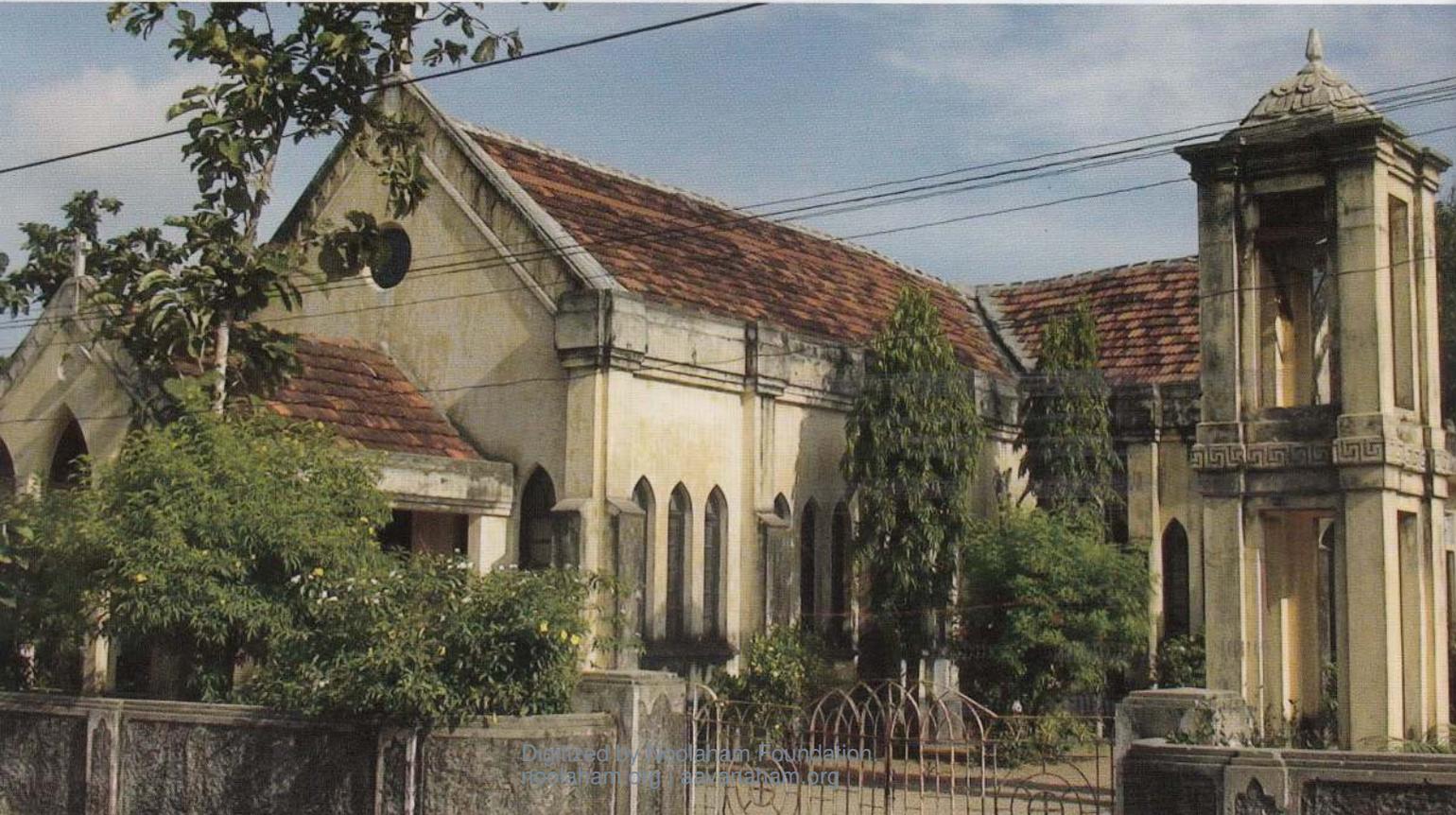
தென்மராட்சியின் வரலாற்றைத் தனித்துப் பார்ப்பதற்கு அப்பிரதேச மக்களிடையே காணப்படும் இறுக்கமான சமயப்பற்று ஒரு முக்கிய காரணமாகும். யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், ஆங்கிலக் கல்வி, ஐரோப்பிய கலாசாரம் எனப் பல்லினப் பண்பாடு முதலில் தோன்றி வளர்ந்த இடங்களில் ஒன்றாகத் தென்மராட்சியும் கூறப்படுகிறது. அப்பிரதேசத்தின் நீண்ட கால வரலாற்றுப் பின்னணியும், கால முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ப புதிய மாற்றங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் பண்பும், வட இலங்கையில் பிற நாட்டுப் பண்பாடுகளை முதலில் உள்வாங்கி கொள்ளும் மையத்தில் இப்பிராந்தியம் அமைந்திருப்பதும் அதற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.

இருப்பினும் இப்பிராந்தியத்தின் தொன்மையும், பண்பாட்டுத் தனித்துவமும் இந்து மதத்தால் பண்டு தொட்டு தோன்றி, வளர்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழர் வரலாற்றில் மதம் பற்றிய ஆய்வானது இனம், வரலாறு, பண்பாடு, பிரதேசம் பற்றிய ஆய்வாகவே பார்க்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இந்து மதத்தை மையப்படுத்திய ஆலயங்களைச் சுற்றியே பண்டைய காலத்தில் பண்பாட்டின் அனைத்துப் பரிமாணங்களும் தோற்றம் பெற்றன. தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முன்னர் பல பேரரசுகள் தோன்றிய

போதும் அரச மையம் என ஒன்று அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. மாறாக ஆலயங்களே அரசர்களின் இருப்பிடங்களாகவும், பாதுகாப்பு அரண்களாகவும், நிர்வாக மையங்களாகவும், மக்களின் கல்விக் கூடங்களாகவும், பொருளாதார மையங்களாகவும் செயற்பட்டன. இந்த அம்சங்களே யாழ்ப்பாண அரசு கால ஆலயங்களிலும் காணப்பட்டன. ஆகவே தென்மராட்சியில் இதுவரை அடையாளம் காணப்பட்ட புராதன ஆலயங்களை சமயத்தின் அடையாளங்களாக மாத்திரம் பார்க்காமல், அவற்றை அக்கால வரலாற்று, பண்பாட்டு அடையாளங்களாகவும் பார்க்க வேண்டும்.

இயற்றாலைக் கோட்டையில் இருந்த ஆலயம்

ஆகம மரபு சார்ந்த ஆலயங்கள் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தோற்றம் பெற்றன. இதற்கு முற்பட்ட கால ஆலயங்கள் கிராமிய ஆலயங்கள் அல்லது ஆகம மரபு சாராத ஆலயங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. தென்மராட்சியில் இம்மரபு சார்ந்த ஆலயங்கள் பல தற்காலத்தில் காணப்பட்டாலும், இயற்றாலைக் கோட்டைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஆலயம் மிகத் தொன்மையானது என்பதற்கு நம்பகமான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. தற்போது அவ்விடத்தில் புதிய ஆலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. 1995 க்கு



முன்னர் அவ்விடத்தில் ஒரு ஆலயம் காணப்பட்டது. சிறிய காடுகளுக்கு மத்தியில் வட்டமாக அமைக்கப்பட்ட நிலப் பரப்பில் ஏழு தெய்வங்கள் வைக்கப்பட்ட நிலையில் ஏழு கன்னிமார் ஆலயமாக இது வழிபடப்பட்டது. அத்தெய்வங்கள் இயற்கையான கற்களைக் கொண்டு அடையாளப்படுத்தப்பட்டு இருந்தாலும், இரு தெய்வங்களின் உருவங்கள் இயற்கையான கற்களில் மனித உருவில் வடிவமைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டன. இந்த ஆலயம் இருந்த இடத்தில் புராதன குடியிருப்புக்களுக்கு உரிய சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருப்பதுடன், தெய்வ உருவங்கள் வைக்கப்பட்ட செங்கட்டியால் அமைக்கப்பட்ட மேடையில் உள்ள சில செங்கற்களில் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பிராமி எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் சங்க காலத்திற்குச் சமமான காலத்தில் தென்மராட்சியிலும் கிராமிய வழிபாட்டு மரபு இருந்துள்ளது என்பது தெரிய வருகிறது.

வேலம்பிராய் விநாயகர் ஆலயம்

தென்மராட்சியில் மறவன்புலவு மற்றும் தனங்கிளப்பு ஆகிய இடங்களுக்கு இடைப்பட்ட கடற்கரை சார்ந்த ஊரில் வேலம்பிராய் என்ற சிறிய குறிச்சி காணப்படுகிறது. தற்போது மக்கள் நடமாட்டம் அற்ற அப்பகுதி சிறிய பற்றைக் காடுகளாகக் காணப்படுகிறது. ஆனாலும் முன்னொரு காலத்தில் அங்கு செறிவான மக்கள் குடியிருப்புக்கள் இருந்தமைக்கான ஆதாரங்கள் பரந்து காணப்படுகின்றன. அண்மைக் காலங்களில்

அப்பிரதேசத்தில் கள ஆய்வில் ஈடுபட்ட எமது துறைசார்ந்த விரிவுரையாளர் செல்வி. சசிதா குமாரதேவன், பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்ட சிறிய ஆலயத்திற்குப் பின்புறமாக மிகப் பெரிய ஆலயத்தின் அழிபாடுகளைக் கண்டுபிடித்தார். பின்னர் அவ்விடத்தில் நாம் கள ஆய்வை மேற்கொண்டபோது, அவ்வாலயம் தொடர்பான பல ஆதாரங்களைச் சேகரிக்க முடிந்தது. வேலம்பிராய் விநாயகர் ஆலயம் தொடர்பான காணிப் பதிவேட்டில் அவ்விடத்தில் இருந்த ஆலயம் ஒன்று 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மீளவும் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த ஆலயம் தற்போது வழிபாட்டில் உள்ள ஆலயமா? அல்லது இடிந்த நிலையில் காணப்படும் ஆலயமா? என்பது தெரியவில்லை. ஆயினும் இடிவடைந்த நிலையில் காணப்படும் ஆலயக் கற்கள் மிகப் பழையமான ஆலயத்திற்கு உரியவை என்பதை அக்கற்களின் வடிவமைப்பு, அளவுகள், வட்டம் மற்றும் சதுர வடிவக் கற்களில் செதுக்கப்பட்ட அலங்காரங்கள் ஆகியவை உறுதி செய்கின்றன.

மேலும் அவ்வாலயத்தில் காணக்கூடிய இன்னொரு ஆலயத்தின் கர்ப்பக்கிருக அழிபாடுகளுக்கு வடக்கில் அமைந்த முன் மண்டபம் வட்டமான உயர்ந்த தூண்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், அதன் வடக்குப் புறத்தில் அமைந்த சுவர்கள் யன்னல்களைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக யாழ்ப்பாண அரசு





காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆலயங்கள் ஒல்லாந்தரின் பிற்கால ஆட்சியில் மீளவும் கட்டப்பட்டபோது, அவற்றில் ஒல்லாந்தர் காலக் கலை மரபையும் கட்டடக் கலையில் இணைத்துக் கொண்டமைக்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. அதை வேலம்பிராய் விநாயகர் ஆலயச் சிதைவுகளும் உறுதி செய்கின்றன.

மட்டுவில் கல்வத்தைச் சிவன் கோவில்

தென்மராட்சியில் நீண்ட காலமாகப் புகழ்ந்து பேசப்படும் ஆலயங்களில் மட்டுவில் கல்வத்தைச் சிவன் கோவிலும் ஒன்றாகும். இவ்வாலயம் தொண்டமானாறு கடல்நீரேரி சார்ந்த இடத்தில் அமைந்துள்ளது. அதன் எதிரே சங்கிலியன் வாழ்ந்த கோப்பாய் கோட்டையும் காணப்படுகிறது. அங்கிருந்தே போர்த்துக்கேயப் படையெடுப்பின்போது சங்கிலியன் மட்டுவிலை அடைந்து, பின்னர் மந்துவில் சென்றான் என்ற கருத்தும் உள்ளது. இவ்வாலயத்தின் கட்டட, சிற்பக் கலை மரபு தமிழகக் கலை மரபை, அதிலும் குறிப்பாக பல்லவ, சோழர் காலக் கலை மரபை ஒத்திருப்பதால் இவ்வாலயத்தை வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த ஆலயமாகக் கருத இடமுண்டு. அத்துடன் இவ்வாலயத்திற்கு மேற்கே காட்டுப் பகுதியில் காணப்படும் பிராமணர் வாழ்ந்த இருப்பிடத்தின் அழிபாடுகள், அவ்வாலயத்தின் பழைமையை பறைசாற்றுகின்றன. மட்டுவில் கிராமத்துக்கும், சோழர் காலத்திற்கும், யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திற்கும் உள்ள தொடர்புகளை நோக்கும்போது, இவ்வாலயம் பழைமை வாய்ந்த ஆலயம் எனக் கருத இடமுள்ளது.

சாவகச்சேரியில் யாழ்ப்பாண இராசதானி ஆலய அழிபாடுகள்?

தற்போது சாவகச்சேரியில் வாரிவனேஸ்வரர் என அழைக்கப்படும் ஆலயம் பழைய ஆலயத்தை நினைவுபடுத்தும் வகையில் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். ஆயினும் அதில் வழிபடப்படும் விக்கிரகங்கள் சில பழைய ஆலயத்தைச் சேர்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. இது தொடர்பாக அண்மையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சாவகச்சேரி நீதி மன்றம், பஸ்தரிப்பு நிலையம், சந்தைப் பகுதி ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் எதிர்பாராமல் பல விக்கிரகங்கள் கிடைத்தன. அவை அவ்வாலயத்தில் வைத்து வழிபடப்பட்டதாகவும், கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களில் அவற்றில் உடைவுகள் ஏற்பட்டதால் அவை ஆலயத்திற்குள் திருக்குளத்தில் போடப்பட்டதாகவும் தெரிய வந்தது. அதன் அடிப்படையில் திருக்குளத்தில் அச்சிலைகளைத் தேடிய போது 12 சிற்பங்கள் கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்விக்கிரகங்கள் அனைத்தும் பழைமையானவை எனக் கூறமுடியாது. ஆனால் அவற்றில் சில விக்கிரகங்களின் கலை மரபு தனித்துவம் வாய்ந்ததாகவும், பழைமை வாய்ந்ததாகவும் காணப்பட்டன. பொதுவாக அவ்விக்கிரகங்கள் ஒரு முருகன் ஆலயத்திற்கு உரியதாகவே காணப்பட்டன. அச்சிற்பங்களின் காலம், கலை மரபு தொடர்பாக மதிப்பிடும் பொருட்டு அவற்றின் புகைப்படங்களை தமிழ்த்திலுள்ள தலைசிறந்த கலை வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கு அனுப்பினோம். அவ்விக்கிரகங்களின் காலம் கி.பி. 14 - 15 ஆம் நூற்றாண்டு எனவும், அவை யாழ்ப்பாணத்திற்கே உரிய தனித்துவமான கலை மரபு எனவும் அவர்கள் ஏகோபித்த நிலையில் கூறினர். அவர்களின் கருத்தையும் காரணங்களையும் நோக்கும்போது, இச்சிற்பங்கள் யாழ்ப்பாண அரசு கால ஆலயத்தோடு தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவ்வாறாயின் பழைமையான வாரிவனேஸ்வரர் ஆலயம் இருந்த இடத்திற்கு அருகில், ஒரு முருகன் ஆலயமும் இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கூற இடமுண்டு. அதை எதிர்கால ஆய்வுகள் மேலும் உறுதிப்படுத்தலாம்.

சாவகச்சேரியில் வாரிவனேஸ்வரர் ஆலய அழிபாடுகள்

சாவகச்சேரியின் புனித வரலாற்றுச் சின்னங்கள் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் சீரழிந்து போவதை பல தடவைகள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு சுட்டிக் காட்டிய சுப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள் அண்மையில் அங்கு அத்திவாரம் வெட்டும்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட விக்கிரகம் ஒன்றைப் பார்வையிடுமாறு இந்து நாகரிகத்துறை விரிவுரையாளர் கணேசலிங்கம் மூலம் வேண்டினார். அவ் விக்கிரகத்தை பார்வையிடச் சென்றபோது, அவ்விக்கிரகம் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுற்றாடலில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற மேலும் மூன்று விக்கிரகங்களை ஆராயச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்நான்கு விக்கிரகங்களும் பிற தேவைகளுக்காக நிலம் வெட்டப்பட்டபோது எதிர்பாராமல் கிடைத்தவை ஆகும். முதலில் நிலத்தை வெட்டியவர்கள் இவ்விக்கிரகங்களைக் கண்டபோது வெறும் கற்கள் எனக் கருதி சாதாரண அகழ்வு மூலம் வெளியே எடுத்ததால், அவ்விக்கிரகங்களில் பல உடைவுகளும், வெடிப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. தற்போது இந்நான்கு விக்கிரகங்களும் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்ட வாரிவனேஸ்வரர் ஆலயத்தில்



நூலகம்

வைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவ்விக்கிரகங்களில் உள்ள உடைவு காரணமாக அவை கர்ப்பக்கிரகத்தில் வைத்து வழிபடப்படாமல் ஆலய முன் மண்டபத்திலும் அவற்றிற்கென புதிதாகக் கட்டப்பட்ட சிறிய மண்டபங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்விக்கிரகங்களில் சிலவற்றை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை நூதனசாலையில் வைப்பதற்கு தற்போதைய ஆலய நிர்வாக சபை முன்வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நான்கு விக்கிரகங்களில் ஒன்று மனோன்மணி அம்மனுக்கு உரியதாகும். இவ்விக்கிரகம் சாவகச்சேரி சந்தைக்கு தெற்கே பிரதான வீதிக்கு கிழக்காக உள்ள இராசமாளிகை என்ற வளவில் மலசலகூடம் அமைப்பதற்காக நிலத்தை வெட்டிய போது 6 அடி ஆழத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகும். கருங்கல்லில் நிற்கின்ற சமபங்க நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இவ்விக்கிரகம், 2 அடி உயரத்தை உடையது. ஒடுங்கிய இதன் இடை 5 அங்குல அகலத்தையும் இடுப்புக்கு கீழே உள்ள தொடைப் பகுதி ஒரு அடி அகலத்தையும் கொண்டுள்ளது. இதன் நான்கு திருக்கரங்களில் முழங்கையுடன் இணைந்த இடது - வலது மேற்கரங்கள் பாசமும், தாமரையும் தாங்கி நிற்க, வலது - இடது கீழ்க் கரங்கள் முறையே அபயகஸ்த்தத்தையும், வரதகஸ்த்தத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. 9 அங்குல உயரமுடைய இதன் திருமுடியின் மேற்பாகத்தில் உச்சிக் கொண்டையும் நெற்றிப்பட்டத்திற்கு மேல் இரத்தினாரமும் மகுடத்தின் முற்பக்கத்தில் குறுக்காகவும் நிலைக்குத்தாகவும் மூன்று குறியீடுகளும் காணப்படுகின்றன. இதன் காதில் மும்மூன்று மகர குண்டலமும் கழுத்தில் திரண்ட தாலி அமைப்பும் அதன் மேல் அகன்ற பதக்கமும் அணியப்பட்டுள்ளன.

கல் விக்கிரகங்களுக்கு பொதுவாக உள்ள முப்புரிநூல் இவ்விக்கிரகத்தில் மிகத் தெளிவாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இவ்விக்கிரகத்தின் ஒடுங்கிய இடையும், அகன்ற மார்பகமும் உயர்ந்த மகுடமும் கழுத்தில் உள்ள அலங்காரத் தன்மை கொண்ட மார்பகங்களும் பழையமையான தெய்வ விக்கிரகம் என்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. இவ்விக்கிரகத்தின் வலது - இடது மேல் கரங்கள் நிலத்திற்குள் இருந்து வெளியே எடுத்த போது உடைந்து விட்டதால் அவ்விக்கிரகம் வாரிவனநாதர் ஆலயத்திற்கு மேற்காக அதற்கென கட்டப்பட்ட மிகச் சிறிய மண்டபத்தினுள் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

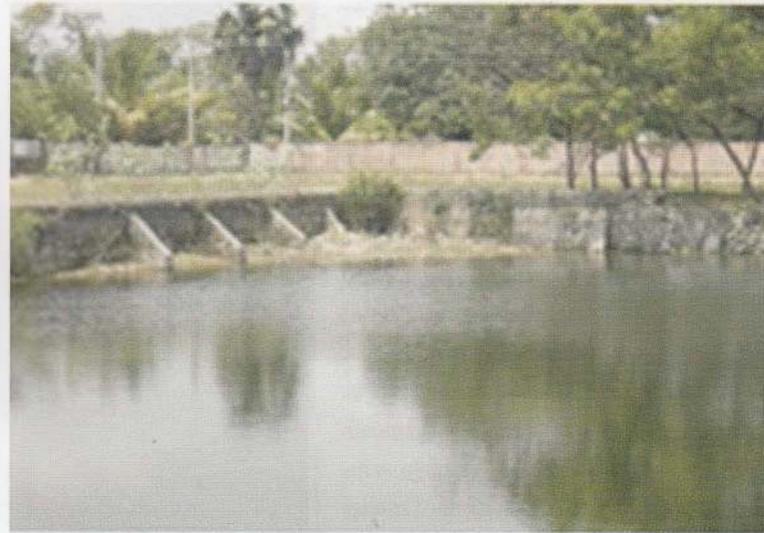
அவ்விக்கிரகம் கண்டெடுக்கப்பட்ட காணியில் அண்மையில் நாம் தொல்லியல் மேலாய்வில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில், அக்காணியில் புதிதாக பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டோர் மண்ணுக்குள் மூடுண்டிருந்த செம்பினால் வார்க்கப்பட்ட நாக விக்கிரகம் ஒன்றை கண்டெடுத்தனர். இவ்விக்கிரகம் தற்கால ஆலயங்களில் வைத்து வழிபடப்படும் விக்கிரகங்களில் இருந்து பல வகையில் வேறுபடுகின்றது. பத்து அங்குல உயரத்தில் படமெடுத்த நிலையில் உள்ள இவ்விக்கிரகத்தின் உடற்பகுதி ஆறு வளையங்களாக சுருண்ட நிலையில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அகண்ட தலைப் பகுதியின் மேல் தாமரைத் தண்டொன்றும், அதன் மேல் ஆறு இதழ்கள் கொண்ட தாமரையும், அதற்குமேல் தெய்வ உருவம் நிற்பதற்குரிய வட்ட வடிவிலான பீடமும் அமைந்துள்ளது. மிகுந்த அழகும் பளபளப்புத் தன்மையும் கொண்ட இவ்விக்கிரகம் பிற்கால விக்கிரகங்களைப் போன்று உடலில் உட்பக்கம் வெறும் கோதாக இல்லாமல் உடல் உறுப்புக்கள் முழுவதும் தனிச் செம்பினால் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில் முன்பு ஆலயம் ஒன்று இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதக்கூடிய செங்கட்டிகளும் கட்டட சிதைவுகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்விடம் இராசமாளிகை வளவு எனவும், இதற்கு அருகில் உள்ள காணி இராசவளவு எனவும், அருகில் உள்ள வீதி இராச வீதி எனவும் அழைக்கப்படுவது இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

ஏனைய விக்கிரகங்களில் அம்மனும், சூரியனும் தற்போதைய சாவகச்சேரி நவீன சந்தைக்கு கிழக்காக உள்ள பழைய சந்தைப் பகுதியில் அத்திவாரம் வெட்டும் போது கண்டெடுக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. இவற்றுள் அம்மன் விக்கிரகம் மிகுந்த கலையுணர்வும் தென்னிந்திய திராவிடக் கலை மரபுடன் கூடிய தொழில்நுட்பமும் கொண்டதாகும். தற்போது இலங்கையில் வழிபட்டுவரும் உயரம் கூடிய அம்மன் விக்கிரகங்களில் ஒன்றாக இதைக் கருத இடமுண்டு. கருங்கல்லில் முப்பரிமாண நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இவ்விக்கிரகம் பீடமற்ற நிலையில் 4 அடி உயரத்தையும், பீடத்துடன் 5 ¼ அடி உயரத்தையும் கொண்டுள்ளது. ஒரு அடி உயரமுடைய கேச மகுடம் மூன்று பிரதான பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. மேல் பகுதியில் உச்சிக் கொண்டையும், நெற்றிப் பட்டத்திற்கு மேல் இரத்தினாரமும், மகுடத்தின் முற்பக்கத்தில் குறுக்காகவும் நிலைக்குத்தாகவும் மூன்று குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. நான்கு கைகளைக் கொண்ட



இவ்விக்கிரகத்தின் வலது மேல் கரத்தில் வெண்டையமும், இடது மேல் கரத்தில் தாமரையும் காணப்படுகின்றது. முந்தைய இரு கரங்களில் வலது கரம் அபயகஸ்த்தத்தையும், இடது கரம் வரதகஸ்த்தத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. இதன் காதில் மகர குண்டலமும், கழுத்தில் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டுள்ள பதக்கமும் காணப்படுகின்றன. இதன் இடுப்பு 6 அங்குல அகலத்தையும், அதன் கீழுள்ள தொடைப் பகுதி 9 அங்குல அகலத்தையும் கொண்டுள்ளது. இடுப்பிலுள்ள சிங்க முகப்புடைய மேகலை இடுப்பைச் சுற்றி தொங்கும் சங்கிலியால் இணைக்கப் பட்டிருப்பதையும், இதனுடன் இணைந்த நிலையில் உள்ள பீதாம்பரம் இரு கால்களுக்கிடையே கணுக்கால் வரையுள்ள கால் சலங்கை வரை நீண்டிருப்பதையும் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது. வலது கீழ் கரத்தின் முழங்கையுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முடிக்குஞ்சரமானது முற்பக்கத்தில்

இவ்விக்கிரகம் சந்தைக்கும் இராசமாளிகை வளவிற்கும் இடையிலுள்ள நீதிமன்ற வளவில் பழைய கிணறு மீண்டும் வெட்டப்பட்ட போது கண்டெடுக்கப்பட்டதாகும். இச்சிவலிங்கம் மாதோட்டத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பல்லவர் காலச் சிவலிங்கத்தைப் போன்று மிகப் பெரியதாகும். எட்டடி உயரமான இந்த லிங்கத்தின் 6 3/4 அடி உயரமான பாகம் மண்ணினுள் மறைக்கப்பட்டு, 1 1/4 அடி உயரமான பாகம் வெளியே தெரியுமாறும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கிணற்றிலிருந்து வெளியே எடுத்தபோது ஏற்பட்ட உடைவு காரணமாக லிங்கத்தின் மேல் பாகம் தற்போது ஒழுங்கற்றக் காணப்படுகின்றது. கருங்கல்லில் வட்ட வடிவில் செய்யப்பட்டுள்ள இதன் ஆவுடை 1 3/4 அடி உயரத்தையும், பத்தடி சுற்றளவையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வாவுடையின் அழகுத் தன்மையும், தோற்றமும் பிற்கால ஆவுடையின் அமைப்பிலிருந்து



தெரியுமாறு இருப்பதும், இடது பக்க தோளின் மேலால் செல்லும் முப்புரிநூல் தெளிவாக செதுக்கப்பட்டிருப்பதும் இவ்விக்கிரகத்தில் காணக் கூடிய சிறப்பு மிக்க அம்சங்களாகும்.

இவ்விக்கிரகத்துடன் சந்தைப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மற்றைய விக்கிரகமான சூரியன் 2 1/2 அடி உயரமுடையது. நிற்கின்ற சமபங்க நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இவ்விக்கிரகத்தின் மகுடம் 6 அங்குல உயரமுடையது. இம்மகுடத்தின் பின்னாலுள்ள ஒளிவட்டம் நீள்வட்ட வடிவில் அமைந்துள்ளது. 9 அங்குல உயரத்திலுள்ள சதுர வடிவிலான பீடத்தில் ஒழுங்கற்ற பகுதி மீது மீண்டும் வட்ட வடிவிலான தாமரை ஆசனத்தின் மீது இவ்விக்கிரகம் அமைந்துள்ளது. அதன் இரு கரங்களிலும் தாமரை மலர் காணப்படுகின்றன. ஏனைய உடல் உறுப்புக்களும் ஆடை ஆபரணங்களும் சிதைவடைந்திருப்பதால் அவை பற்றி பூரணமாக கூறமுடியாது.

இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள விக்கிரகங்களுள் ஆவுடையுடன் கூடிய விக்கிரகம் சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

வேறுபட்டதாக காணப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு விக்கிரகங்களும் குறிப்பிட்ட மிகச் சிறிய வட்டத்திற்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்த்துக்கேயரின் கலையழிவுக் கொள்கை

யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் இந்து மதம் அரசு ஆதரவு பெற்ற ஒரு மதமாக விளங்கியது. ஆயினும் யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திற்கு உரியது எனக் கருதக்கூடிய எந்த ஓர் ஆலயமும் இதுவரை முழுமையாகப் பாதுகாக்கப் படவில்லை. இதற்குப் போர்த்துக்கேயரும் அவர்கள் பின்வந்த ஒல்லாந்தரும் கடைப்பிடித்த இந்து மதத்திற்கு எதிரான கலையழிவுக் கொள்கை ஒரு முக்கிய காரணமாகும். போர்த்துக்கேய ஆசிரியரான கெய்ரோஸ் பாதிரியார் தமது மத நடவடிக்கையின்போது, “யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த சிறியதும் பெரியதுமான 500 இந்து ஆலயங்களை இடித்து அழித்ததாக” தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறு அழிக்கப்பட்ட ஆலயங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட கற்களைக் கொண்டே இந்து ஆலயங்களுக்கு அருகில் புதிய கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டதாக தெரியவருகிறது.

பிற்காலத்தில் பிற தேவைகளுக்காக நிலங்கள் வெட்டப்பட்டபோது போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்ட ஆலயத்தின் சிதைவுகளும், விக்கிரகங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை வரலாற்று உண்மையாகும். போர்த்துக்கேயரின் கலையழிவுக் கொள்கையில் இருந்து இந்து விக்கிரகங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, மதப்பற்று கொண்ட மக்கள் கிணறுகள் அல்லது மறைவான இடங்கள் ஆகியவற்றில் அவ்விக்கிரகங்களைப் புதைத்து வைத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறான ஒரு கருத்து யாழ்ப்பாண அரசு தொடர்பாக எழுந்த யாழ்ப்பாண வைபவமாலையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சாவகச்சேரியில் கிடைத்த நான்கு விக்கிரகங்களையும் நோக்கும்போது, அவை தற்செயலாகவா அல்லது பிற இடங்களில் இருந்து கொண்டுவந்து புதைக்கப்பட்டனவா என்று கூறமுடியாது. இந்த நான்கு விக்கிரகங்களும் ஏறத்தாழ 100 சதுர யார் பரப்பளவுக்குள் கண்டு எடுக்கப்பட்டவை ஆகும். இவ்வாறு கண்டு எடுக்கப்பட்ட இடத்தில் உள்ள கட்டடங்களின் சிதைவுகள் மற்றும் பிற தொல்பொருட் சான்றுகள் ஆகியவற்றை நோக்கும்போது, முன்பு அவ்விடத்தில் பெரிய ஓர் ஆலயம் இருந்தது என உறுதியாகக் கூறமுடியும்.

தற்போதுள்ள சாவகச்சேரி சந்தைப் பகுதியில் அண்மையில் பிற தேவைக்காக நிலம் வெட்டப்பட்டபோது, கட்டடத்திற்கு உரிய அத்திவாரமும் கட்டடத்தின் சிதைவுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. செங்கட்டிகளால் கட்டப்பட்ட அத்திவாரங்களை மிகத் தெளிவாக பார்க்க முடியும். அவ்வத்திவாரங்களிற்குத் தெற்கே தற்போதைய பஸ்தரிப்பு நிலையத்தில் ஒரு சிறிய கிணறு காணப்படுகின்றது. அக்கிணறு முன்னர் இருந்த ஆலயத்தின் திருமஞ்சனக் கிணறு எனக் கூறப்படுகின்றது. அக்கிணற்றுக்குத் தெற்காக நீதிமன்ற வளவில் 3 அடி அகலம் உள்ள செங்கட்டிகளால் கட்டப்பட்ட கட்டடத்தின் சுவர்ப் பகுதி காணப்படுகின்றது. இச்சுவருடன் இணைந்த கட்டடத் தொகுதி ஒன்று பிரித்தானியர் ஆட்சியில் வரலாற்று நினைவுச் சின்னமாக சட்டரீதியாக பாதுகாக்கப்பட்டதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. அண்மையில் தற்போதைய நீதிமன்றம் இருந்த இடத்தில் புதிய நீதிமன்றம் கட்டுவதற்காக அத்திவாரம் வெட்டியபோது, ஆலயத்திற்கு உரிய முருகைக் கற்கள், அத்திவாரத்திற்குப் பயன்படுத்திய செங்கற்கள் ஆகியன பரவலாக வெளிவந்துள்ளன. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஊகமாக கூறிய ஆலயம் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட நீதிமன்றம் இருந்த இடத்தில் இருந்துள்ளதென்பதை அவை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

ஆலயத்தின் காலம்

ஆலயத்தின் தோற்ற காலத்தை அறுதியாகக் காட்டும் சாசன ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆனால் போர்த்துக்கேயர் மற்றும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் முற்பகுதியில், சுதேச மதங்களுக்கு சுதந்திரம்



மறுக்கப்பட்டதால் அக்காலத்தில் அவ்வாலயம் கட்டப்பட்டிருக்க முடியாது. அவ்வாலயம் பிரித்தானியர் ஆட்சியில் கட்டப்பட்டிருந்தாலோ அல்லது ஏற்கனவே இருந்த ஆலயம் அழிக்கப்பட்டிருந்தாலோ அது பற்றிய வரலாறு நிச்சயம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே அவ்வாலயம் போர்த்துக்கேயர் காலத்திற்கு முந்தியது என்பதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை.

மேலும் ஓர் ஆலயத்தின் பழைமையைக் கணிப்பதில் அவ்வாலயத்தோடு தொடர்புடைய சிற்பங்கள், சிலைகள் என்பவற்றின் வடிவமைப்பு, கலைப்பாணி என்பனவற்றிற்கு முக்கிய இடமுண்டு. அவ்வகையில் இவ்வாலயத்தோடு தொடர்புடையது எனக் கருதப்பட்ட விக்கிரகங்களின் புகைப்படங்களை பார்வையிட்ட தென்னிந்தியக் கலை வரலாற்று ஆசிரியர்கள், அவற்றின் கலை மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவ்விக்கிரகங்களின் காலம் கி.பி. 11 - 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்டது என அதாவது பிற்பட்ட சோழர் அல்லது முற்பட்ட பாண்டியர் காலத்திற்கு உரியது எனக் கணித்துள்ளனர். அதேகாலக் கணிப்பை பேராசிரியர் இரகுபதி அவர்களும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த தக்ஷணகைலாச புராணம் கூறும் வாரிவானேஸ்வரர் ஆலயத்தின் தோற்றம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு என அதாவது யாழ்ப்பாண அரசுக்கு முந்திய காலம் எனக் கூறலாம்.

ஆகவே ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றுப் பெருமை அப்பிரதேச சமய விழுமியத்திலேயே தங்கியுள்ளது. வரலாற்றில் தென்மராட்சிப் பிரதேசம் இடம்பிடிப்பதற்கு அம்மக்கள் சமயப் பற்று, பாரம்பரியம், கலை, கலாசாரம், பண்பாட்டு, விழுமியங்கள் ஆகியவற்றை தொய்வின்றி பேணிவருவதே காரணமாக இருக்கலாம். 🏠



தமிழ் மருத்துவத்தில் தேவ அமிர்தம் தேன்

டாக்டர் (திருமதி) விவியன் சத்தியசீலன் M.D (Siddha) India

தேனில் பல வகைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் சிறு அளவில் மாறுபட்ட குணங்கள் கொண்டவை. தேனின் குணத்தைப்பற்றிப் பழம் பெரும் மருத்துவ நூல்கள் விளக்கமாக கூறியிருக்கின்றன.

'வாதமொரு சித்தம் மற்றும்
மாந்தமெனும் நோயை விரட்டும்
ஆறுதலென அரும்பசி ருசியுட்டும்
ஆதலினால் இது கொம்புத்தேனே'

- புலிப்பாணி

மாமரம், வேப்பமரம் போன்ற மரங்களின் உச்சாணிக் கொம்பிலே, ஓய்யாரமாய்த் தொங்கும்* தேன் கூட்டிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேன் கொம்புத் தேனாகும். இதை அருந்தினால் வாதநோய் குணமாகும். பித்த நோய்கள் மாறும். குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் மாந்த நோய் மறையும். பசியும், ருசியும் அதிகப்படுத்தும்.

'ஐவகை யிருமலினை விக்கலக்கிப்புண்
மெய்யனவே தீரும் பசியும் வரும்கண்
பொய்யு மிலையிது மலைத்தேனே!
உய்யும் மருந்திற் கனுபான மாகும் மானே!'

- தேரையர்

நூலகம்



மலைத்தேனை அருந்தினால் ஐந்து வகை இருமல்களும், விக்கல், அக்கிப்புண்கள், வெப்பநோய் ஆகியனவும் குணமாகும். பசியும், ருசியும் ஏற்படும். எவ்வகை மருந்துகளுக்கும் இது ஏற்ற அனுபானமாகும்.

பெரிய மலைகளிலுள்ள பாறைகளின் மேல் இடுக்குகளில் கட்டப்பட்டுள்ள கூடுகளில் இருக்கும் இந்த மலைத்தேனை 'குறிஞ்சித் தேன்' என்றும் குறிப்பிடலாம். உடற் பருமன் குறைவதற்கும், பசி, ருசியை அதிகரிப்பதற்கும் உடல் குளிர்ச்சியை வெப்பப்படுத்தவும், விக்கல், இருமல், கயரோகம் ஆகியவற்றைக் குணப்படுத்தவும் மரப்பொந்துத் தேன் சிறந்தது என தேரையர் எனும் சித்தர் பாடலில் விளக்குகிறார்.

“ஊளைச் சதைகுறையும் வாந்தி
உள்வெப்பம் மாறும் பசியுடன் ருசிகூடும்
கேள்பா லிக்கல் முக்கபரோகம்போம்
ஆமய்யா மரப்பொந்தின் தேனாள்!”

- வைத்திய அந்தாதி

நாம் வீடுகளில் வளர்க்கும் தேன் கூடுகளிலிருந்து தேனை எடுத்து அருந்தினால் ஏற்படும் நன்மைகள்.

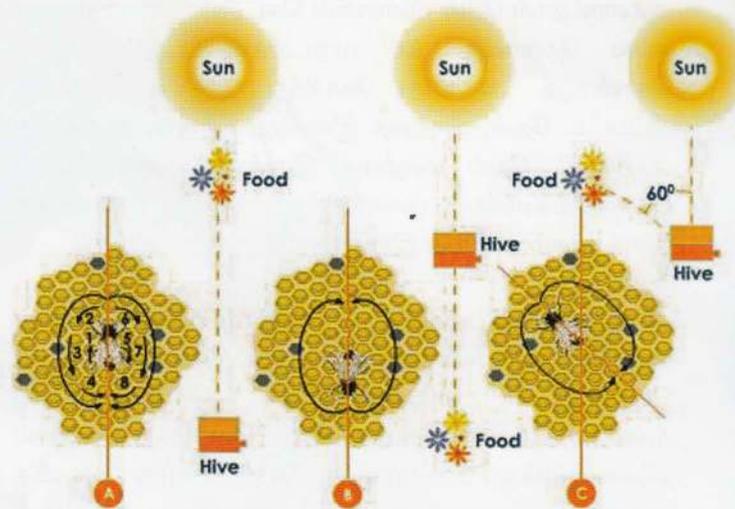
“கண்ணில் வரும் பூச்சி புழுவெட்டு மாறும்
புண்ணோடு புரைகரப்பான் மாறும்
நண்ணிய தீபன மேற்கும் கபரோக இருமலறும்
மண்ணிய மனைத்தேன் அருந்து அருமருந்து”

- வைத்திய பரிபூரணம்

புற்றுத்தேனை அருந்தினால் காசசுவாசம் குணமாகும். ஈளை இருமல் குணமாகும். கண்களில் ஏற்படும் நோய்கள் குணமாகும். வாத பித்த கபங்களை சம்பப்படுத்தும். கூட்டிலிருந்து எடுத்து நாள்பட வைத்திருந்த பழைய தேனில் சிறிது புளிப்புச் சுவை இருக்கும்.

தேன் மிகவும் சுவையாக இருக்கும் என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். அதிலுள்ள மருத்துவ குணங்களை அறிய, தேன் அதை விட சுவையாக இருக்கும். இது தாவரங்களின் பூவினினுறு தேனீக்களால் சேர்க்கப்பட்ட வஸ்து. இப்பூந்தேனை தேனீக்கள் சேகரித்து கூட்டுக்கு கொண்டு வந்து தன் கூட்டம் அருந்துவதற்காகச் சேகரிக்கும். சாதாரணமாக காடுகளில் இருந்து வன ஈக்கள் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது தான் தேன். இது மலை, மரப் பொந்து, கிளைகளின் உச்சி, இலைகளில் கட்டும்;

தேனின் குணம் எவ்வகையான தாவரங்களின் மலர்களில் இருந்து தேனைக் கொண்டு வந்ததோ அதைப் பொறுத்தே அமையும். குறிப்பாக குறிஞ்சி மலர்கள், சம்பங்கி மலர்களில் இருந்து சேகரிக்கப்படும் தேன் ஆகும். எமது மருத்துவத்தின்படி சம்பங்கி மலர் அதிக மருத்துவ பண்புகளை உடையதாக இருக்கும். ஆனால் குறிஞ்சி மலரானது 10 வருடங்களுக்கு ஒரு முறைதான் மலரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக காடுகள், மலைகளிலிருந்து சேகரிக்கப்படும் தேனானது சிறந்த மருத்துவ குணமுடையதாகும். ஏனெனில் பல்வேறுபட்ட மலர்களிலிருந்து சேகரிக்கப்படுவதாகும்.



Tail Wagging Dance of Honeybee Worker. The Straight Line Indicates the Direction of the Food Source



விலங்கினப் பெயர் - Apis mellifica
வகுப்பு - Hymenoptera
ஆங்கிலப் பெயர் - Honey
சிங்களப் பெயர் - Meepany

- ▲ தேன் என்பது தேனீக்களால் முன்பே சேகரிக்கப்பட்ட ஒரு பொருள். ஆகையால் இதனை உண்டால் அது எளிதில் இரத்தத்துடன் கலந்து சக்தியைத் தருகின்றது. மேலும் உடலின் வெப்பத்தையும் ஒரே சீராக வைத்துக் கொள்ளும்.
- ▲ தேனில் பல்வேறுபட்ட விற்றமின்கள், கனிமங்கள் கலந்துள்ளன. உதாரணமாக உயிர்சத்து B, K, C, கல்சியம், பொஸ்பரஸ், இரும்புச் சத்து, பொட்டாசியம், மக்னீசியம் முதலிய சத்துக்களால் உடலில் ஏற்படும் வளர்ச்சி மாற்றங்களும் உள்ளூறுப்புக்களை பலப்படுத்தவும் பெரிதும் உதவுகிறது.
- ▲ தேனில் ஒரு வித அமிலம் கலந்து இருப்பதால் அது பக்நீரியாக்களை எளிதில் அழித்து விடுகின்றது. அதனால்தான் தேன் விரைவில் கெட்டுப் போவதில்லை. நல்ல தேனானது 100 வருடங்கள் ஆயுட் காலம் கொண்டது. அதாவது சேகரித்து ஒரு வருடத்திற்கு உட்பட்ட தேன் மலத்தை இளக்கும். ஒரு வருடத்திற்கு மேற்பட்ட தேன் மலத்தை இறுக்கும். சேரும் மற்ற பதார்த்தங்களின் குணத்திற்கு ஏற்ப மலத்தை இளக்கலாம் அல்லது இறுக்கலாம்.

ஆதிகாலத்தில் மக்கள் தமது உணவுப் பொருட்களை பதப்படுத்த தேனை உபயோகித்தனர். இதனால் உணவுப் பொருட்கள் பழுதடையாமல் இருந்ததுடன் நீண்டகாலம் பேணக்கூடியதாகவும் இருந்தது. ஆனால் தற்காலத்திலே உணவினை பேணுவதற்கு பலவித இரசாயனங்களையும் சுவையூட்டிகளையும் சேர்ப்பதன் காரணமாக உணவினுடைய உண்மைத் தரம் கெட்டு

பல்வேறு வியாதிகளும் மனிதனை ஆக்கிரமித்து கொள்கின்றன. ஆகவே இயற்கை எமக்குக் கொடுத்த அமிர்த மருந்தாகிய தேனை நாம் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

- ▲ அதிக உடல் பருமனை உடையவர்கள் தமது பருமனை குறைத்துக்கொள்ள வெந்நீரில் தேனும் எலுமிச்சை பழச்சாறும் கலந்து அருந்தி வர உடல் பருமன் குறைந்து மேனி அழகு பெறும்.
- ▲ உடல் இளைத்தவர்கள் உடற் பருமானாக பசும்பாலில் (200 மி.லீ.) தேன் (15 மி.லீ.) விட்டு அருந்தி வர உடல் பருமனாகும்.
- ▲ நீண்ட நாட்கள் தேனை தொடர்ந்து சாப்பிட்டால் அபூர்வமான ஞாபக சக்தி ஏற்படும்.
- ▲ இருதய பலவீனமானவர்கள் தேனை சாப்பிட்டு வந்தால் நாளடையில் சரியாகிவிடும். நீரிழிவு நோயுள்ளவர்களும் சர்க்கரைக்கு பதிலாக தேனைப் பயன்படுத்தி வரலாம்.
- ▲ வாயில் ஏற்படும் நோய்களான வாய்ப்புண், வறட்சி, வெடிப்புக்கு சிறிது நேரம் தேனை வாயில் வைத்திருந்து கொப்பளிக்க வேண்டும். பல் வலிக்கும் தேன் சிறந்த மருந்தாகும்.
- ▲ கண் வியாதிகளுக்கு சுத்தமான தேனை எடுத்து மைபோல் தீட்டுவது நல்லது.
- ▲ இரத்தப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தேன் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.
- ▲ இரவில் தூக்கம் வராமல் சிரமப்படுபவர்கள் படுக்கைக்கு போகும் முன்பு எலுமிச்சம் சாற்றில் தேனை கலந்து குடித்துவிட்டு படுத்தால் ஆழ்ந்த தூக்கம் உடனே வரும்.
- ▲ குழந்தை மூன்று வயதாகியும் படுக்கையிலேயே சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டிருந்தால் குழந்தை படுக்கப் போவதற்கு முன் ஒரு தேக்கரண்டி தேனை வெந்நீரில் கலந்து கொடுத்தால் படுக்கையில் சிறுநீர் கழிக்கும் பழக்கம் தானாகவே நின்று விடும்.
- ▲ தேள் கொட்டிய இடத்தில் தேனை தடவினால் அதன் கடுகடுப்பு சற்றுக் குறையும். அவ்வண்ணம் பூச்சி கடித்த இடத்திலும் தேனைத் தடவி குணம் காணலாம். ரோஜா இதழ்கள், கற்கண்டு, தேன் ஆகியவற்றைக் கலந்து

தயாரிக்கப்படும் குல்கந்தை தினசரி சாப்பிட்டால் உடற் குடு தணியும்.

- ▲ காய்ந்த திராட்சைப்பழங்களைத் தேனில் ஊறவைக்க வேண்டும். அது ஒரு வாரம் ஊறிய பின்பு தினசரி காலை, மாலை ஒரு தேக்கரண்டி அளவு உட்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் உடல் அழகுபெறும். இதயம் வலிமை பெறும்.
- ▲ அறுகம் புல்லின் வேரைத்தட்டி இட்டுக் கசாயம் செய்து, அதில் தேனைக் கலந்து அருந்தினால் உடற்களைப்பு நீங்கும்.
- ▲ அத்திப்பழங்களை 48 நாட்களுக்கு தேனில் ஊறவைக்க வேண்டும். தேனில் ஊறிய அத்திப்பழங்கள் ஒன்றிரண்டு சாப்பிட்டால் உடல் வலிமை பெற்று குடற் புண்ணும் ஆறும்.
- ▲ பேரிச்சம்பழங்களைத் தேனில் ஊறவைக்க வேண்டும். மூன்று தினங்கள் ஊறிய பிறகு வேளைக்கு இரண்டு வீதம் தினம் 3 வேளை சாப்பிட வேண்டும். அதனால் மூளை நரம்புகள் வலிமைபெறுவதோடு இதயமும் வலிமைபெறும். இரத்தம் ஊறும். மேலும் வாழைப்பழத்தை தோல் நீக்கி துண்டாக நறுக்கி தேனில் மூன்று நாட்கள் ஊறவைத்து வேளைக்கு 3 துண்டுகள் வீதம் சாப்பிட்டாலும் மூளையும், நரம்புகளும் பலப்படும். கரும்புச் சாற்றில் தேன் கலந்து அருந்தினால் உடலுக்கு உடனே வலுவைக் கொடுக்கும்.
- ▲ அன்னாசிப்பழச் சாற்றில் சிறிதளவு தேன் கலந்து அருந்தினால் சிறுநீரகக் கோளாறுகள் குணமாகும்.
- ▲ பசும் பாலில் குங்குமப்பூ இட்டுக் காய்ச்சி அதில் தேன் கலந்து அருந்தினால் சுகப்பிரசவம் ஏற்படும். இரத்தம் சுத்தமாகும்.
- ▲ எழுமிச்சைப் பழத்தை துண்டு துண்டாக்கி தேனில் நனைத்து உட்கொண்டால் கர்ப்பிணிகளுக்கு ஏற்படும் வாந்தி குணமாகும்.
- ▲ இனிப்பு மாம்பழச் சாறும் தேனும் கலந்து அருந்தினால் நரம்புத் தளர்ச்சி குணமாகும்.
- ▲ பலாப்பழம் மிகுந்த சத்துள்ள பழமாகும். ஆனால் சிலருக்கு ஒத்துக் கொள்வது இல்லை. ஆனால் பலாப் பழத்தை தேனில் ஊறவைத்து சாப்பிட்டால் ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்துவதில்லை.

குறிப்பு: பஞ்சாமிர்தம் இந்து ஆலயங்களில் பிரசாதமாக வழங்கும் போது எல்லாவித பழங்களையும் தேனுடன் கலந்தே வழங்கப்படுகின்றது. குளிர் காலத்திலும் எவ்வயதினரும் சாப்பிடலாம். எவ்வித துர்க்குணங்களையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. எனவே எமது சமய விதிகள், கலாசாரங்கள் என்

பன கூட ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கான நல்லொழுக்கங்களையும், நற் செய்திகளையும் இளைய சமுதாயத்திற்கு எடுத்தியம்புகின்றன.

- ▲ முகம் பளிச்சென்று மின்னிட முகத்தை கழுவி, தேனுடன் சிறிது பாதாம் எண்ணெயும் கலந்து நன்றாகப் பூசி அப்படியே ஊறவிட்டு அரை மணித்தியாலத்திற்கு பிறகு அழுத்தி துடைத்துவிட முகத்தில் நல்ல மெருகு ஏற்படும்.
- ▲ இருமல் மருந்துகள் பலவற்றிலும் தேனும் சேர்க்கப்படுவதால் ஆஸ்துமா நோய்களுக்கும் தேன் நல்ல உணவாகின்றது. அதன் கொடுமையை எளிதில் தணியச் செய்கிறது. இரண்டு தேக்கரண்டி தேனைக் கலந்து சாப்பிட்டால் சோர்வு நீங்கும்.
- ▲ தேன் உண்டு வந்தால் ஆயுளை நீடிக்க செய்யும் என்று அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அறியப்பட்டுள்ளது.

சுத்தமான தேனை எவ்வாறு அறிந்து கொள்வது?

- ▲ தேனில் விழுந்த ஈ சிறிது நேரத்திற்குள் பறந்து சென்று விட்டால் நல்ல தேன்.
- ▲ தண்ணீரில் ஒரு சொட்டுத் தேனை விட்டுப் பார்க்க அது எங்கும் பரவாமல் நேரே இறங்கினால் நல்ல தேன்.
- ▲ நாய்க்கு எதிரே ஒரு சொட்டுத் தேனை விட்டால் அது முகர்ந்து பார்த்து விட்டுப் போய் விட்டால் நல்ல தேன்.
- ▲ விளக்குத் திரியை தேனில் தோய்த்து பயன்படுத்தி அத்திரி எரிந்தாலும், தேன் துளி ஒரே இடத்தில் தேங்கி நிற்காமல் முத்தைப்போல் உருகத் தொடங்கினாலும் நல்ல தேன் என்று அறிந்து கொள்ளலாம். 🐝

குறிப்பு: நீரிழிவு நோயாளிகள் தூய தேனை பயன்படுத்தலாம். தேனில் இருக்கும் Levulose என்னும் சர்க்கரைப் பொருள் சாதாரண குளுகோசை விட 1/8 மடங்கு குறைவாகவே அகத்துறிஞ்சப்படுகின்றது.



பண்டைய ஈழத்து தமிழ்ச் சமூகமும் தென் இந்திய சமூகத் தொடர்பும்

வரலாற்றுக் காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கையின் இன்றைய அமைப்பு விளங்கிக் கொள்ளப்படுவதுடன், ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படும் பிரதேசம் பற்றி இன்றைய தன்மைகளையும் (சமூக அமைப்பு, புவியியல் வரலாற்று அம்சங்கள்) ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும். இலங்கையினுடைய வடிவமானது தற்போதுள்ள ஒரு தீவு வடிவமாக ஆரம்ப காலம் தொட்டு இருந்ததாக கூறமுடியாது என புவியியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். இது பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்துள்ளதை அவர்கள் விளக்குகின்றார்கள்.

இலங்கை இரண்டு விதமாக தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்பது எனது நோக்காகும். முதலாவது, புவியியலாளர்கள் கூறுவது போன்று இந்திய உப கண்டத்துடன் பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்து கடல்கோள்களினால் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு தீவாக எஞ்சியிருக்கலாம். இரண்டாவது, கடற்கோள்களின் காரணமாக உயர்ந்த ஒரு நிலப் பகுதியாகவும் இலங்கை தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம். இப்பண்டைய ஈழத்தின் சூழ்நிலையைக் கொண்டுதான் இங்குள்ள மக்களின், சமூக அமைப்பின் தோற்றப்பாடுகள்

பற்றி சமூகவியல் மானிடவியல் அடிப்படையில் நோக்குதல் வேண்டும்.

இலங்கையின் ஆரம்ப கால புவியியல் அமைவிடமானது பரந்துபட்ட நிலப்பரப்பை கொண்டதாக இருந்திருக்குமானால் இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதியின் தொடராகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அங்கிருந்த மக்கள்தான் இலங்கையிலும் காணப்படல் வேண்டும். தென்னிந்தியத் தீபகற்பம், இலங்கை ஆகிய நிலப்பகுதிகள் பண்டைச் சரிதவியலடிப்படையில் ஓரியல்பு வாய்நவை மட்டுமன்றி ஓரியல்புடைய பாறைத் தொடர்ச்சிகளையும் கொண்டிருப்பதால், இவை ஒரு காலத்தில் ஒரு நிலப்பரப்பாகவிருந்து துண்டிக்கப்பட்டவை என்ற உண்மையை மேலும் வலியுறுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. ஆனால் எப்பொழுது இலங்கை தென்னிந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து ஒரு தனித் தீவாகியது என்று திட்டவாட்டமாகக் காலக் கணிப்புச் செய்வதில் சிரமங்கள் உள்ளன.

இ.பி.தெரனியகலவின் (Deraniyagala1939:92) கருத்துப்படி காலநிலை வேறுபாடுகள் காரணமாக

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற 'யாழ்ப்பாண வாழ்வியல்' கண்காட்சியில் இடம்பெற்ற ஆய்வரங்கில் கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக மானிடவியல்துறை, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஞானமுத்து தில்லைநாதன் அவர்கள் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரை இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகின்றது.



இலங்கை பல தடவைகள் தென்னிந்தியாவுடன் இணைந்தும், பிரிந்தும் இருந்ததெனவும் இத்தகைய பின்னணியில் புவியியல் ஒருமைப்பாடுடைய இலங்கையின் வட பகுதி தமிழ் நிலப்பரப்பைத் தென்னிந்திய திராவிட நாடாகவே இன்றும் என்சைக்லோபீடியா பிரிட்டானிக்கா குறிப்பிடுவது மிகப் பொருத்தமான தொன்றாகும். மண்படையியல் வளர்ச்சிக் காலத்தில் வளர்ந்த தற்கால நாகரீகங்களுடன் தொடர்பான பல தரப்பட்ட கடற்கோள்கள் பற்றிய செய்திகளை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தென்னிந்திய மரபுகளும் இலங்கை மரபுகளும் பிற்காலங்களில் ஏற்பட்ட மூன்று முக்கிய கடற்கோள்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. தென்னிந்திய மரபுகளின்படி முதற்சங்கம் உருவாகிய தென்மதுரையும் பாண்டிய நாட்டின் தென்கிழக்குப் பகுதிகளும் முதல் கடற்கோள்களின் போது அழிவுற்றன. பாண்டிய நாட்டின் வடபகுதியும் இலங்கையும் அழிவின்றி எஞ்சின என்றும் இக்கடற்கோள்களின் முன் இலங்கை வரை ஓடிய தாமிரபரணி நதி பின்னர் மன்னார் வளைகுடாவில் விழ நேர்ந்தது என்றும் நம்பப்படுகின்றது. இவ்வாறு கடல்கொண்ட பழந்தமிழகத்தை தமிழ் மரபுகள் குமரிநாடு என்கின்றன. இதனை நிலநூல் வல்லுனர்கள் லெமூரியாவின் பகுதியாகக் கொள்வர். (பாலுசாமி, 2001:450) இவ்வாறு இக்கடற்கோளில் அழிந்து போன தமிழகத்தில் ஆறுகள், மலைகள், நாடுகள் பற்றிய குறிப்புகளைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் ஓரளவிற்கு எடுத்துரைக்கின்றன. அதில்,

புஃறுளியாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்,
குமரீக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள
(சிலப்பதிகாரம்)

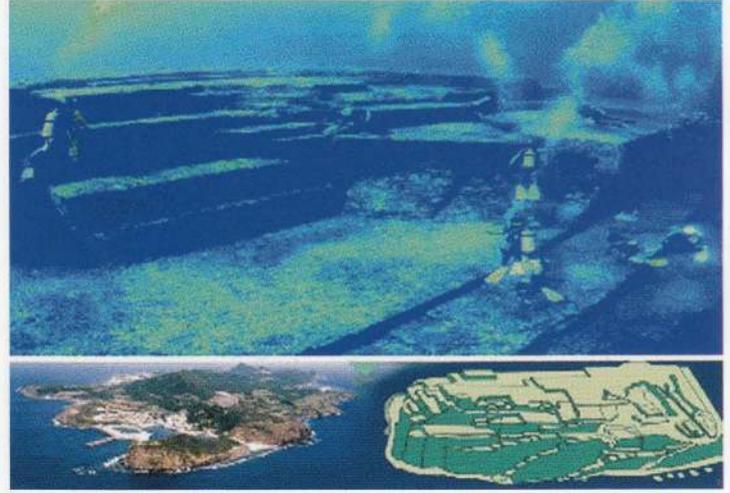
முக்நீர் விழுவீனெடி போனென்னீர்ப்
புஃறுளி மணலிலும் பலவே.

(புறநாநாறு - துரைசாமிப்பிள்ளை, 1973:19)

எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

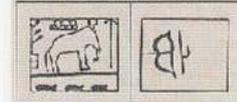
குமரிக்கண்டம் கடலுட்தாண்ட பின்னர் தென்னிந்தியாவின் தொடர்ச்சியாக இலங்கை, யாவா, சுமத்திரா வரை ஒரு பெரும் தீவு இருந்தது என்றும், அதுவே நாவலந்தீவு (சம்புத்தீவு) எனப்பழந்தமிழ் நூல்கள் குறிப்பிட்ட குமரித்தீவு என்பது பற்றி கந்தையாப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டமை கவனத்தில் எடுக்கத்தக்கது. (தனபாக்கியம், 1988:6)

இலங்கையில் கடற்கோள்கள் தொடர்பாக உவின்ஸ்லோவின் தமிழ் அகராதி தமிழ் மரபொன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இதன்படி திருகோணமலைக்கு தென்கிழக்கிலமைந்த இராவணனின் இலங்கையைக் கடல் விழுங்கி விட்டதாகத் தெரிகின்றது. தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட முதற் கடற்கோள் போன்று இதுவும் நோவாவின் காலத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் வெள்ளம், ஒரே காலத்தில் (கி.மு. 2400 ஆம் ஆண்டளவில்) நிகழ்ந்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது. இம்மரபினைக் குறிப்பிடுகின்ற



சோழர்

புலிச் சின்னம்



சேரர்

வில் சின்னம்



பாண்டியர்

மீன் சின்னம்



சிங்களவர்

சுவாஸ்திகா சின்னம்



'விட்டிபொத்' என்கின்ற சிங்கள நூலும் இராவணன் மாண்ட பின்பு கி.மு. 2367ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கடற்கோளில் அவனது தலைநகரான இலங்காபுரி கடலுட் தாண்டு விட்டதெனக் குறிப்பிடுகின்றது.

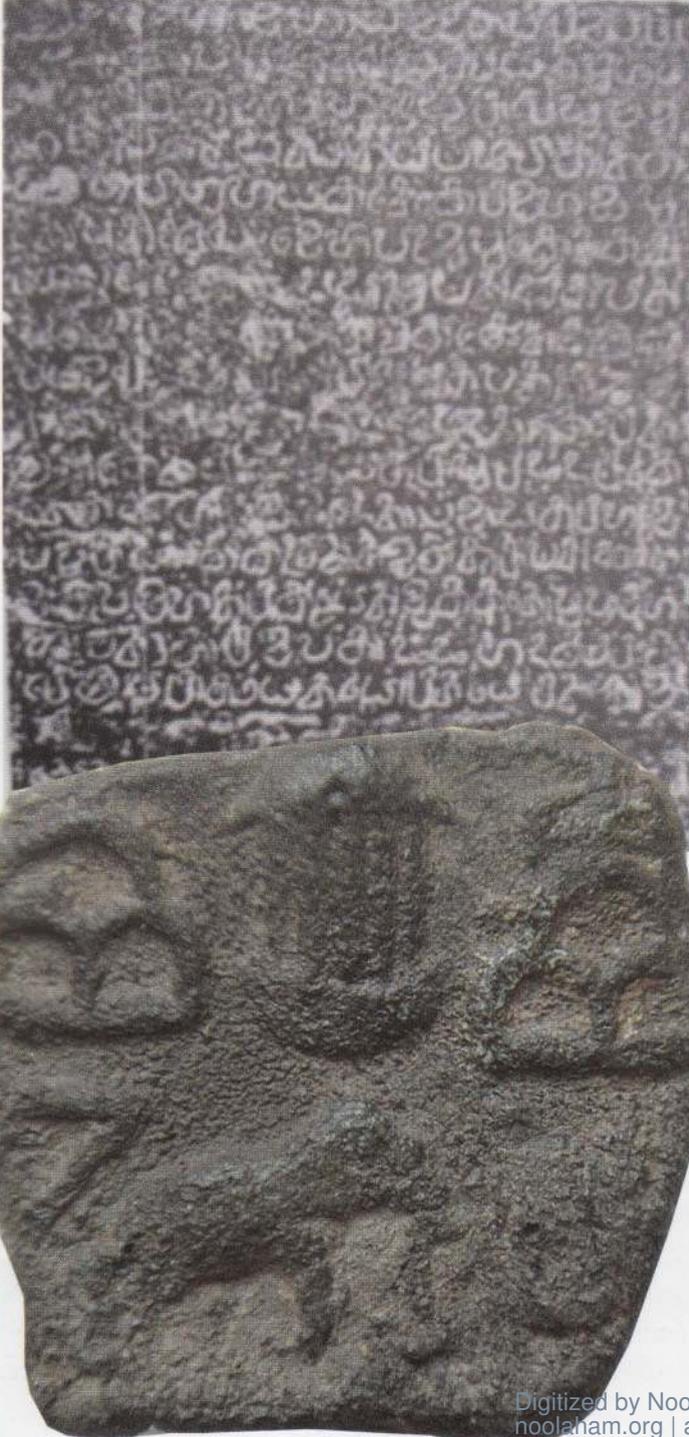
இவ்வாறான கடற்கொந்தளிப்பின் பின் இலங்கையின் நிலப்பரப்பில் பன்னிரண்டிற் பதினொரு பாகம் கடலுட் தாண்டதாகவும் தெரிகின்றது.

கி.மு. 483 ஆம் ஆண்டளவில் விஜயனும் தோழர்களும் இலங்கையை வந்தடைந்த காலத்தில் எஞ்சிய இலங்காபுரியை இயக்கர் ஆட்சி செய்ததாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுவதை குவேனியின் கதையிலிருந்து உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே ஈழமானது இந்தியத் துணைக் கண்டத்துடன் இணைந்திருந்த நாடாகக் கொள்வதுடன், அங்கிருந்த மனித சமூகத்தினர் இங்குள்ள சமூகத்தினருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக (உறவுமுறை ரீதியாகவும்) இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் வரலாற்றுக்கு மிக முற்பட்ட காலத்திலிருந்து புவியியல் ரீதியாக இருந்த தொடர்பை மேலே பார்த்தோம். இலங்கைக்கு விஜயனும் தோழர்களும் வரும் முன்னரே இங்கு தொன்மையான மனிதர் சமூகம் இருந்ததுடன், அவர்கள் வந்திறங்கிய தம்பபன்னிப் (தாமிரபரணி) பகுதிகளில் திராவிடக் கலாசாரத்துடன் தொடர்புடைய

மனித சமூகம் இருந்தது என எச். பாக்கர் கருதுகின்றார் (Parker, 1909:27).

இந்தியாவை விட இலங்கை பொன்னும், பருத்த முத்துக்களையும் கொண்டிருந்தது என்றும், இத்தகைய வளம் படைத்த இலங்கையின் தமிழர் கலாசாரத்தைப் பேணிய மக்கள் தாமிரபரணியாற்றை அண்டி வாழ்ந்தவர்கள் ஆதிப் பாண்டியர்களேயாவர். இலங்கை தனித் தீவாகிய பின் முத்துக் குளிப்பதற்காகப் பல தாமிரபரணிக் குடியேற்றங்கள் மேற்கு, வடமேற்குக் கரையோரப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டிருந்தன. அதனாலேதான் விஜயன் வருகைக்கு முன்னரே முத்துக்குளிக்க வந்த தாமிரபரணி மக்கள் கதம்ப நதிக் கரையை அண்டிய பகுதிக்குத் தாமிரபரணி என பெயரிட்டிருக்கலாம் என்ற



கருத்தை தாம் தேடிய ஆதாரங்களுடன் மறுக்க முடியாத நிலையில் வெளியிட்டுள்ளார் பரணவிதான. (Nicholas and Gvithna, 1961:24).

இலங்கையில் பூர்வீக சமூகம் பற்றி அறிய நாம் தென்னிந்திய தீபகற்பத்தில் மனித சமுதாயத்திலே ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியின் அடிப்படையில்தான் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் என்ற அடிப்படையில் தென்னிந்திய சமூகத்தின் தோற்றம் பற்றி தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி மூலம் அறியலாம். இற்றைக்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அதாவது கி.மு. 5000 ஆண்டுக்கு முன்பாகத் தமிழ் நாட்டிலே சென்னைக்கு அருகாமையிலும், வடக்கு ஆந்திராவிலும், மேற்கு கர்நாடகத்திலும், கிழக்குப் பாக்களிலும் மனித சமுதாயங்கள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின (இந்திரபாலா 1969:5).

பொன்பரிபிற் கிடைத்த சிறப்பு மிக்க தொல்லியற் தடயங்கள் பாண்டிய நாட்டுத் தாமிரபரணி மக்களுக்கும், இலங்கைத் தம்பபன்னி மக்களுக்குமிடையே இருந்த கலாசார ஒருமைப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டும் வரலாற்றேடுகள் எனின் மிகையாகாது. விஜயன் தான் வந்திறங்கிய இலங்கைத்துறையில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு ஏற்கனவே பாண்டியநாட்டுத் தொடர்பு இருந்ததனாலோ என்னவோ, பாண்டிய அரசுடன் திருமணத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். மேலும் பதினெட்டுப் பிரிவினரைக் கொண்ட ஆயிரம் தமிழ்க் குடும்பங்களையும் தருவித்து, எவ்வித எதிர்ப்புமின்றித் தம்பபன்னியைத் தலைநகராக அமைத்து முப்பத்தெட்டு வருடங்கள் ஆட்சிபுரிந்தான். (தனபாக்கியம் 1988:11).

இலங்கை பற்றி இலங்கை வரலாற்று நூல்களில் மட்டுமன்றி இந்தியா, கிரேக்கம் முதலான நாட்டு இலக்கியங்களில் இருந்தும் கிடைக்கப்பெற்றிருப்பதனால், கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே தாமிரபரணி என்ற தமிழ் நிலப்பரப்பின் பெயரால் இலங்கை பிறநாடுகளில் அறிமுகமாகி இருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. உண்மையென்னவெனில் பழந்தமிழ் வர்த்தகக் குழுவொன்று தாமிரபரணி என்ற பெயருடைய நகரை இலங்கையின் மேற்குக் கரையில் உருவாக்கி முத்துக்கள், இரத்தினக் கற்கள் முதலான பொருட்களை பிற நாடுகளுக்குச் சந்தைப்படுத்தி வந்தது என்பதாகும். நாலையது நூற்றாண்டுகளுக்கு இவ்வர்த்தக நிலையத்தின் புகழ் நிலைத்திருந்தது. (தனபாக்கியம் 1988:13)

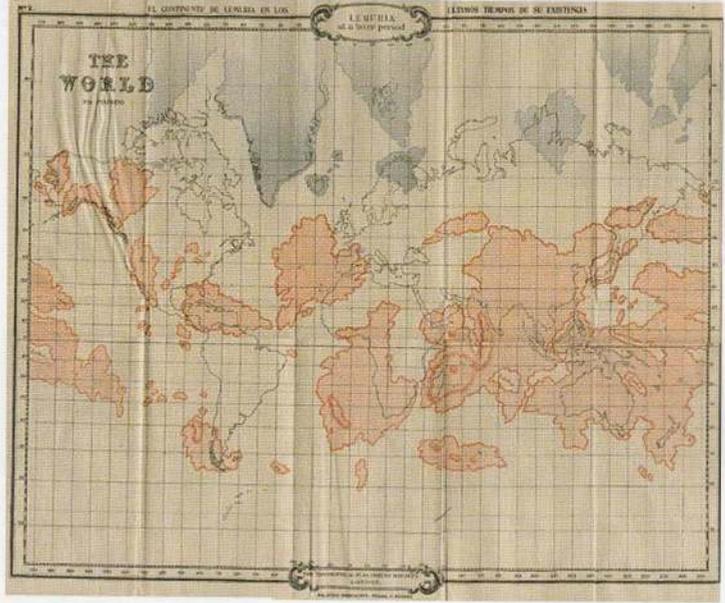
கி.மு. 800 ஆம் ஆண்டளவில் தமிழகத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள சிறந்த நாகரிக, கலாசாரங்களையுடைய மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை அகழ்வாராய்ச்சிகள் சான்று காட்டியுள்ளன. அவர்கள் இந்து, சமண சமய நம்பிக்கைகளுடன் வாழ்ந்தனர். இலங்கைக்கு வந்த விஜயன் இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் மத நம்பிக்கைகளுக்கு உடன்பட்டு ஒன்றி வாழ்ந்து அரசையும் கைப்பற்றி இந்து சமய நம்பிக்கையுள்ள தமிழகத்தை புகுந்த வீடாகவும் கொள்கின்றான்.

இவ்வேளையில் தமிழகத்திலிருந்து அடிக்கடி ஏற்பட்ட படை எழுச்சிகள் பௌத்த, இந்து மக்களிடையே குரோத உணர்வுகளையும் தூண்டிக் கொண்டிருந்தன. இருதரப்பாரும் விரோதிகளாக மாறியிருந்ததுடன், அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட வரன் முறை நூல்கள் ஆரிய வம்சத்தவனாகிய விஜயனின் வருகையை பயன்படுத்தி அவனே சிங்கள வம்சத்தின் மூதாதை எனவும், அவன் வருகைக்குப் முன்பு இங்கு மனித தன்மையுள்ளோர் வாழவில்லை என்றும், இங்கு முதல் மனிதக் குழுவினர் விஜயனும் அவனுடைய சகாக்களும் தான் என நம்பும்படியாக எழுதப்பட்டது. இவ்வாறான பிழையான ஐதீகங்கள், பிழையான நம்பிக்கைகள் காரணமாக சிங்களவர்க்கும், தமிழர்களுக்குமிடையில் முரண்பாடுகள் வலுவடைந்து காணப்படுகின்றன. விஜயன் இயக்கர் வம்சத்து இளவரசியான (அரசியை) குவேனி என்பவளை மணம் முடித்தான். அதற்குப் பின்பு விஜயன் குவேனியின் ஆதிக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களையெல்லாம் அபகரித்து இயக்கர்களின் அரசாட்சியை சீர் குலைத்தான். இ ய க் க ர் இலங்கையில் வரலாற்றைத் தொடங்கி வைத்தவர்கள் என்ற கருத்தை கல்வெட்டாதாரங்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இலங்கையின் தென்பகுதி தாமிரபரணி என்றழைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் இலங்கையின் வட பகுதி நாகதீபம் அல்லது நாகதீவு என வழங்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பூர்வீகக்குடிகளான நாகர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசம் பண்டை நாளில் நாகதீபம் எனப்பட்டது. (குணராசா 1996:6) இதை நாவலந்தீவு, ஜம்புத்தீவு என்றும் அழைத்தனர். இப்பெயர்கள் தமிழர் குடிகளும் நாகர் குடிகளும் யாழ் குடாப் பகுதியில் ஒன்றோடொன்று சங்கமம் ஆகின்ற பின்னணிச் சூழலையே காட்டுகின்றது.

இலங்கையில் நாகர் குடிகளின் தோற்றம் வளர்ச்சிகளை ஆராய்வதற்கு மகாவம்சத்தின் தகவல்கள் சிறப்பு மிக்கவையாகும். அதன்படி கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் இராமேஸ்வரத்திற்கு அண்மையிலுள்ள கந்தமானத்தை ஆண்ட சூலோதரனின் தந்தையாகிய நாக அரசனுக்கும் நாகதீபத்தை ஆண்ட மகோதர நாகனுக்கும் ஒரு இரத்தினக்கல் பதித்த ஆசனத்தைக் குறித்து சர்ச்சை ஏற்படலாயிற்று. இது கௌதமபுத்தர், புத்தத்தத்துவத்தை அடைந்த ஐந்தாவது வருடத்தில் நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது அவர் நாகர் மீது கொண்ட காருண்ணியத்தினால் இரண்டாவது முறையாக நாகதீவிற்கு வந்து நாகர் மன்னர்களுக்கிடையிலான தகராறைத் தீர்த்து வைத்தார் (குணராசா 1996:09).

நாகர்கள் பண்பாடுடைய கலாசாரத்தைப் பேணிய மக்கள் என்பதுடன், புத்தருடைய காலத்தில் இவர்கள் பௌத்தத்தைத் தழுவினார்கள் என்பதும் இவர்கள் இலங்கையில் வட பாகத்தில் மட்டுமன்றி வட மேற்குப்பகுதியிற் களனிவரை பரவி வாழ்ந்தனர். விஜயனுடைய காலத்தின் பின்னரே இவர்கள் கிழக்குப்பகுதி வழியாகத் திஸ்ஸமகாராம வரை



பரவலாயினர். கோகிலசந்தேச, பரவிசந்தேச எனும் சிங்கள நூல்கள் தெவினுவரவிற்கு அருகாமையிலுள்ள வெள்ளமரடாவில் அமைந்திருந்த நாகர் கோவிலைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இலங்கையில் தென்முனையில் நாகர் செல்வாக்கினை ஆதார பூர்வமாக எடுத்தியம்புகின்றது எனலாம். முதலில் நாகர்கள் இலங்கையின் மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு பகுதிகளில் வாழ்ந்து பின் கிழக்கு கரையூடாகத் தென்னிலங்கை வரை பரவினர் என்பதற்கு மகாவம்சம், சந்தேச நூல்கள் மட்டுமன்றி, தொலமியின் இலங்கைப்படத்தின் புவியியற் குறிப்புகளும் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

மட்டக்களப்பு மான்மியம் தென் இலங்கையின் திருக்கோவில் எனும் ஊரின் பழைய பெயர் நாகர்முனை என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பில் அம்பிளாந்துறை கிராமத்தில் தற்போதும் நாகர்முனை எனும் பகுதி இப்பெயரோடு குடியிருப்புகளை கொண்டுள்ளது. மகாவம்சத்தின்படி புத்தர் ஞானம் பெற்று ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பின்னர் இலங்கை வந்திருந்தார். அவ்வேளை இலங்கையில் இயக்கர்கள் மகாநாக தோட்டத்தில் வாழ்ந்தபோது அங்கு சென்ற புத்தர் இயக்கர் மக்களின் பயங்களை நீக்கி போதனைகள் செய்ததாக குறிக்கப்படுகின்றது (Geiger, 1950:4).

தாமிரபரணி பிரதேசம் எங்கும் இயக்கர்கள் பரவி வாழ்ந்துள்ளனர். அருவியாற்றுக்கும் மகாவலி கங்கைக்கும் தெற்கே இவர்களின் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தன. இவர்கள் மூன்று யோஜனா தூரம் நீளமும், அகலமும் கொண்ட மகாநாக (மகியங்களை) தோட்டத்தில்



சடங்குக்காக ஒன்று கூடுவர் என மகாவம்சம் கூறுகின்றது. (Eye Channel 1-14-2004 நேர்காணலின் போது சீவிலி தேரர் உறுதிப்படுத்துகின்றார்) இலங்கையில் இயக்கர்கள் ஆட்சி நிலவியபோது புகழ்பெற்ற நகரமாக கிறிஸ்தவத்து விளங்கியுள்ளது. (Geiger, 1964:57). தொலமியின் தேசப்படம், இராமாயணக் காவியம், வேறு ஐதீகக் கதைகள் போன்றவற்றிலிருந்து இயக்கர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்களாக திரிசூடம், இலங்காபுரி, அரித்த கிரி, யக்குரகல, லக்கல, நிகும்பிலாவனம், தூமரமக்க, விந்தனை, மகியங்கனை, கிறிஸ்துவத்து, யக்குரே என்பன அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. (தனபாக்கியம் 1988:45) இத்தோடு பொம்பரிப்பு, தாமிரபரணி, கதிர்காமம், ம், தொப்பிக்கல, இயக்கச்சி என்பவற்றையும் இயக்கர்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்களாக கொள்ளலாம்.

இவற்றைப்போல் மண்டுர்ப்பகுதியை மண்டுநாகன் என்னும் நாகர் கி.பி. 1107 லத்தில் இவர்கள் பௌத்தத்தை தழுவினர். இலங்கையின் தென்பகுதி, தெவினுவர, நாகர்கோவில், திருக்கோயில் நளிகிரி, தென்கிழக்கில் நாகதூம, மதவாச்சி எனும் மகாவில்லாச்சி, நயினாதிவு எனும் மணிபல்லவம், காங்கேசன் துறை எனும் ஜம்புகோளம், வல்லிபுரப்பகுதி, நாகர்கோயில் குருந்தன் குளம், மிகிந்தலைப்பகுதி, நாகசதுக்கம், கந்தரோடை எனும் கதிர்மலை, கரியாலை நாகபடுவான், மன்மியம் கூறுகின்றது. இந்த மண்டுர் நாகருடன் தொடர்பான மண்டு நாகன்சாலை என இரு இடங்களாகப் பிரிந்து காணப்படுகின்றது. இந்த நாகன் நாககுலத் தோன்றல் என்பதனை வலியுறுத்தும் வேறு வரலாறுகளையும் நாம் மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது (நடராசா, 1998:55). நாகர்கள் பண்பாடுடைய கலாசாரரட்டுடன் தொடர்புபடுகின்றார்கள். சிந்துநதி நாகரிக காலத்திலிருந்து நாக வழிபாடு நிலவி வந்துள்ளது. இன்றும் இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு தமிழர்களிடையே நாக வழிபாடு முக்கியமான வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. (குணசிங்கம், 1973:44)

இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான நாகர்களின் குடியிருப்புகளும், இயக்கர்களின் குடியிருப்புகளும் இன்றுள்ள சிங்கள, தமிழ் மொழி பேசுவோர் திராவிடர்களின் சந்ததியினரே என்பது வரலாற்று

ஆதாரங்களுடனும், சமூக பண்பாட்டு அம்சங்களுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம் தெரியவருகின்றது. இவ்விருமொழி பேசுவோருக்கிடையே ஏற்பட்ட கலாசார வேறுபாடு ஈழத்தின் வரலாற்றுக் காலத்தில் பௌத்த மதத்தின் வருகையோடுததைகளும், நாகர்களும் இருந்தார்கள் என்றும் அவர்கள் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த வியாபாரிகளுடன் வர்த்தகம் நடாத்தி வந்தனர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வர்த்தகம் நடாத்தக்கூடியளவிற்கு நாகர்கள் கலாசார மேம்பாடுடையவர்களாகியுள்ளனர் எனவும் கருதமுடியும் (குணராசா,19).

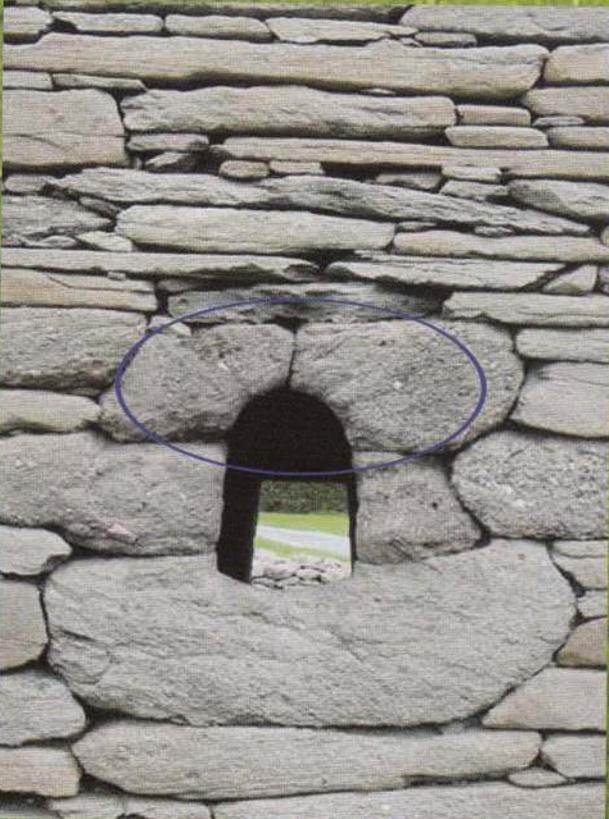
இலங்கையின் ஆதிமொழி பேசுவோர் திராவிடர்களின் சந்ததியினரே என்பது வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் ஏற்கப்பட்டு இருப்பதைக் காணலாம். இங்குள்ள சிங்கள மக்களினதும் தமிழ் மக்களினதும் மூதாதையினர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திராவிட மொழிகளைப் பேசியிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது. இவற்றில் சிங்களத்தின் மூதாதை மொழியாகிய 'எலு' வும் காணப்பட்டது. இந்த எலு மொழி பௌத்தம் வந்தபோது அதன் சமய மொழியாகிய பாலியுடன் கலந்தபோதே இன்றைய சிங்கள மொழி உருவாகியது என பேராசிரியர் க. சிற்றப்பலம் கூறுகின்றார் (சிற்றப்பலம், 1991:163). பண்டைய ஈழத்து தமிழ்ச் சமூகம் தனித்துவமான பண்பாடு, வாழ்வியல், பழக்க வழக்கங்கள், சமயச்சடங்குகளை கொண்டிருந்தன. இவை பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு மாற்றங்களால் சமூக கட்டமைப்பின் கூறுகளில் சிதைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளமையைக் காணலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

- Casie Chetty, S. 1834. Ceylon Gazetteer, Colombo: Cotta church Mission Press. Ceylon.
- Geiger, W. 1950. Mahavamsam, (Translated) London: Published for the Pali Text Society
- McGillivray, Dinnis. B. 1982. Mukkuva Vannimai: Tamil Cast and matriline. Ideology in Batticaloa, Sri Lanka. Cambridge University Press.
- Parker, H. 1909. Ancient Ceylon 4th Edition NewDelhi: Asian Educational Services.
- Paranavitana, S. 1909. Per Buddhist Religions Believes in Ceylon. Colombo:
- Ragavan, M. D. 1960. Tamil Culture in Ceylon. Colombo: Kalainilayam .
- இந்திரபாலா, கா 1969. ஈழநாட்டுத் தமிழ் சாசனங்கள் - கிழக்கிலங்கைச் சாசனங்கள். பேராதனை: சிந்தனை -2. இதழ் - 2
- கந்தையா, வீ.சீ. 1964. மட்டக்களப்புத் தமிழகம். யாழ்ப்பாணம்: ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம். குரும்பசிட்டி.
- குணராசா, க. 1996. ஈழத்தவர் வரலாறு. யாழ்ப்பாணம்: குணராசா, க. 1996. மகாவம்சம் தரும் இலங்கைச்சரித்திரம். யாழ்ப்பாணம்: சிற்றப்பலம், சி. க. 1983. பண்டைய ஈழ இயக்கர் நாகர் வழிபாட்டுச் சிந்தனை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
- சிற்றப்பலம், சி. க. 1991. தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம். யாழ்ப்பாணம்: முத்தமிழ் விழாமலர்.
- சிவத்தம்பி, கா. 2000. யாழ்ப்பாணம், சமூகம், பண்பாடு, கருத்துநிலை. கொழும்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்.
- தனபாக்கியம், கு. 1988. இலங்கையின் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாசாரமும். மட்டக்களப்பு துறைசாமிப்பிள்ளை, ச. 1973. புறநானூறு. சென்னை நடராசா, எவ். எக்ஸ். சீ. 1962. மட்டக்களப்பு மான்மியம். கொழும்பு கலாநிலையம்.
- பத்மநாதன், சி. 2002. ஈழமும் தமிழரும் புராதன காலக்குடிகளும், மட்டக்களப்பு தேசமும்; சுவாமி விபுலாநந்தர்நினைவுப் பேருரை. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.
- புலப்பரன், ப. 2001. பண்டைய இஸ்லாமிய தமிழும் தமிழரும். யாழ்ப்பாணம்.
- பூரடனார், ஈழத்து. 1984. மட்டக்களப்புச் சொல்வெட்டு. தேற்றாத்தீவு : மனோகரா அச்சகம்.

கருங்கற் குடில் வீடு

அயர்லாந்தில் டிங்கிள் தீபகற்பத்தில் அமைந்துள்ள கற்களினாலான கூம்பக வடிவிலமைந்த கட்டிடம் கிறிஸ்தவ திருத்தலங்களைத் தரிசிக்க வரும் யாத்திரிகர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டதாகும். வெட்டுக் கற்கள் கொண்டு இக்குடில் வீடு கட்டப்பட்டுள்ளது. இலகுவில் வெட்டி எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றவாறு மென்மைத் தன்மை கொண்ட இக்கற்கள் அளவுப் பிரமாணங்களுக்கு அமைய திட்டமிட்டபடி வெட்டப் பட்டவையாகும். இவை கடற்கரைகளில் காணப்படும். இக்கற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று நேர்த்தியாக பொருத்தி அடுக்கப்படுகின்றது. எந்த வகையான சாந்துகளும் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. மழை நீர் உட்புக முடியாத அளவிற்கு இறுக்கமாக இக்கற்கள் பொருந்தி விடுகின்றன. இந்தக் கட்டிடங்கள் ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் எட்டாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் கட்டப்பட்டவை என நம்பப்பட்டாலும் கிழக்கு பக்க யன்னலின் மேற்பகுதியில் வைக்கப்பட்டுள்ள கற்களினாலான பாறை வளைவுகள் அமைப்பு 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது என்கின்றார் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளரான பீற்றர் ஹபீசன்.



மியன்மாரின் தங்கமலை

கி. பி 985 கி. பி.1014 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ராஜராஜ சோழனின் புதல்வர் முதலாவது ராஜேந்திர சோழனின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசமாக இன்றைய மியன்மார் எனப்படும் பர்மா நாடு திகழ்ந்தது. இக்கால கட்டத்தில் மியன்மாரில் பல இந்து ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. தமிழ் மக்களும் குடியேறினர். பர்மாவில் ராஜேந்திர சோழனின் கல்வெட்டுகள் இரண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளமை இவற்றை உறுதி செய்கின்றன. தமிழர்கள் (மியான்மர் தமிழர்கள்) ஆயிரம் வருடத்துக்கும் மேலாக பர்மாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இங்குள்ள இந்து ஆலயங்களில் உள்ள அறிவித்தல் பலகையில் அழகான தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

சுமார் 5 கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட மியான்மர் நாட்டில் சுமார் 10 லட்சம் இந்திய வம்சாவளியினர் உள்ளனர். இவர்களில் ஏறத்தாழ 70 சதவீதம் பேர் தமிழர்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது தமிழ் நாட்டிலிருந்து விவசாய

வேலைக்காகவும் வியாபாரம் செய்யவும் சென்றவர்கள். மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலான தமிழர்கள் 1960 களில் தமிழ்நாட்டிற்கே திரும்ப வந்து விட்டனர்.

இன்று அங்கு மிச்சம் இருப்பவர்கள் கிட்டத்தட்ட ஏனைய தமிழர்களுடன் தொடர்பின்றியே வாழ்கின்றார்கள். இருந்த போதிலும் தமிழ்க் காலாசாரம், பண்பாடு, இந்து சமய நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை பேணிப் பாதுகாப்பதில் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். பர்மா அரசு இவர்களுக்கு தமிழ் கல்வியையோ, பண்பாட்டையோ, பாரம்பரியத்தையோ பேண இடமளிக்கவில்லை என்றபடியால் பலர் பர்மா மைய நீரோட்டத்தில் கலந்து விட்டார்கள். இருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்க தொகையினர் தமிழ் அடையாளத்தோடும் இன்றும் பர்மாவில் வசிக்கின்றனர்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் வைப்பது போல், மியன்மார் நாட்டின் புனித சின்னமாக யங்கூன் நகரில் ஷ்வேடகோன் பொற்கோவில் திகழ்கின்றது. 2500 ஆண்டுகள் பழைமையான இந்த தூபி மியன்மார் நாட்டின் புனித அடையாளமாக மதிக்கப்படுகின்றது. ஆசிய



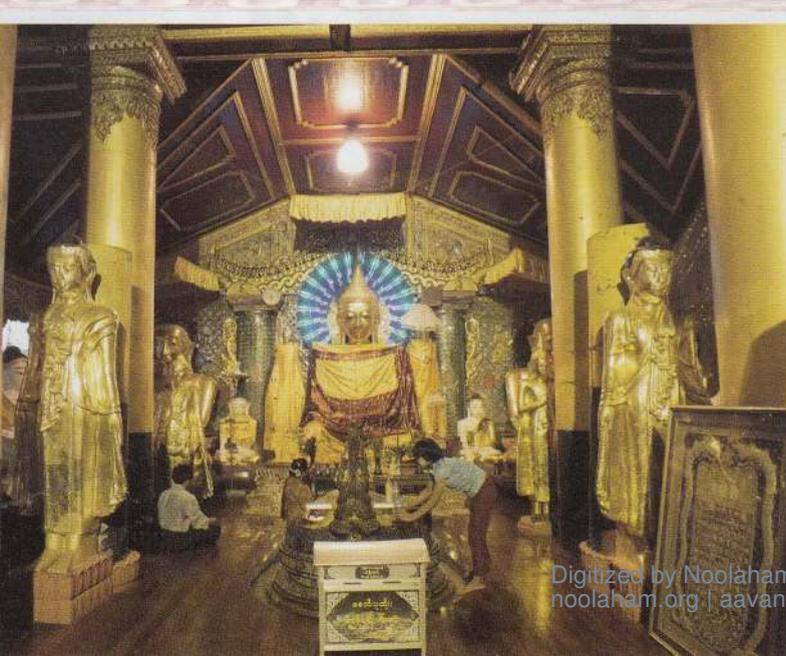
நாடுகளிலும் உலகத்திலும் மிகப் பழைமையான விகாரை என்ற பெருமைக்குரியதாகவும் ஷ்வேடகோன் பொற்கோவில் திகழ்கின்றது. ஷ்வேடகோன் என்றால் தங்க மலை என்று பொருள்படும்.

செங்குத்தரா மலையின் மேற்குப் பகுதியில் ஐந்து ஹெட்டேயர் அளவு நிலப்பரப்பில் இந்த பொற்கோவில் வளாகம் அமைந்துள்ளது. 98 அடிகள் உயரமான தங்கத் தாதுகோபத்தில் தங்கம் மற்றும் வைர உலோகங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஆலயத்தின் சுற்றுச் சூழல் எங்கும் பொன் வண்ணத்தில் பளபளத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

உயரமான மலையொன்றில் பொற்கோவில் அமையப் பெற்றிருப்பதால் நகரின் எப்பகுதியில் இருந்தாலும் கோயிலின் அழகைக் கண்டுளிக்க முடியும். நகரத்தின் பிரதான வீதிகளின் ஊடாக வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு என நான்கு திசைகளில் இருந்தும் ஆலயத்திற்கு பாதைகள் வந்தாலும் தெற்கு வாசலே பிரதான நுழைவாயிலாகக் கருதப்படுகின்றது. இங்கு சிங்கம் மற்றும் டிராஹன் ஆகியவற்றின் 18 அடி உயரமுள்ளதாக நுழைவு மாடம் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்திற்குள் காலணிகள் மற்றும் காலுறைகளுடன் செல்வதற்கு அனுமதியில்லை. எனவே இவற்றை இவ்விடத்திலேயே கழற்றி பாதுகாப்பாக

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்



வைத்துவிடுதல் நன்று. படியேறி பொற்கோவிலுக்கு செல்லும் வழியில் புத்த பெருமான் விரும்பும் பூசைப் பொருள் என பர்மிய மக்கள் நம்பும் மலர்கள், வாசனைத் திரவியங்கள் ஆகியவற்றை வழிபாட்டிற்காக கொள்வனவு செய்து கொள்ள முடியும். நீண்ட நடை பாதையில் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டு வெயில் கொடுமையிலிருந்து வெறுங்காலுக்கு ஆறுதல் அளிக்கப்படுகின்றது.

ஆலய வளாகத்தின் முன்பகுதியில் எம்மை எல்லாம் வரவேற்பது போல் பிரமாண்ட புத்தர் சிலை காணப்படுகின்றது. இந்தச் சிலை அங்குலமங்குலமாக தங்கம் மற்றும் வைரத்தால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை 2,000 கரட்டை விட அதிகமானவை என மதிப்பிட முடியும். இதை தியான மண்டபமாகவும் பக்தர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். நான்கு முதல் ஆறு மீற்றர் வரையான உயரமான மேடையில் இந்த பிரமாண்ட புத்தர் சிலை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரமாண்ட தூபியுடன் பல சிறிய தூபிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பெரிய பக்கத்தின் மையத்திலும் நான்கு சிறிய தூபிகளைக் கொண்டு மொத்தம் 64 வரையிலான சிறிய தூபிகள் காணப்படுகின்றன.

தங்குசா, பஹாலிகா ஆகிய இரண்டு வர்த்தகர்கள் இந்தியாவில் ரமன்யா என்ற புனித மண்ணில் கௌதம புத்தரைச் சந்தித்து அவரிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்று எட்டு தலைமுடிகளை பெற்று பத்திரமாகக் தமது சொந்த நாட்டிற்கு கொண்டு வந்தனர். அப்பொழுது நாட்டை ஆண்டு வந்த அரசன் ஒக்கலாபா, விஷிங்குத்தாரா மலையைத் தெரிவு செய்து அதில் புத்தரின் புனித சின்னத்தை வைப்பதற்காக தாதுகோபம் ஒன்றைக் கட்டினார்.

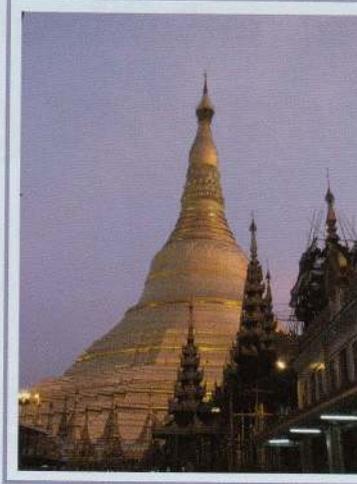
அற்புதமான கட்டிடக் கலையின் சாதனையாக திகழும் இந்த விகாரையை பார்வையாளர்கள் மாலை ஐந்து மணியிலிருந்து இரவு 10 மணிவரை கண்டுகளிக்க முடியும். ஷ்வேடகான் பிரமாண்ட பொற்கோவின் மீது பட்டு தெறிக்கும் ஒளிக் கதிர்களினால் அந்த பிரதேசம் முழுவதும் பொன்னாக மின்னிக் கொண்டிருப்பது கொள்ளை அழகு.

ரங்கூன் அல்லது யங்கோன் மியான்மார் நாட்டின் மிகப் பெரிய நகரம் ஆகும். 2006 வரை இந்நகரம் மியான்மாரின் தலைநகரமாக இருந்தது. 2006 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மியான்மரின் தலைநகராக நைப்பியித்தௌ மாற்றியமைக்கப்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான புத்த கோயில்கள் மியன்மார் நாடு முழுவதும் பரவியிருக்கின்றன.

1608 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர்கள் பர்மாவைக் கைப்பற்றியபோது இந்த பொற்கோவிலுக்கு சென்று இங்குள்ள 300 தொன் நிறையுடைய பெரிய மணியை பீரங்கி செய்வதற்காக எடுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் செல்லும் வழியில் மணி ஆற்றுக்குள் தவறி விழுந்து விட்டது. அந்த மணி இதுவரையில்

எடுக்கப்படவேயில்லை. இரண்டு நூற்றாண்டுகள் கடந்த நிலையில் 1824 இல் பிரிட்டிஷார் பர்மாமீது தாக்குதல் நடத்தினார்கள். நாட்டிற்குள் நுழைந்த பிரிட்டிஷார் உடனடியாகவே ஷ்வேடகான் பகோடாவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். இரண்டு வருடங்கள் தமது இராணுவத் தலைமையகமாக இந்த விகாரையை பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். பிரிட்டிஷாரின் இராணுவ மையமாக இருந்த ஆலய வளாகம் 1927 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பர்மா மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

பின்னர் படையெடுப்புகள் அதிகம் நிகழ்ந்தன. சீனத்தின் ஆதிக்கத்திலும் மங்கோலியரின் பிடயிலும் சிக்கிக் கடைசியாக ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் 'பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் ஒரு பகுதி ஆயிற்று. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது ஜப்பானியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடைப்பட்ட முக்கிய போர்க்களமாக பர்மா மாறியது. போருக்குப்பின் பிரிட்டிஷ் அரசிடமிருந்து விடுதலை பெற்ற பர்மா நீண்ட காலமாக மாறி ராணுவ ஆட்சியின் கீழேயே இருந்தது. பர்மிய மக்கள் மத்தியில் பொற்கோவில் விவகாரம் மிகவும் உணர்வு பூர்வமானதாகும்.



அட்டைப்பட விளக்கம்:
மியன்மாரின் யங்கூன் நகரத்தில் காணப்படும் பிரமாண்டமான ஷ்வேடகான் தாதுகோபம். பூமி அதிர்ச்சி உட்பட பல இயற்கை அழிவுகள் மற்றும் பல இராணுவ படையெடுப்புகளை கண்டு 2500 ஆண்டுகளாக இன்றும் உறுதி குலையாது பெருமையுடன் திகழ்கிறது.



அங்காள பரமேஸ்வரீ அம்மன் வீற்றிருக்கும் அவிசாவளை துனான கீராமம்

த. மனோகரன்

கொழும்பு மாவட்டத்தின் கிழக்கு எல்லையாக உள்ள அவிசாவளை தேர்தல் தொகுதிக்கு உட்பட்டதாக அமைந்துள்ள எழில்மிகு கிராமம் துனான ஆகும். அக்கிராமத்திற்குச் சிறப்பையும் பெருமையையும் வழங்கும் திருக்கோயிலாக விளங்குவது அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் திருக்கோயிலாகும். தொன்மை கண்டறியப்பட முடியாத பழைமை மிக்க இவ் அம்மன் கோயில் இலங்கைத் தீவிலுள்ள இந்துக்களின் பழம்பெரும் வழிபாட்டிடங்களில் ஒன்றென்று கொள்ள முடியும்.

இரப்பர் தோட்டம் நிறைந்த சூழலில் அழகிய மலைச்சரிவிலே கோயில் கொண்டுள்ள அங்காள பரமேஸ்வரித் தாயின் தொன்மைமிகு வரலாறு பற்றிக் கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் பல கூறப்படுகின்றன. கொழும்பிலிருந்து அவிசாவளை நோக்கி புதிய

பாதையூடாகச் செல்லும்போது முப்பத்தொரு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் வலது பக்கத்தில் வீதியை அண்மித்த மலைச் சாரலில் இத்திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. பசுமை நிறைந்த சூழல், அமைதி நிறைந்த இடம், நிம்மதி தரும் புண்ணிய தலம் எனப் பல சிறப்புகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

இலங்கையிலுள்ள அம்மன் திருக்கோயில்களிலுள்ள மூல மூர்த்திகளில் இந்த துனான அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் திருவுருவமே அளவில் பெரியதாகக் கருதப்படுகின்றது. இக்கோயிலின் தல விருட்சமாக ஆல மரமும் விளங்குகின்றது. பல நூற்றாண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த பாரிய அளவைக் கொண்டதாக அகன்று, உயர்ந்து நிற்கும் இத்தல விருட்சம் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் திருத்தலத்தின் பழைமைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது.

இலங்கையிலுள்ள பிரதான நதிகளிலொன்றான

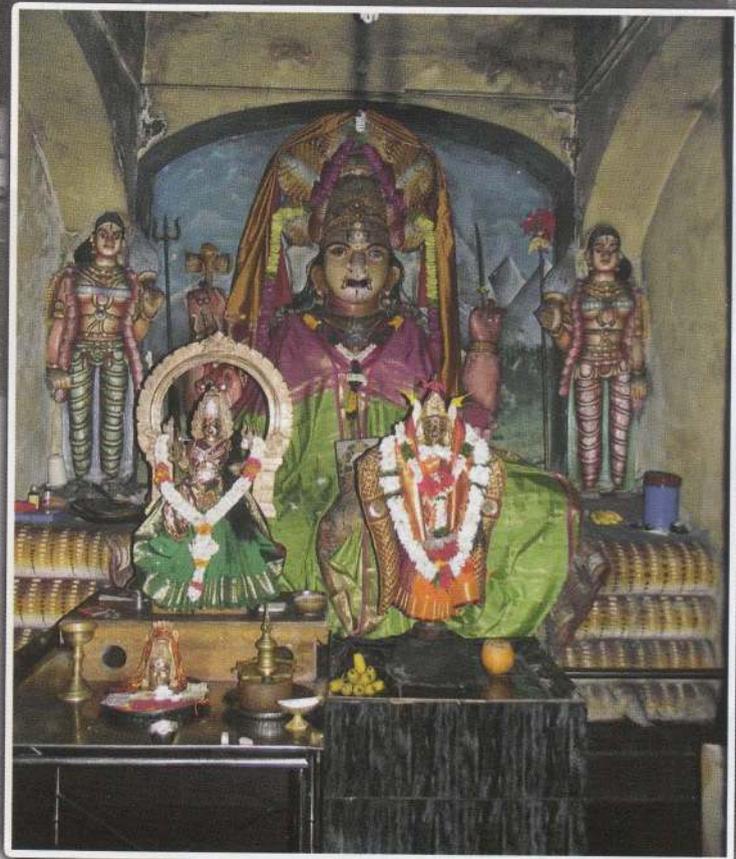




களனிகங்கை இக்கோயிலின் தீர்த்தமாக விளங்குவதுடன் ஆலயத்தின் முன்னாலுள்ள தல விருட்சத்திற்கும் பிரதான பாதைக்குமிடையில் சிற்றோடையொன்று அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பதாக சலசலத்தோடுகின்றது. இக்கோயில் தொடர்பான கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் மூலம் பழைமை கொண்ட இருப்பையுடைய இந்த அம்மன் கோயில் இலங்கையின் மேற்குப் பிரதேசத்தில் உள்ள இந்துக்களின் பண்டைய இருப்பை உறுதிப்படுத்தும் சான்றாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

கால சூழ்நிலையால் பல தாக்கங்களால் கைவிடப்பட்டு, காடடைந்த இடமாக மாறிய இக்கோயிலை மீள வெளிக் கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவர் ஓர் ஆங்கிலேயக் கனவான் என்பது சிறப்புடன் குறிப்பிக்கூடியதாகும். இப்பகுதித் தோட்டங்களை நிர்வகித்து வந்த ஆங்கிலேய கனவானின் கனவில் தோன்றிய அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மனின் ஆணைக்கிணங்க அக்கனவான் பண்டைய ஆலயத்தைக் கண்டறிந்து வழிபாட்டிற்குரிய தலமாக மீளமைத்ததாகவும் வரலாற்றுப் பதிவுள்ளது. மீளமைக்கப்பட்ட அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் திருக்கோயில் மீண்டும் பொது மக்களின் வழிபாட்டிடமாக நிலை பெற்று, நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளையும் கடந்து விட்டது. இப்பகுதியில் அம்மன் வழிபாடு ஆதி முதல் சிறப்புற்றிருந்தமைக்கு கடுவெலவினுள்ள பிரசித்தி பெற்ற பத்தினியம்மன் கோயிலும் சான்றாயுள்ளது.

ஆண்டுதோறும் மாசி மாத மக நட்சத்திரத்தன்று தேர்த்திருவிழா நடைபெற்று வரும் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் திருக்கோயிலின் கொடியேற்றம் அதற்கு முந்திய பத்தாவது நாளில் கணபதி



ஆரம்பமாகின்றது. மறுநாள் கொடியேற்றம் இடம்பெறும். கொடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து விசேட பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறுகின்றன.

கொழும்பு, களுத்துறை, கம்பஹா, கேகாலை என்று பல பகுதிகளிலிருந்து பக்தர்கள் திருவிழாக் காலங்களில் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் அருள் நாடி வந்து வழிபாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். நித்திய பூசைகள் நியமமாக நடைபெற்று வரும் இக்கோயில் மகோற்சவத்தின் போதான தேர் பவனியின்போது பக்தர்கள் பறவைக் காவடி, தூக்குக் காவடி என்பன எடுத்து தம் நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்துகின்றனர். தேர் உற்சவத்தன்று அம்மன் தேரேறி பிரதான வீதியூடாக வீதி வலம் வந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து அருள் பாலிக்கின்றாள்.

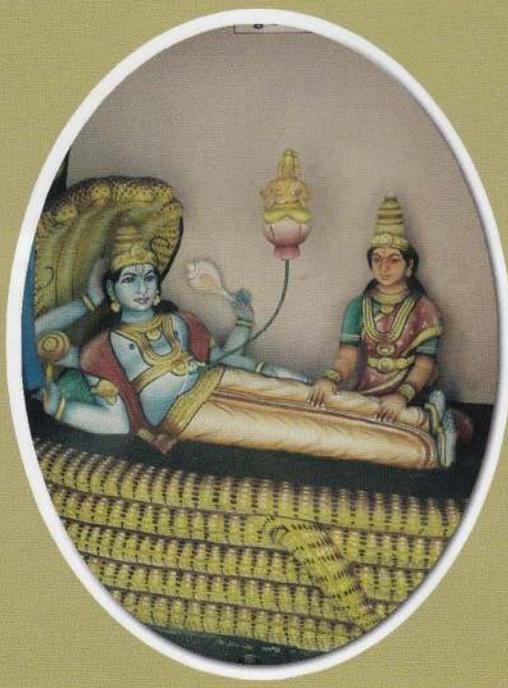
மாசி மகம் அம்மனுக்குரிய விசேட தினமாக அமைகின்றது. நாட்டிலுள்ள பல அம்மன் திருத்தலங்களின் தேர்த்திருவிழா அன்றைய தினத்திலேயே இடம்பெற்று

வருகின்றது. புகழ் பெற்ற மாத்தளை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத் தேர்த் திருவிழாவும் மாசி மகத்தன்றே சிறப்புற ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வருவது போன்றே, துளான அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் கோயில் தேர்த்திருவிழாவும் அன்றைய தினமே இடம்பெற்று வருவது பெருமைக்கு உரியதாகின்றது. நாடு முழுவதுமுள்ள அம்மன் ஆலயங்களிலிருந்து உலக உயிரினங்களெல்லாவற்றிற்கும் தாயாக விளங்கும் அம்மன் தன் இருப்பிடத்தை விட்டு வெளிவந்து வீதி வலம் வருவதானது தாயின் திருவருள் பொங்கிப் பெருகும் நன்நாள் மாசிமகம் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மூல மூர்த்தியாக மிகப்பெரிய தோற்றத்துடன் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் அமர்ந்த நிலையில் வீற்றிருக்கின்றாள். அம்மன் திருவுரு சமார் இருபது அடியளவானதாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மலைச்

திருமால், ஆஞ்நேயர் உட்பட பல்வேறு திருவுருவங்கள் அமர்ந்திருந்து அருள் வழங்குகின்றனர். 'மல்ராவுத்தர்' என்கின்ற இஸ்லாமிய அன்பர் ஒருவரின் திருவுருவமும் இந்தவரிசையில் வைக்கப்பட்டு வழிபாட்டிற்குரியவராக அங்காள பரமேஸ்வரி கோயிலில் போற்றப்படுகின்றார். வட இந்தியாவிலே கபீர் தாஜ் போன்ற இஸ்லாமியர்கள் இந்து சமயத்தின் பெருமைக்கு வழி சேர்த்தமை வரலாறு. அதே போல் மல்ராவுத்தரும் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மனின் பக்தராக இருந்து அம்மனுக்கு திருப்பணி செய்து இறை நிலை பெற்றுள்ளார்.

தல விருட்சமான ஆலமரத்தின் அடியிலே விநாயகப் பெருமானுக்கும் தனிக் கோயில் உள்ளது. அதேபோல் நாக தம்பிரானுக்கும் நவக்கிரகங்களுக்கும் தனித்தனியான பீடங்களுள்ளன. கொடியேற்றத்தோடு ஆரம்பமாகும் வருடாந்த மகோற்சவத்தின் போது பல்வேறு சமயம் சார்ந்த



சாரலில் அமைந்துள்ள திருக்கோயிலின் மூலமாக பரமேஸ்வரி அம்மன் வீற்றிருக்க அவளின் இடது பக்கம் முருகப்பெருமானும், வலது பக்கம் விநாயகப்பெருமானும் தமக்குரிய பீடங்களில் வீற்றிருக்கின்றனர்.

மூலஸ்தானத்தோடு ஒட்டியதாகப் பரிவார மூர்த்தங்களாக மகாலட்சுமி, வைஷ்ணவி, மகேஸ்வரி ஆகியோருடன் கிருஷ்ணர், வைரவர் ஆகியோரும் வீற்றிருக்கின்றனர். தல விருட்சம் உள்ள இடத்திலிருந்து படிக்கட்டுக்கட்டுகள் மூலம் மூலஸ்தானத்தைச் சென்றடைய வேண்டும். மூலஸ்தானத்திற்குக் கீழ்ப் பகுதியிலுள்ள மண்டபத்தில் சுற்றிவர பல தெய்வத் திருவுருவங்கள் உள்ளன. இம்மண்டபத்தின் மத்தியிலே அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மனை நோக்கியவாறு அளவில் பெரிய நந்தியின் திருவுருவம் அமைந்துள்ளது.

குறிப்பிட்ட மண்டபத்தில் சுற்றிவர இலக்குமி, சரஸ்வதி,

நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றன. தீ மிதிப்பு வைபவம் மிக சிறப்பாக, பக்திபூர்வமாக இடம்பெறுகிறது. தீச்சட்டி ஏந்தி அன்னையின் அருள் நாடி வலம் வருகின்றமையும் இடம் பெறுகின்றது. அம்மனுக்கு பச்சை சாத்தல் கண்கொள்ளாக் காட்சியாயமைகின்றது.

மாவிளக்குப் பூசை, வைரவர் மடை என்பனவும் திருவிழாவின்போது இடம்பெறும் சிறப்பு நிகழ்வுகளாகும். திருவிழாவின்போது அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் ஆயுல முற்றலில் பெண்கள் யாவரும் ஒன்று கூடி ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக அம்மனுக்கு பொங்கலிட்டு பூசை செய்து வழிபாடு செய்கின்றனர். நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் வரி சையாகப் பொங்கலிட்டு வழிபாடு செய்வது சிறப்பாயமைகின்றது. இக் கோயிலில் ஒவ்வொரு பெளர்ணமி தினத்தன்றும் அன்னதானம் என்னும் மகேஸ்வர பூசை தவறாது சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு

நூலகம்

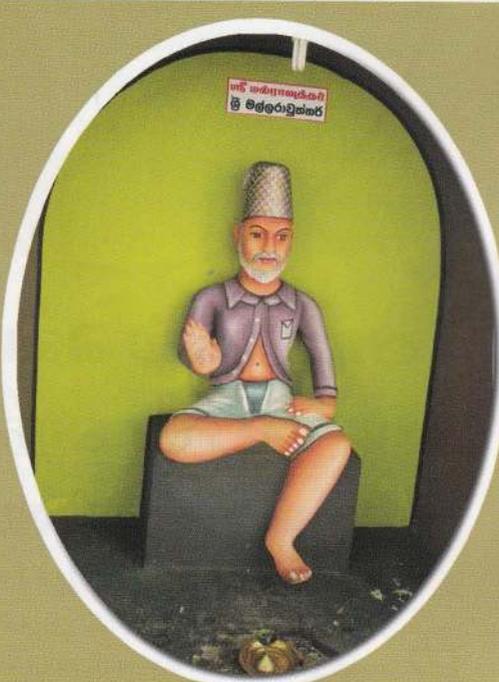
வருகின்றது. இப்பூசையின் போது இந்துக்களுடன் பௌத்த மக்களும் இணைந்து கொள்கின்றனர்.

திருமண பாக்கியம், பிள்ளைபேற்றுப் பாக்கியம் என்பன ஒவ்வொருவரும் எதிர்பார்ப்பது. மேற்படி பாக்கியங்களை அடைய, பல்வேறு தடைகள் பலருக்கு பல ஏதுக்களால் ஏற்படுகின்றன. நோய் குணமாக மருந்துவரை நாடுவது போன்று, திருமண பாக்கியம், பிள்ளை பாக்கியம் வேண்டுவோர் இடைவிடாத முயற்சிகளுக்குப்பின் வெற்றி காண முடியாதவர்களாக அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மனின் திருவடியை நம்பிக்கையுடன் நாடுகின்றனர். இறையருளால் இவர்களின் வேண்டுகல் நிறைவேறுவது இந்த ஆலயத்திற்கேயுரிய ரிசிமூலமாகும்.

கிரக நிலைகளால் திருமணத்தடை நிலவுபவர்கள் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மனை நாடி தடைகளை நீக்கிக் கொள்கின்றனர். திருமண தோசம் உள்ளவர்கள் அங்காள

சூழல், அதேபோன்று சுற்றாடல் துளான அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் ஆலயத்தை நோக்கும் போதும் ஏற்படுகின்றது.

இந்து சமயம் என்பது உலகிலுள்ள சகலரையும் சமத்துவமாகப் போற்றுகின்றது; கருதுகின்றது. இதையே சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரிலே இடம் பெற்ற சர்வமத மகா நாட்டின் ஆற்றிய உரையின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். இஸ்லாமிய அன்பர் ஒருவர் தெய்வ நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுவதும் இந்துத் தமிழர்களுடன் பௌத்த சிங்கள மக்களும் இன மத மொழி வேறுபாடின்றி இணைந்து வழிபடுவதும் கிறிஸ்தவரான ஆங்கிலேய கனவானின் திருப்பணியும் அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் ஆலயத்திற்கு மேலும் சிறப்பளிக்கின்றது. சகல சமயத்தவரையும் தன் பிள்ளைகளாக ஏற்று அணைத்துக் கொண்டு அருள்



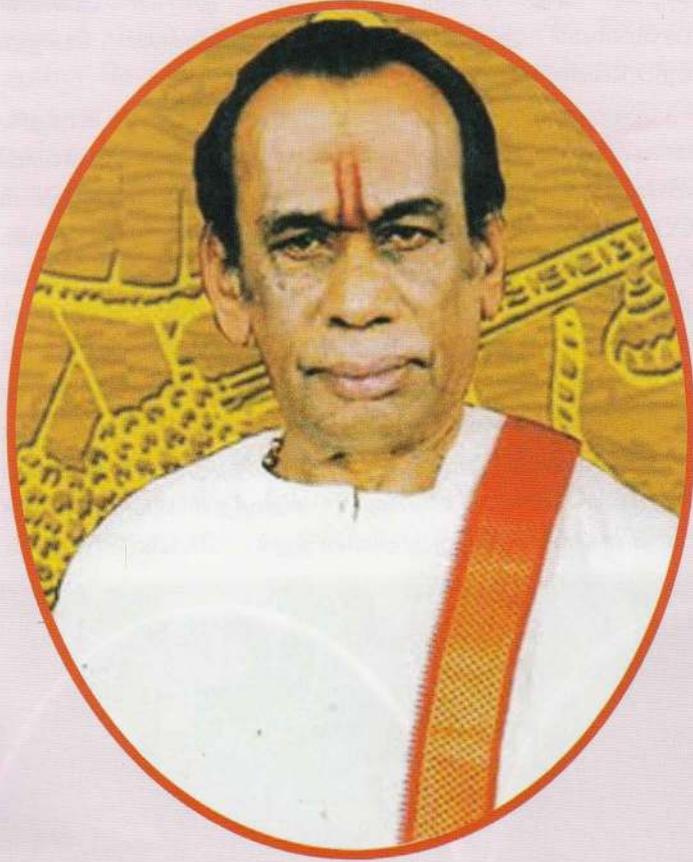
பரமேஸ்வரி அம்மனின் அருள் நாடி முறைப்படி விரதமிருந்து திருக்கோயில் முன்னாலுள்ள தல விருட்சத்தின் கீழுள்ள விநாயகப் பெருமான் முன்னிலையிலே உரிய கிரக சாந்தியை மேற்கொள்வதன் மூலம் தமது திருமணத்தில் ஏற்படும் தடைகளை அம்மனின் அருளால் நீக்கிக் கொள்கின்றனர். சிறப்பான திருமண பந்தத்தில் இணைந்து கொள்கின்றனர்.

நம்பி வந்தவர்களை அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் கைவிடமாட்டாள் என்பது நம்பிக்கை. வாழ்வில் அவநம்பிக்கைக் கொண்டவர்களைத் தன்னம்பிக்கையுடன் வளம்பெற்ற வாழ்வு வாழ அருள் செய்து வருவதனாலேயே பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பக்தர்கள் அவள் அருளைப் பெற வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் இந்துக்களின் யாத்திரைத் தலமாக விளங்கும் வேல்ஸ் ஸ்கந்தவேல் திருத்தலத்தில் அன்னை மகா சக்தி வீற்றிருப்பது போன்று இனிய சம்பிரதான

வழங்கும் அங்காள பரமேஸ்வரி தாயும் அவள் குடிக் கொண்டுள்ள திருத்தலமும் இலங்கை வாழ் இந்துக்களின் பெருமைக்கும், பண்டைய சிறப்புக்கும் பண்பிற்கும் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன என்பது மனதிற்கினியது. மகிழ்ச்சி தருவது என்பது உண்மைதான்.

நடைமுறையிலே கண்கூடாகவே சமய சாராம்சத்துவம் 'துளான' அங்காள பரமேஸ்வரி அம்மன் திருத்தலத்தில் உலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது இவ்வாலயத்தின் தனிச்சிறப்புக்களில் ஒன்று. இந்து சமயத்தின் இந்துக்களின் சமய சமரச சன்மார்க்கத்தை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்து சமயத்தின் அடிப்படை சமத்துவத்துவம் பேணப்பட்டுள்ளது. இது அவ்வாலயத்தின் தனிச்சிறப்புகளில் ஒன்று. இந்து சமயத்தின் இந்துக்களின் சமய சமரச சன்மார்க்கத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் உயரிய நிலை இவ்வாலயத்தில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்



அழகியல் வெளியில் உலா வந்த வீரமணி ஐயர்

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அழகியல் வெளியிலே தனித்துவம் மிக்க பங்களிப்பை வழங்கி உலாவந்தவர் பிரமணீ வீரமணி ஐயர் அவர்கள். தமிழின் இசை வளத்தை மேம்படுத்தும் கீர்த்தனைகளை இயற்றியமை பரத நாட்டியத்தின் ஆழ்ந்த மரபுகளின் தரிசனங்களை அடியொற்றி புதிய உருப்படிகளை உருவாக்கியமை முதலியவை ஐயர் அவர்களின் அழகியல் ஆக்க மலர்ச்சியின் பதிவுகளாக அமைந்தன.

அபூர்வ இராகங்களிலே அவர் உருவாக்கிய கீர்த்தனைகளும், கலை வளத்தோடு அவர் புனைந்த நாட்டிய நாடகங்களும் இந்நாட்டின் மண் வாசனையுடன் கலந்த அழகியற் கோலங்களாக அமைந்தன.

கலைவளம் மிக்க இணுவில் கிராமத்தின் அழகியற் சூழலிலும் தெய்வீக இங்கிதமும், வைதீக வழிபாட்டும் இணைந்த குடும்பப் பின்புலமும் இசையாட்சி கொண்ட தந்தையாரின் ஆற்றுப்படுத்தலும் ஐயர் அவர்களின் கலை எழுச்சிக்குப் பின்புலமாக அமைந்தன. இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாசாலையிலும் உடுவில் மான்ஸ் ஆங்கிலப்

பாடசாலையிலும் கல்வி கற்ற அவர், தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவராக மேலெழுந்தார்.

அவரது தந்தையார் பிரமணீ ம.த.நடராஜ ஐயர் இசையை வரன் முறையாக கற்றவர். ஒரு சிறந்த வயலின் கலைஞர். இசைக்கும் விஞ்ஞானத்துக்குமுள்ள தொடர்புகளை நன்கு விளங்கிக் கொண்டவர். அதேவேளை அந்தணர்கள் மத்தியிலே முற்போக்குச் சிந்தனைகளை வளர்த்து வந்தவர். மரபு வழியான சமஸ்கிருதக் கல்வியுடன் விஞ்ஞானத்தையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் வலியுறுத்திய அவர் விஞ்ஞானத் துறையிலே பட்டம் பெறுவதற்கு வீரமணி ஐயரை தமிழகத்துக்கு அனுப்பினார்.

அதனோடு இணைந்த வகையிலே ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு முதலாம் மொழிகளையும் கற்றார்.

கலாஷேத்திரத்தில் அவருக்குரிய பரத நாட்டியப் பாடத்தை ருக்மணி தேவி அம்மையார் தொடக்கி வைத்தார். ஐயரோடு இணைந்து நாட்டியம் கற்ற பிறிதொரு மாணவர் புகழ் பெற்ற ஆடலாசிரியர் அடையாறு லட்சுமணன் ஆவார். இரண்டு மாணவர்களும் விருப்பத்துடன் பரத நாட்டியத்தின் இறிமுறை விபரங்களையும் ஆற்றுமை நுட்பங்களையும் கற்றுக் கொண்டனர்.

தமிழ்த் தியாகராஜர் என்று குறிப்பிடப்படும் பாப நாசம் சிவன் அவர்கள் அக்காலத்திலே கலாஷேத்திரத்தின் இசையாசிரியராகப் பணியாற்றிச் கொண்டிருந்தார். அவரிடத்துக் கர்நாடக இசையை வரன் முறையாக வீரமணி ஐயர் கற்றுக் கொண்டார்.

பாப நாசம் சிவன் அவர்களது தமிழ்க் கீர்த்தனைகளின் உச்சங்களை அனுபவித்த ஐயர் அவர்கள் தாமும் தமிழிலே கீர்த்தனைகளை எழுத வேண்டும் என்ற உற்சாகத்துக்கு உந்தப்பட்டார். அந்த வகையில் அவர் மயிலைக் கற்பகாம்பாளுக்குச் சமர்ப்பணம்மாக 'கற்பக வல்லி' என்று தொடங்கும் கீர்த்தனையை முதலில் எழுதினார். அந்த கீர்த்தனையை செளந்தரராஜன் அவர்கள் பாட ஹிஸ் மாஸ்டேர்ஸ் வோயிஸ் நிறுவனம் இசைத் தட்டாக வெளியிட்டது. அக்காலத்தில் அதிகளவு விற்பனையாகிய இசை தட்டாக அது அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கலாஷேத்திரத்தின் கல்விச் சூழல் நாட்டிய நாடகங்களை எழுதும் முயற்சிகளுக்கு ஐயருக்கு உற்சாகத்தை வழங்கியது. ருஸ்ய நாட்டின் பலே நடன ஆக்கங்களை நேரிலே பார்த்து அனுபவித்த ருக்மணியேவி அம்மையார் பரத நாட்டியத்தை அடியொற்றிய கதை சொல்லும் பரிசோதனை ஆக்கங்களை மேற்கொள்ளலானார். அந்த வகையில் அவர் குறவஞ்சி நாட்டிய நாடகங்களைத் தயாரித்தார்.

கோயில்களிலே ஆடப்பெற்ற திருச்சத்திர் என்ற ஆடலுக்கு இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலே ஈ. கிருஸ்ண ஐயரின் முயற்சியினால் பரத நாட்டியம் என்ற பெயர் சூட்டப் பெற்றது. அதனோடு இணைந்த சமாந்தர நடவடிக்கையாக ஆலயங்களில் மட்டுமன்றி

அரங்குகளிலும் ஆடும் நிலையை அது பெற்றுக் கொண்டது. அரங்குகளில் ஆற்றுகை செய்யப்படத்தக்க பொருத்தமான ஆடல் வடிவமாக நாட்டிய நாடகம் உருப்பெற்றது.

அத்தகைய வளர்ச்சிகளைத் தெளிவாகப் புலக்காட்சி கொண்டு உள்வாங்கிய வீரமணி ஐயர் அவர்கள் நாட்டிய நாடகப் பிரதிகளை உருவாக்கலானார். தமிழில் மிகக் கூடுதலான அளவு நாட்டிய நாடகங்கள் எழுதப்பெற்றன.

கலாஷேத்திரத்திலிருந்து தமது கல்வியை முடித்துக் கொண்டு நாடு திரும்பிய வீரமணி ஐயர் நடன ஆசிரியராகவும் பின்னர் ஆசிரிய கலாசாலைகளில் விரிவுரையாளராகவும் பல்கலைக்கழக வருகை விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றினார். அக்காலத்தில் அவர் ஆடல் இயற்றலில் (CHOREOGRAPH) என்ற துறையைச் செழுமை பெற முன்னெடுத்தார். அத்துறையில் மேலைப் புலத்தில் நிகழ்ந்த பரிசோதனைகளைத் தமது ஆங்கில மொழிப் புலமை காரணமாக வாசித்துத் தெரிந்து கொண்டார்.

அசைவுகள், அசைவுகளின் தொடர்கள், அடைவுகள், சாதாரண உடலசைவுகளை அழகியல் சார்ந்த அசைவுகளாக நிலை மாற்றதல், முத்திரைகளின் பிரயோகம், பாவங்கள், உடல் மொழி என்ற அனைத்தையும் உள்ளடக்கி அதே வேளை பரத நாட்டிய மரபிலும் தளத்திலும் நின்று ஆடல் இயற்றல்களை மேற்கொண்டார்.

விஞ்ஞானக் கல்வியை கற்க சென்னைக்குச் சென்ற வீரமணி ஐயர் அழகியற் கல்விக்குள் தன்னை அமிழ்த்திக் கொண்டார்.

மீனவர் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் 'மீனூ வாங்கலையோ' என்ற தலைப்பிலான ஆடற் காட்சிகளை இலங்கையின் சுதந்திரத் தின நிகழ்ச்சியில் இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாசாலை அரங்கிலே மேடையேற்றினார். 1950 ஆம் ஆண்டு அந்த நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து பல பாடசாலைகள் ஐயர் அவர்களின் உதவியைப்பெற்று ஆடல் ஆக்கங்களை மேடையேற்றின.

ஐயரின் முக்கியமான கலைப் பங்களிப்பு இலங்கையின் மண் வாசனையைக் கீர்த்தனைகளில் உள்ளடக்கித் ஆடல்களில் வெளிக்கொண்டு வந்தமையாகும். மட்டக்களப்பு வாவியில் உள்ள மீன்களைத் தூது விடும் வகையில் அவர் உருவாக்கிய பாடலும் 'மட்டு நகர் வாவியிலே கொட்டமிடும் மீன் இனங்கள்' என்ற தொடக்க அடியோடு ஆரம்பமாகின்றது.

நல்லூர், சுட்டிபுரம், கோணேஸ்வரம், கேதீஸ்வரம், மாவிட்டபுரம், கீரிமலை, திருகோணமலை, இணுவில், சிலாபம், கொக்குவில், கண்டி, மானிப்பாய், பருத்தித்துறை, மட்டக்களப்பு, செல்வசுந்திரி, நயினை, வடக்கம்பரை, காரைநகர் முதலாம் இடங்களின் நுண் பாட்டுச் சூழலையும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வங்களை அடியொற்றிய கீர்த்தனைகளையும் ஊஞ்சற்பாக்களையும் ஐயர் எழுதினார்.

மகாராஜபுரம் சந்தானம் அவர்கள் இணுவில் மருதனார் மடத்து இராமநாதன் இசைக் கல்லூரியிலே பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய வேளை, ஐயரின் கீர்த்தனைகளை அரங்குகளிலே பாடி ஆற்றுகை நிலையில் வலுவூட்டினார். இலங்கைக்கு வந்திருந்த சீர்காழி கோவிந்தராஜன், மதுரை சோமு, ராதா ஜெயலட்சுமி முதலியோரும் ஐயரின் கீர்த்தனைகளின் இசை ஆளுமை வெளிப்படப் பாடினர்.

கர்நாடக இசையின் வெளிப்பாட்டு வடிவில் கீர்த்தனை மற்றும் கிருதி ஆகியவை சிறப்பார்ந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. இராகக் கட்டுமானம், தாளக்கட்டுமானம் ஆகியவற்றோடு இணைந்த சொல்லடுக்கு முறைமை ஆகியவை அந்த அமைப்பிலே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தியாகராஜசுவாமிகள் பேச்சு வழக்கில் உள்ள தெலுங்குச் சொற்களைத் தமது ஆக்கங்களிலே பயன்படுத்தியமை போன்று வீரமணி ஐயரும் பேச்சு வழக்கினைத் தமது ஆக்கங்களிலே எடுத்தாண்டார்.

ஐயரிடத்து ஆழ்ந்திருந்த சமஸ்கிருத மொழியறிவும், தமிழறிவும் கீர்த்தனைகளுக்குரிய சொல்லடுக்கில் இராகங்களுக்குரிய இசைச் செழுமையைச் செவ்வதாக முன்னெடுப்பதற்கு உதவின. எடுத்துக்காட்டாக நாட்டைக் குறிஞ்சி இராகத்திலும் ஆதி தாளத்திலும் அவர் அமைத்த கீர்த்தனை ஒன்றின் பல்லவி வருமாறு:

"நவரஸ நாயகி சிவனை அடைந்தகதை
மதுரஸ மானாதடி - சகியே
சிருங்கார, பீத்தஸ, பயானக, ஆச்சார்ய
ஹாஸ்யா, வீர, கோப, சாந்தா, கருணா"

(நவரஸ)

நவரசங்களை வெளியிடும் வகையில் எழுதப்பெற்ற அந்தக் கீர்த்தனை பரதநாட்டிய ஆற்றுகைக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கீர்த்தனைகள் பெரும்பாலும் அருவநிலைச் சிந்தனையுடன் இணைந்த பக்திபரவச மேலெழுச்சி இசையுடன் தொடர்பு பட்டிருக்கும். அவற்றுக்கு உருவ ஆட்சி கொடுக்கும் அழகியல் முயற்சியின் வடிவமாகப் பரதநாட்டியம் அமைப்பியல் அமைந்துள்ளது. அதாவது அருவ நிலையான அல்லது சூட்சும நிலையான இசை எண்ணக் கருக்களுக்கு காட்சி நிலையான உருவ அடையாளங்களின் பதிவுகளை பரதநாட்டியம் உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றது.

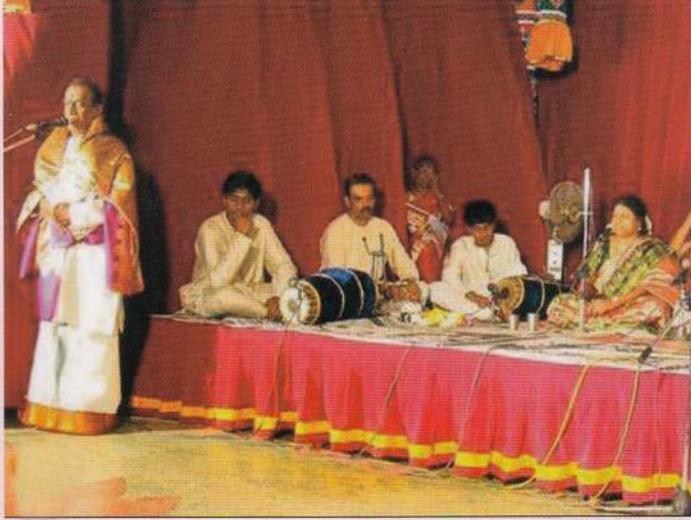
பரதநாட்டிய அழகியல் இரஸக் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையது. நவரசங்களை அழகியல் நிலையிலே புலப்படுத்துதல் பரதநாட்டிய ஆக்கத்தின் சிறப்பார்ந்த பரிமாணமாகவுள்ளது. அனைத்து இரஸங்களையும் ஒரே கீர்த்தனையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் நுட்பவியலை ஐயர் அவர்கள் மேற்குறித்த கீர்த்தனையிலே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஆலயங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், விழாக்களிலும் திடீரென ஏற்படும் தேவை கருதி உடனடியாகக் கீர்த்தனை ஆக்கம் செய்யும் திறனும் பாடலாக்கம் செய்யும் ஆற்றலும் அவருக்கு இருந்தது. அவ்வாறு இணக்கல் (IMPROVITON)

செய்யும் திறன் உள்ளத்தின் பாடல் நிலைப்பட்ட அறிகைத் தளத்துடன் தொடர்புடையது.

1964 ஆம் ஆண்டிலே பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்க் கலை விழாவில் ஐயர் அவர்கள் மேற்கொண்ட அந்த முயற்சியை பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நேரடியாகப் பாராட்டியதுடன் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு மொழியை பாடலில் எடுத்தாண்ட சிறப்பைச் சுட்டிக் காட்டி விதந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

ஐயர் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் மிக முக்கியமானது செளந்தர்ய லஹரியைத் தமிழ்க் கீர்த்தனை வடிவிலே தந்தமையாகும். பதினாறாம் நூற்றாண்டு முதல் செளந்தர்யலஹரியைத் தழுவித் தமிழிற் பாடல் புனையும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பெண் தெய்வ வழிபாட்டுடன் இணைந்த பக்தி மொழியுடனும் இசைப் பரவசத்துடனும் பரிணாம வளர்ச்சி கொண்டு சமஸ்கிருத மொழியில் மேலெழுந்த ஆக்கமாக செளந்தர்யலஹரி அமைந்துள்ளது. செளந்தர்யம் என்பது



அழகு. லஹரி என்பது அலை. செளந்தர்ய லஹரி என்பது அழகின் அலையாகக் கொள்ளப்படும்.

யாழ்ப்பாணத்துப் புத்தாரைச் சேர்ந்த பண்டிதர் சுப்பிரமணியம் என்பவர் செளந்தர்ய லஹரியைக் கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்தார். ஆனால் வீரமணி ஐயர் அவர்கள் அவற்றைத் தமிழ்க் கீர்த்தனை வடிவிலே ஆக்கம் செய்தார். பக்தியும் இசையும் கலந்த அந்தக் கீர்த்தனைகளில் அருள் நிலை இலட்சியவியல் (MYTHICAL IDEALISM) சார்ந்த படிமங்களின் வெளிப்பாடுகளைக் காணமுடியும்.

வீரமணி ஐயரின் சிறப்பார்ந்த இசைப்பங்களிப்பாகக் கருதத்தக்கது எழுபத்து இரண்டு மேளகர்த்தா இராகங்களிலும் கீர்த்தனைகளை வடிவமைத்தமையாகும். தமிழிசை மரபிலிருந்தே மேளகர்த்தா என்ற கருத்து உருவாக்கம் தோற்றம் பெற்றது. பெரும் பண்ணின் தொகுதிக்கும் பிற்காலத்தில் மேளகர்த்தா என்று பெயரிட்டனர். 'மேளம்' என்ற சொல்லின் பொருள் கூட்டம் அல்லது சேர்க்கை என்பதாகும். 'மேளம் கட்டல்' என்ற தொடர் யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு வழக்கில் காணப்படுகிறது. மொழியாகவுமுள்ளது.

குறிப்பிடத்தக்கது.

வேங்கடமகி அவர்கள் தாம் எழுதிய 'சதுர் தண்டிப் பிர காசிகை' என்ற நூலிலே 72 மேளகர்த்தா பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அவருக்குப் பின்னர் கோவிந்தாச்சாரியார் 'கனகாங்கி இரத்தினாங்கிப் பட்டியல்' என்பதை உருவாக்கினார். இசையில் விதந்து பேசப்படும் 72 மேளகர்த்தா இராகங்களிலும் கீர்த்தனைகளை இயற்றி ஒரு விளக்க நூலை ஐயர் அவர்கள் வெளியிட்டதுடன் அவற்றை ஆற்றுமை செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளையும் முன்னெடுத்தார்.

இசை மற்றும் பரத நாட்டியத் துறையில் அவர் ஒரு வினைப்பாட்டாளராகச் செய்யப்பட்டார். பாடசாலைகளிலும் ஆசிரிய கலாசாலைகளிலும் பரத நாட்டியத்தை ஒரு பாடநெறியாக்க வினைப்பட்டவர்களுள் ஐயரும் ஒருவராவார். இவற்றுக்கான பாடத்திட்டங்களை உருவாக்குவதிலும் அவர் பங்கு கொண்டார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து இராமநாதன் நுண்கலைத் துறையில் இசை நடனத் துறைகளிலே பட்டப்படிப்புகளை ஆரம்பிக்கும் முயற்சி ஏற்பட்டவேளை, இக்கட்டுரை ஆசிரியரே அதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார். அவ்வேளை பரத நாட்டியப் பட்டப்படிப்புக்குரிய அறிமுறை செய்முறை முதலாம் பாடத்திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு ஐயரின் பங்களிப்பும் சிறந்ததாக அமைந்தமையைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

ஐயர் அவர்களின் இசை நடனப் படைப்பாற்றலை பேராசிரியர் சாம்பழர்த்தி, டைகர் வரதாச்சாரியார், பாப நாசம் சிவன், ஸ்ரீமதி ருக்மணிதேவி, மகாராஜபுரம் விஸ்வநாத ஐயர், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார், மகா வித்துவான் ஸ்ரீ கணேசையர், கி.வா. ஜகந்நாதன், வழுவுர் ராமையாபிள்ளை, எஸ். பாலச்சந்தர், எம். டி. ராமநாதன், முசுரி சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலியோர் வாழ்த்தியுள்ளனர். யாழ் பல்கலைக்கழகமும் அவருக்குக் கௌரவப் பட்டத்தை வழங்கியது.

நாட்டிய கலை கேசரி வழுவுர் ராமையாப்பிள்ளை அவர்கள் 1956ஆம் ஆண்டில் வீரமணி ஐயர் பற்றி எழுதிய வரிகள் வருமாறு: "யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ என். வீரமணி அவர்கள் தமது 25வது வயதில் கலையில் தேர்ச்சியடைந்து கலாதேவியின் அருளால் கவிதா சக்தியும் வாய்ந்து எழுதியிருக்கும் திருமயிலைக் குறவஞ்சி என்னும் நாட்டிய நாடகமும், சிருங்கார பதங்களும் பக்தி பூர்வமான கீர்த்தனைகளும் பார்த்தே பாடவும் கேட்டேன் மிகவும் திருப்திகரமாக இருக்கிறது..." (வீரமணி ஐயர், 1996)

வர்ணம், பதம், கீர்த்தனம், தில்லானா என்றவாறு கச்சேரி அமைப்பின் அனைத்து உறுப்புக்களுக்குமுரிய வடிவங்களை வீரமணி ஐயர் எழுதினார். அவரின் ஆக்க மலர்ச்சி அத்தனை விரிவும் செம்மையும் கொண்டதாக அமைந்தது. அவரின் கலை வாழ்க்கை இந்நாட்டின் நிகழ்ந்த இசை நடனக் கல்வி வளர்ச்சியின் செய்தியாகவும் புதிய சாகித்தியங்களின் பிரவாகத்தை விபரிக்கும் கவின் கலை



வீரகேசரி வெளியீடாக வந்துள்ள மூத்த ஊடகவியலாளரும், எழுத்தாளரும், கலைக்கேசரியின் ஆசிரியருமான திருமதி அன்னலட்சுமி கிராஜதுரை அவர்களின் "நினைவுப் பெருவெளி" ஒரு பெண் பத்திரிகையாளரின் மனப்பதிவுகள் என்னும் நூலின் வெளியீடு 21.04.2012 அன்று மாலை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் திருமதி. பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. கௌரவ டி.எம். சுவாமிநாதன் பிரதம விருந்தினராகவும், பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் மற்றும் கலாபூஷணம் வசந்தா வைத்தியநாதன் ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகவும் கலந்து கொண்ட இவ்விழாவில் தேசியப் பத்திரிகைகளின் பிரதம ஆசிரியர்களான திரு.இ.பிரபாகன், திரு.எஸ்.தில்லைநாதன், திரு.வீ.தனபாலசிங்கம் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா சிறப்புரை ஆற்றினார். முதல் பிரதியை புரவலர் ஹாஸிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார். செல்வி சுபாஷிணி பத்மநாதனின் மாணவிகளது நடன விருந்தும் இடம்பெற்றது.





கதிர்காமம் சமாதி மட மட்டயம்

க. தங்கேஸ்வரி பி.ஏ தொல்பொருளியல் சிறப்பு

கதிர்காம தலத்தில் மன்னன் இராஜசிங்கன் காலத்தில் கல்யாண மண்டபமும் ஹோமகுண்டமும் கல்யாணகிரி சுவாமியாரால் அமைக்கப்பட்டது. சுவாமி சந்நிதானத்துடன் உள்ளது கல்யாண மண்டபம். கல்யாணகிரி சுவாமி, முத்துலிங்க சுவாமி என்ற பெயருடன் சமாதி அடைந்த போது அவரை சமாதி வைத்துக் கட்டப்பட்டதே முத்துலிங்க சுவாமி கோயில். இது சமாதி மடம் எனப்பட்டது. இங்கு இவருக்குப் பின்னர் சமாதியடைந்த ஏனைய சுவாமிகளின் சமாதிகளும் உள்ளன.

வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களது நெருக்கடிகளால் பல இடங்களில் இந்துக்கள் நிலை குலைந்ததும் பல இந்துக்கோயில்கள் இடிக்கப்பட்டதும் வரலாற்று உண்மை. இதனால் நிலைகுலைந்த கதிர்காம சுவாமி கோயில் பூசகர் குடும்பம், பல முதலிமார்கள், செட்டிமார்கள் ஒளிந்து கொழும்புக்கு ஓடி வந்தனர். இத்தகவலை பட்டயம் ஒன்று கூறுகிறது.

கொழும்புக்கு ஓடி வந்த பழனி அய்யனார், கயில முதலியார், நல்லதம்பி முதலியார், பண வண்ணக்கர், நாடு வெள்ளாளச் செட்டிகள் போன்ற பலருக்கு தத்தம் பண்ணிக் கொடுத்தது பற்றிய விபரம் இப்பட்டயத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. சுமார் 12 அங்குல நீளமும் 9 அங்குல அகலமும் கொண்ட இச்செப்புப் பட்டயம், முன்புறம் சூரிய, சந்திரர், வேல் சின்னங்களுடன் பிள்ளையார், முருகன், வள்ளி, தெய்வானை, மாணிக்கங்கை

நவநாயகர்களின் படங்கள் கிறப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகிறது. முன்புறம் 18 வரிகளும் பின்புறம் 37 வரிகளுடனும் காணப்படும் இச்செப்புப் பட்டயம், 1731ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்பட்டயம் எழுத ஏதுவாய் அமைந்த நிலை, இதில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்கள், சாட்சிகள் என்பன பற்றிய விபரங்களைப் பார்ப்பதற்கு முன்னர் கதிர்காம ஸ்தலத்தின் வரலாறு, மடங்கள் எழுப்பப் பெற்ற வரலாறு, மடத்திலே தொண்டு செய்த சித்தர்கள் பற்றிய விபரம் முதலில் அறிவது பொருத்தமானது. முதலில் கதிர்காமப் பதியின் தொன்மையும், புராணங்கள் கூறும் கதிர்காமப் பதியின் சிறப்பையும் சுருக்கமாக பார்ப்பது அவசியமானது.

கதிர்காமத்தில் பண்டைய பூசகர்

வெள்ளைக்காரரின் ஆட்சிக்காலத்தின் போது, அங்கு பூசகர்களாக பிராமணர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பது இப்பட்டயம் மூலம் தெரிகிறது. பழனி அய்யர் என்ற பூசகர் அவருடன் கயிலை முதலியார், நல்லதம்பி முதலியார் போன்றோரும் செட்டிகள் பரம்பரையினர், வெள்ளாளர்கள், இஸ்லாமியர்கள் போன்ற பலரும் கதிர்காம ஸ்தலத்தில் இருந்துள்ளனர். பழனி அய்யர் பரம்பரையில் ஒருவர் அக்கரைப்பற்று பகுதிக்கு வந்துள்ளார். அவர் சிங்களப் பெண் ஒருவரை திருமணம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது எனவும் அதில் வந்த பரம்பரையினர் இன்றும் வாழ்வதாகவும் அறிய முடிகிறது.

நூலம்

இவ் அய்யர் பரம்பரையினர் தாம் காசிபர் முனிவர் பரம்பரை எனவும் தெசாமுகர்கள் எனவும் கூறிக்கொள்வர். இக்காலத்தில் வீர சைவக் குருக்கள் பரம்பரையினருடனும் தம்பட்டர் எனப்படும் பிராமணர்களுடனும் கலந்து உள்ளதாகவும் அறியமுடிகிறது. காசிப கோத்திர சிவப் பிராமணர் என்பதே தமது மூலம் எனவும் கூறுவர். சிங்களப் பெண்ணை மணந்த பிராமணர் இறந்த போது, அவரது மகன் மந்திரம் தெரியாமையால் வாய்கட்டி பூசை செய்ததாகவும் அதுவே கப்புறாளை பூசையாகிறது எனவும் கூறப்படுகிறது. இவ்வழிவந்த ஒருவரிடமே இந்தச் சமாதமட பட்டயம் முத்துலிங்க சுவாமியால் எழுதப்பட்ட தங்கத்தகடு, தங்கத் திருமுகம் என்பன இருந்துள்ளன. இன்று அவை மறைக்கப்பட்டு விட்டன. தற்போது இவ்வம்சாவழி வந்த ஒரு குடும்பத்தினர் மட்டக்களப்பில் உள்ளனர்.

ஆகவே சமாதமட பட்டயம் பற்றிய விளக்கத்துக்கு முன்னர் கதிர்காம பதியின் தோற்றம், சிறப்பு, கதிர்காம ஸ்தலம் பற்றி புராணங்கள் கூறும் விடயம் என்பவற்றைப் பார்க்கலாம். பின்னர் இம்மடங்கள் உருவாகிய விதம், அம்மடங்களை நிர்வகித்த சந்நியாசிகள் விபரத்தை அறிந்த பின் சமாது பட்டய விளக்கத்தைப் பார்க்கலாம்.

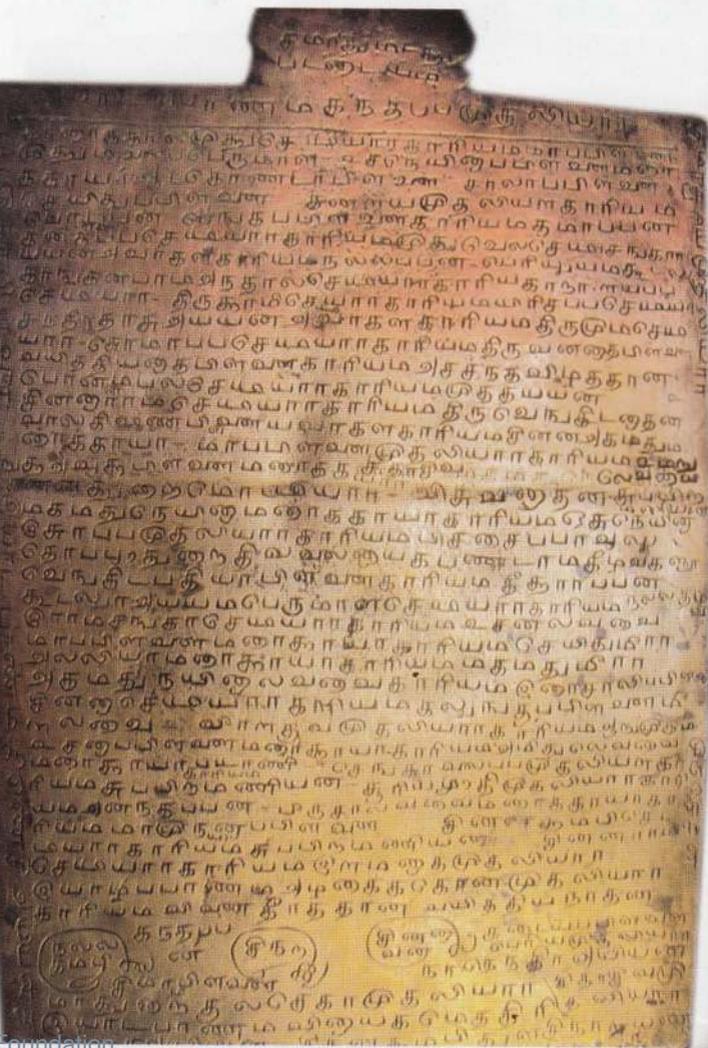
கதிர்காமமும் புராண இதிகாசங்களும்

வட மொழி ஸ்கந்த புராணத்தின் ஒரு பகுதி என கருதப்படும் தக்ஷிணகைலாய மான்மியத்தில் கதிர்காமக் கிரிக்கு ஜோதில் காமகிரி என்னும் பெயர் சொல்லப்படுகிறது. சப்பிரகமுவ மாகாணத்தில் 'சபரர் கம' அதாவது சபரர்கிராமம் எனப்படுமிடத்தில் அமையப் பெற்றது கதிர்காமத் தலம்.

“-----மணிமலைச் சாரல்
அடக்கருஞ் சீறார் அரணை உறையுளர்
காட்டுயிர் காணார் கைப் பயில் குறியொடு
வேட்டன செய்யும் வேட்டு வினைக் கருத்தொழிற்
சுவர்களை வாழ்க்கைச் சவரர், புளிரூர்...”

என உதயணன் கதை வரிகள் காட்டுகின்றன.² கந்த புராணத்தில் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்தில் 'வெள்ளியங் கிரியின் ஒருசார் விளங்கிய கந்தவெற்பு' என கூறப்பட்டுள்ளது.³ அசுர மன்னனான சூரபத்மனது இராஜதானியாகிய மகேந்திரபுரி இலங்கைக்குத் தெற்கே கடலுக்கடியில் உள்ளது என்பது ஆய்வுகள் காட்டும். இராவணேசனது இலங்காபுரி நகரும் இலங்கையின் பெரும் பாகமும் கடல் கொள்ளப்பட்டது எனவும் அறிய முடிகின்றது.⁴

இன்றைய கருத்துறை நகரும் பண்டு வேல்புரம் என்னும் பெயரால் வழங்கப்பட்டது. காலு கங்கையில் (களுக்கங்கை) யின் வட புறம் உள்ள பிரதேசம் பண்டு 'தேசேத்திர' (களுத்துறை) என வழங்கியது. தேசேத்திர என்பது தேவ சத்துருக்கர் அதாவது கதிரை வேலவருக்கு பகையுள்ளவர்கள் வசிக்குமிடமாகும். முருகக் கடவுள் சிரவுஞ்சி கிரியையும் தாருகனையும் வேற்படையால்



தோன்றியமையால் இச்சுற்றுப்பிரகாரத்தில் ஆலயம் அமைத்து முத்துலிங்கசுவாமி ஆலயம் என வழங்கப்படுகிறது.

ஜெயசிங்ககிரி சுவாமியும் மடமும்

கல்யாண மண்டபத்திற்கு அதிபதியாக பின்னர் வந்தவர் ஜயசிங்க கிரி சுவாமி ஆவர். பின்னர் இம்மடத்திற்கு பாலசுந்தரியும் தொண்டாற்றி வரும்போது ஸ்ரீவிக்கிரம ராசசிங்கன் கதிர்காம தரிசனத்திற்கு வந்து பாலசுந்தரியை அரண்மனைக்கு கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டான். இருந்தாலும் அந்த கட்டளையை மறுத்து அவர் சாகும் வரை (1876 ஆம் ஆண்டு) அங்கு தொண்டு செய்து மறைந்தார்.

ஜயசிங்ககிரி சுவாமிக்குப் பின் கல்யாண ஓமகுண்ட மடத்திற்கு அதிபதியாக இருந்தவர் மங்களகிரி சுவாமி. மங்களகிரி சுவாமி காலத்தில் கோசோபுரி என்னும் வாலிபர் கதிர்காமம் வந்து யோக சாதனைகள் கற்று காட்டிற்கு சென்று 50 வருடமாகத் தவம் செய்தார். இதேநேரம் கராஜபுரி சுவாமி என்பவர் கதிர்காமத்தை அடைந்தார். இவர் முதலில் காஷ்மீர் மகாராஜாவின் படைக்கு அதிபதியாய் இருந்தார். ஈசுர பக்தியால் துறவறம் பூண்டவர். இல்லற வாழ்க்கைக்கு ஈடுபடுத்த அரசன் முயன்றதால் இராமேஸ்வரம் தரிசித்து அங்கிருக்கும்போது அருள் மயமான உத்தரவு ஒன்று கிடைத்தது. சிவனொளிபாதம் அடைந்து அங்கு உறையும் நாளில் இறைவன் பணிவிடையாகி நீண்ட காலமாக அன்ன ஆகாரம் இன்றி காட்டில் தபசு புரியும் கோசோபுரி சுவாமி கதிர்காமம் அழைத்து வரப்பட்டார். முருகன் கட்டளை படி அன்னம் புகித்தார். அது அவருக்கு ஒவ்வாதபடியினால் பசும்பால்

மாத்திரம் உணவாகக் கொண்டமையால் பால் குடி வாப்பா என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.

பால் குடிபாபா சுவாமியும் சமாதி மடமும்

மங்களகிரிசுவாமி சமாதியடைய 1898இல் பால்குடி பாபா சுவாமி இம்மடத்தினை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டார். பால்குடிபாபா சுவாமிகள் பால்குடி என்ற ஊரில் இருந்து வந்தவர். இவர் வாப்பா எனப்படுவதால் இஸ்லாமியர் எனக் கூறுவோரும் உள்ளனர். கோசோபுரி சுவாமியாகிய பால்குடிபாபாவின் சொந்த இடம் அலகபாத் ஆகும். கராஜபுரி சுவாமி 1898இல் சமாதி அடைந்தவுடன் மடமும், மடத்தைச் சேர்ந்த கோயிலும், ஆஸ்திகளும், பராமரிக்கப்படவும் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் நடைபெறவும், சிஷ்ய பரம்பரையினரும் யோகிகளும் மட நடத்து வரன் முறைகளும் சாசனத்தில் வரையறுத்து வைக்கப்படல் வேண்டும் என அக்காலத்தில் கொழும்பில் பதிவுக் கந்தோர் பெரியவர் (Register General) சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்கள் பிரசித்த நொத்தாரிஸ் கதிர்காமர் முன்னிலையில் 1898ஆம் பங்குனி 9ஆம் திகதி தர்மசாசன உறுதி ஒன்றை நிறைவேற்றி வைத்தார்.

பால் குடி வாப்பா சுவாமிகள் கொழும்பிலிருந்தே தேகம் எய்தினார். பின்னர் கதிகாத்துக்குக் கொண்டுச் செல்லப்பட்டு கோயில் பிரகாரத்தியில் சமாதி வைக்கப்பட்டு பிரகார தெய்வமாக வழிபடப்படுகின்றார். இங்குள்ள நான்கு சித்தர்களும் சுமார் 300 வருடங்கள் இம் மடங்களை நிர்வகித்துள்ளனர். 

(தொடரும்)



நாட்டியக்கலையை வளர்த்த கோயில் நடனமாதர்கள்

ஷர்மிளா ரஞ்சித்குமார், விரிவுரையாளர் - சுவாமி விபுலானந்தா அழகியற்கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

நாட்டியக்கலை வளர்ச்சியில் கோயில் நடனமாதரின் பங்கு முக்கியமானது. நடனத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய அவர்கள் அக்கலையை கட்டிக் காத்தவர்கள் என்பது முழுமையாக உரைக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கோயில் நடனமாதரின் பணி பற்றிக் கிடைக்கப் பெறுகின்ற சான்றுநூல் நடன வரலாற்றில் அவர்களது இன்றியமையாத தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தேவரடியார்களின் வரலாறு

இறைவனுக்கு நாட்டியக்கலை மூலம் சேவை செய்ததால் தேவரடியார் என்றும் கூத்துக் கலையினை தொழிலாகக் கொண்டதால் கூத்தியர் என்றும் மணம் புரியாமல் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்தவராதலால் பதியிலார் என்றும் நாட்டியக் கலையில் சிறப்புப் பெற்று விளங்கியதால் விறலியர் என்று அழைத்தனர்.

தமிழ் மொழியில் 'தேவரடியாள்' என்றும்

சமஸ்கிருதத்தில் 'தேவதாசி' என்றும் அழைக்கப்பட்ட நடன மங்கைகளுக்கு இறைவனின் பணியாளர்கள் என்று பெயர். சங்க காலத்திலிருந்தே தமிழ்நாட்டில் இருந்த இந்தமுறை இடைக்காலத்தில்தான் (600 - 1800) பிரபலமானது. கல்வெட்டுகளில் இவர்களது பெயர் தேவரடியார், பதியிலார், தலைச்சேரி பெண்டுகள், எம்பெருமானடியார் எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகமங்கள் இவர்களை நர்த்தகிகள், கணிகைகள், தாசிகள் என்று அழைக்கின்றன. விஜய நகர நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில்தான் தேவதாசிகள் என்ற பெயர் பரவலாயிற்று.

கோயில்களுக்கு பெண்களைக் கொடையாகத்தரும் பழக்கம் இரண்டாம் நந்திவர்மர் காலத்திலேயே இருந்ததைக் காஞ்சி முக்தேசு வரத்துக் கல்வெட்டு உரைக்கின்றது. இப்பழக்கம் சோழர் காலத்தில் பரவலாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டமைக்கு பல கல்வெட்டுகள் சான்றுகளாக அமைகின்றன. இவர்களில் கலைத்திறமை இல்லாதவர்கள் கோயிற் பணிகளான திருமெழுகிடுதல், கோயிலுக்கு வரும் நெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்குதல், இறைவனுக்குப் பூப்பறித்துக் கொடுத்தல் போன்ற திருப்பணிகளைச் செய்தனர். இறைவனின் புனிதத் தொண்டிற்காக பெண்களை அர்ப்பணிக்கும் முறை இந்தியா மட்டுமல்ல பல நாடுகளிலும் பரவியிருந்தது.

பிறப்பாலே இவர்கள் கோயில் நடனமாதராகப் பிறக்கவில்லை. தாமாக விரும்பியோ அல்லது வேறு பல காரணங்களாலோ கோயில் பணிக்காக அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றனர். உதாரணமாக வறுமையின் காரணமாகவோ அல்லது குழந்தைப் பேறு இல்லாத பெற்றோர் தமக்குக் குழந்தை கிடைத்தால் கோயிலுக்கு அர்ப்பணிப்பதாக நேர்த்தி வைப்பன போன்ற பல காரணங்களால் இந்தப் பெண்கள் சிறு வயது முதல் கோயிலில் அர்ப்பணிக்கப்படுகிறார்கள்.

மேலும் இவர்களை,

- ◆ விரும்பித் தன்னை அர்ப்பணித்தவள் தந்தை எனவும்
- ◆ கோயிலுக்குத் தன்னை விற்றவள் விகிருதை எனவும்
- ◆ அதித பற்றால் கோயிலில் ஆடுபவள் பெத்தை எனவும்
- ◆ குடும்ப நலனுக்காக ஈடுபடுபவள் பிருதை எனவும்
- ◆ கட்டாயப்படுத்தி விற்கப்பட்டவள் உருத்தை எனவும்
- ◆ மன்னரால் திறமையின் பேரில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவள் அலங்காரை எனவும்
- ◆ கூலி பெற்று ஆடுபவள் உருத்ரக்கணிகை எனவும் வெவ்வேறான பின்னணிகளால் வெவ்வேறான பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்பட்டனர்.



ஒரு பெண் 'பொட்டுக்கட்டும் சடங்கின்' மூலமே தேவதாசியாக மாற்றப்படுகிறாள். தேவதாசிகள் கட்டாயமாக இச்சடங்கினைச் செய்ய வேண்டும். இதனை அக்குடும்பத்திலுள்ள வயது முதிர்ந்த பெண்மணியே கடவுளின் சன்னிதானத்தின் முன்பாக நின்று நிறைவேற்றி வைப்பார். அவ்வாறு இல்லாத போது அக்கோயில் அச்சகரும் இதை நிறைவேற்றி வைப்பார்.

இப்பொட்டானது திருமாங்கல்யத்துக்கு ஒப்பானது பரிசுத்தமானது. எனவே ஒரு பெண்ணானவள் தான் விரும்பிய கடவுளின் சன்னிதானத்தில் இச்சடங்கினை நிறைவேற்றி திருமணத்துக்கு ஒப்பான இச்சடங்கை நிறைவேற்றுவாள். இதனால் குறிப்பிட்ட தேவதாசி குறிப்பிட்ட கடவுளை திருமணம் செய்தவளாகக் கருதப்படுகிறாள். எனவே 'என்றும் அழியாத திரு மாங்கல்யத்தை கொண்டவளாகவும் நித்திய சமங்கலியாகவும் என்றென்றைக்கும் இறைவனின் நாயகியாகவும் கருதப்படுகிறாள்.

இப்பொட்டுக்கட்டுச் சடங்கு முறையானது ஒரு பெண் பருவமடைந்த பிற்பாடு நிறைவேற்றப்பட்டதாக கல் வெட்டு சான்றுகள் கூறுகின்றன. அல்லது பன்னிரண்டு வயது நடைபெறும்போது இதனை நிறைவேற்றலாம். சில சமயங்களில் பத்து வயதிலும் கூட இச்சடங்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதனால் இச் சடங்கிற்கு வயது ஒரு முக்கியமான விதியன்று.

எனவே தேவர்களுக்குத் தொண்டு புரிய எண்ணும் பெண்மணி இப்பொட்டுக்கட்டு சடங்கு முறையை நிறைவேற்றுவதனாலேயே தேவதாசி ஆகின்றாள் என்பது அறியக்கிடைக்கின்றது.

நாயன்மார்களும் தேவதாசிகளும்

அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகியோர் தோன்றிய பத்திமைக் காலத்தில் தேவதாசிகள் முக்கியத்துவம் பெறலாயினர். இறைவனை ஆடியும், பாடியும், தொழுதும் மகிழ்வித்தால் சர்வ அருளையும் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை உண்டானது. பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் பெண்களை ஆலயத்தில் இறைபணியாற்ற அர்ப்பணிக்க காரணங்களாயின. சாதி வேறுபாடில்லாமல் தேவனுக்கு தாசியாக பணியாற்ற பெண்கள் முன்வந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக காரைக்கால் அம்மையார், பதியியலார் குலத்திலிருந்து திலகவதி, அந்தண சமூகத்திலிருந்து பெரியாழ்வாரின் மகளாகிய ஆண்டாள், தில்லை பிரான் பட்டர் நம்பியாரின் குடும்பத்திலிருந்து மங்கையற்கரசி, கேரள குலசேகர ஆழ்வாரின் மகளான நிலாதேவி, ஷத்திரியர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த உறையூர் நந்தசோழனின் மகளான சோழ வல்லி பரவை நாச்சியார் (பதியிலார் குலத்திலிருந்து) போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறாக தங்களையே கோயிலுக்கும், திருப்பணிக்கும் அர்ப்பணித்து நாட்டியக் கலையை வளர்த்தார்கள். இவர்களைப் பயிற்றுவிக்க ஆடலில் சிறந்த ஆசான்களும்



நட்டுவனார்களும் அமர்த்தப்பட்டார்கள். இவர்கள் கோயில் திருவிழாக்களின் போதும் சாமி புறப்பாட்டின் போதும் நைமித்திய விழாவின் போதும் பல நடனங்களை ஆடுவார்கள்.

சான்றாதாரங்கள்

தளிச்சேரிகள், ஆடற்பெண்களின் குடியிருப்புப் பகுதிகளாக அமைந்திருந்தன என கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. இந்த தளிச்சேரிப் பகுதிகள் தேவதாசிகளின் வாழிடங்களாக மட்டுமல்லாது ஆடல்பயிலும், பயிற்றுவிக்கும் களங்களாகவும், ஆடல் நிகழ்ச்சி அரங்கேற்றும் இடங்களாகவும் விளங்கியதைப் பெருங்கதை, சீவகசிந்தாமணி ஆகிய இலக்கியங்களில் இருந்து அறிய முடிகின்றது.

முதலாம் இராசராசனின் தஞ்சை பெரிய கோயில் எனப்படும் பிரகதீஸ்வரர் கோயில் உள்ள 55.78 மீட்டர் நீளமுள்ள மிக நீண்ட கல் வெட்டு ஒன்று இத்திருக் கோயில் சார்ந்திருந்த தளிச்சேரி பற்றிய விரிவான தகவல்களைத் தருகின்றது. இத்தளிச் சேரி குடியிருப்புகள் பெரிய கோயிலின் வடக்கிலும், தெற்கிலும், மேற்கிலுமாக அமைந்திருந்தன. அவற்றில் தெற்கு, வடக்கு தளிச்சேரிகள்

வடசிறகு தென்சிறகு எனும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன. தெற்கு தனிச்சேரி தென்சிறகிலே 92 நடன மாதரும், தெற்கு தனிச்சேரி வடசிறகிலே 92 நடன மாதரும், வடக்கு தனிச்சேரி தென்சிறகிலே 95 நடனமாதரும் வடக்குத் தனிச்சேரி வடசிறகிலே 96 நடனமாதரும், மேற்கு தனிச்சேரியில் 25 நடன மாதரும் என 400 பெண்கள் குடியமர்த்தப்பட்டிருந்தனர்.

தனிச்சேரிப் பெண்கள் என அழைக்கப்பட்ட இவர்களுக்கென கோயிலைச் சுற்றித் தெருக்களும் வீடுகளும் அமைக்கப்பட்டன. இவர்களுக்கு நட்டுவஞ்செய்ய பன்னிருவர் ஆடல் ஆசான்களாக நியமிக்கப்பட்டு இரு மடங்கு மானியமும் பெற்றனர். ஆண்டு ஊதியமும் கோயில் நில மானியமும் வழங்கப்பட்டன.

ஆடலில் சிறந்த பெண்களுக்கு 'தலைக்கோலி' என்ற பட்டமும் ஆடல் ஆசான்களுக்கு 'கூத்தபேரையன்', 'நிருத்தப் பேரையன்', 'மாரயன்' போன்ற பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டன. ஆடலுக்கேற்ற இசைபாடலும் பக்கவாத்தியங்களை இசைக்கவும் கலைஞர்கள்



நியமிக்கப்பட்டு இருப்பதையும் கல் வெட்டுக்கல் உறுதிசெய்கின்றன.

சிலப்பதிகாரமும் கணிகையர் குலத்திலிருந்து வந்த மாதவி எவ்வாறு ஆடலில் சிறந்து விளங்கினாள் என்று கரிகாற் சோழன் முன் அரங்கேறி 'தலைக்கோலி' பட்டமும் பரிசாக 1008 கழஞ்சுப் பொன்னும் பெற்றாள் என்பதையும் விவரிக்கின்றது. சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் கோயில் ஆடல் மகளிர் திருப்பதிகப் பாடல்களுக்கு அபிநயம் செய்து ஆடியுள்ளனர். ஆடல் மகள் ஒருத்தி 'சிவஞான சம்பந்த தலைக்கோலி' என அழைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

கோயிலும் தேவதாசிகளின் பணியும்

திருவொற்றியூர் கோவிலில் 22 ஆடல் மகளிர் நியமிக்கப்பட்டு அவர்களைப் பாடுவிக்கவும் ஆட்டுவிக்கவும் ஆடலாசான் ஒருவன் நியமிக்கப்பட்ட செய்தியும் திருவிடை மருதூர் கோவிலிலும், தேவதாசிகள் கலைப் பணி புரிந்த செய்திகள் சோழர்காலக் கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன.

திருவொற்றியூர் ராஜகேசரி மூன்றாம் ராசராசன் 'உறவாக்கின தலைக்கோலி' என்ற தேவதாசி எட்டாவது நாள் விழாவில் ஆடிய ஆட்டத்தை கண்டு மகிழ்ந்து அவள் பெயரில் அவளுக்குப் பரிசாக 60 வேலி கொண்ட நிலத்தை 'உறவாக்கின நல்லூர்' என்று அவள் பெயரில் ஒரு புதுக் கிராமத்தை ஏற்படுத்தினான்.

முதலாம் இராசராசன் திருவாரூர் கோயிலைச் சேர்ந்த 'பரவை நங்கை' என்ற தேவதாசியை தேரில் ஏற்றிச் சென்று மரியாதை செய்ததாக செய்திகள் கூறுகின்றன. அவள் திருவாரூர் ஆலயத்தை செப்பனிட தனது நிலங்களை அளித்து உதவிததாகவும் தெரிகிறது. ஆலயத்துடன் தொடர்புடைய எல்லாக் காரியங்களிலும் தேவதாசிகள் பொறுப்பேற்று ஆலயத்தை நிர்வகித்ததுடன் கலைகள் வளரவும் மிகவும் உதவினர்.

காஞ்சி அத்தியூர் அருளால் பெருமாள் கோயிலிலே மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் 200 தேவதாசிகளை 'திரிபுவன் வீரன் பதியிலார்' என்ற பெயரால் குடியிருக்கச் செய்து ஆடல், இசைக்கலை வளர்த்ததாக செய்திகள் உண்டு.

விஜயநகர மன்னர் காலத்திலும் தேவதாசிகளின் நிலை மிகவும் உயர்ந்திருந்தது. இவர்கள் அரச மாளிகையில் மன்னரின் மனைவியுடன் அமர்ந்து தாம்பூலம் தரிக்கவும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். நாயக்கர் காலத்தில் அவர்களுடைய அரசவையை இசையிலும், நடனத்திலும் நன்கு பாண்டித்தியம் பெற்ற தேவதாசிகள் அலங்கரித்திருந்தனர். அதற்குப் பின் மராட்டிய மன்னர் காலத்திலும் இவர்களது நிலை மிகவும் செழித்தோங்கியிருந்தது.

சகாஜி மன்னர், வெள்ளிக்கிழமை தோறும் சாமி புறப்படும்போது சேவாப் பிரபந்தம் என்னும் நாட்டிய நாடக நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆடிக் கொண்டு

வரும் படி செய்திருக்கின்றார். இவருக்குப் பின் வந்த மன்னர்களும் குறிப்பாக சரபோஜி மன்னரது காலத்திலும் தேவதாசிகள் நடனக் கலையில் ஊக்குவிக்கப்பட்டு கை தேர்ந்தவர்களாக விளங்கினர். சாஸ்திரீய நடனங்களை தவிர மோடி நடனம், குறவஞ்சி நாடகங்கள், கிண்ஜினி, தெருக்கூத்து, பொய்க்கால் குதிரை, 50 வகையான பின்னல் கோலாட்டம், தாண்டலாஸ்ய நடனம், தந்துக கிரி என்னும் பந்தாட்ட நடனம், ஜக்கிணித் தருக்கள் போன்ற பல்வேறு நடனங்களிலும் கை தேர்ந்தவராயிருந்தனர்.

இலங்கையில் தேவதாசிகளின் நிலை

இலங்கையில் தேவதாசிகளின் நிலை பற்றி நோக்கும் போது 13ஆம் 14ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலே பொலநறுவை, தெவிநுவர போன்ற இடங்களிலுள்ள கோவில்களில் தேவரடியார்கள் இருந்து இசை, நடனப் பணிகள் செய்ததற்கான சான்றுகள் உண்டு. உதாரணமாக 'வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரத்தில் திருப்பணி செய்த தேவரடியார்கள் நந்தா விளக்கு எரித்தனர்' எனக் கல்வெட்டு கூறுகின்றது. கந்தளாயில் இருந்த விஜய ராஜேஸ்வரம் எனும் கோவிலில் 7 தேவரடியார்களும் தெவிநுவரவில் பெரிய விஸ்ணு ஆலயத்தில் 500 தேவரடியார்களும் இருந்ததற்கான சான்றுகள் உண்டு. இதைவிட திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் முதலான கோவில்களிலும் தேவரடியார் இருந்தனர்.

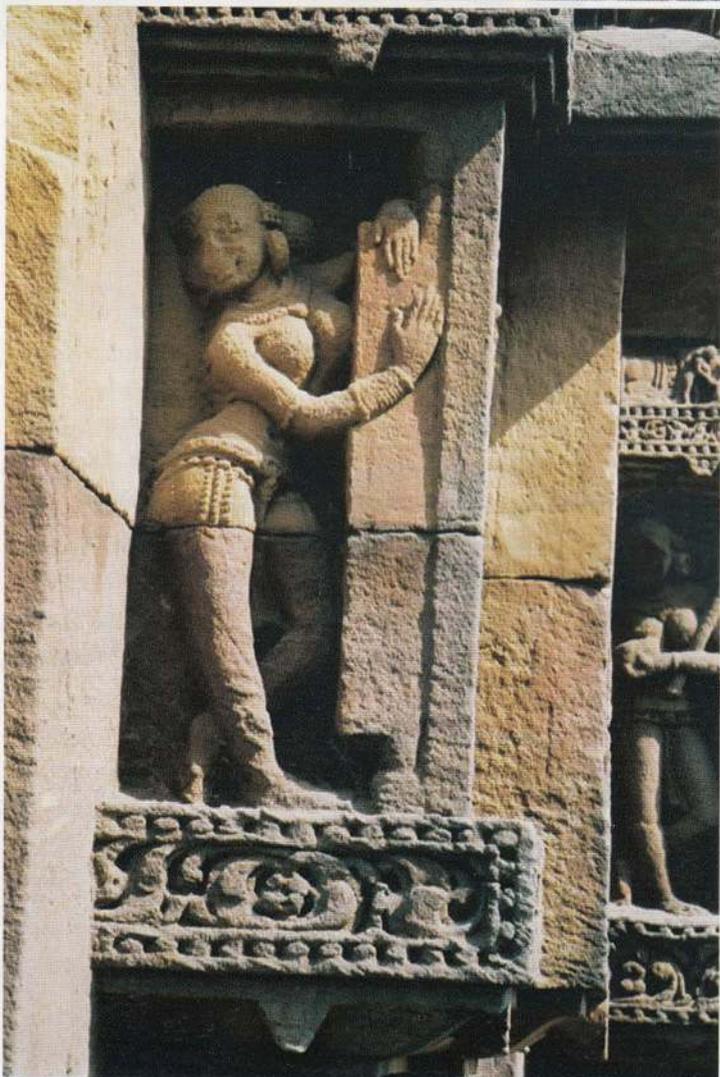
யாழ்ப்பாணத்தில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில், வண்ணார்ப்பண்ணை சிவன் கோயில் போன்ற கோவில்களிலே மகோற்சவ காலங்களில் தமிழகத்தில் இருந்து தேவதாசிகள் வரவழைக்கப்பட்டு நடனம் ஆடினர்.

இதனை விட கொழும்பில் நடைபெற்ற பொன்னம்பல முதலியாரின் திருமணத்திலே இந்தியாவில் இருந்து மாதா ஸ்ரீ கமலாம்பிகை வரவழைக்கப்பட்டு ஆடிப்பாராட்டுப் பெற்றார். பொன்னம்பலவானேஸ்வர திருவிழாவிலும் தேவதாசிகள் நடனம் ஆடியிருக்கின்றனர். அக்கோயிலிலே பொட்டுக்கட்டும் முறையும் காணப்பட்டது.

கலைகளில் ஆர்வம் மிக்க மன்னராட்சி காலகட்டத்தில் செழிப்பாக விளங்கிய தேவதாசிகள், முஸ்லீம் மன்னர்களின் படையெடுப்பாலும் அதன் பின் வந்த ஆங்கிலேயர் ஆட்சியாலும் மிகவும் கீழான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு, வறுமையும், புறக்கணிப்பும் அவர்களின் சமூக அந்தஸ்தை மிகவும் கீழான நிலைக்குத் தள்ளின.

உயர் குடி செல்வந்தர்களின் போகப் பொருட்களாகவும், அடிமைகளாகவும் மாறிய தேவதாசிகள் இசை, நடனக் கலையை சிதைந்து போகாமல் பேணி வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்கள். இவர்கள் இல்லையென்றால் இக்கலை என்றோ மறைந்திருக்கக் கூடும்.

கடந்த 50 ஆண்டுகளாக உயர்குலப் பெண்டிரும் இக்கலையை கற்க முன்வந்ததால் இந்நடன கலையின் அந்தஸ்த்து உயர்ந்திருந்தாலும் இவர்களும் தேவதாசிப்



பெண்களிடம் இருந்து அக்குலத்தைச் சேர்ந்த நட்டுவனாரிடம் இருந்து தான் இக்கலையைக் கற்றனர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. நடனக் கலை உள்ளவரை இதை வளர்க்க அரும்பாடு பட்ட தேவதாசிகளின் கலைத் தொண்டு என்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூரப்பட வேண்டியதொன்றாகும். ❀



நவநாயகர்கள் - 4 வித்தைகளுக்கு அதிபதி புதன்

கலாபூசணம் வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன்

‘மதன நூல் முதலாகவுள்ள மறைகளும் கல்வி ஞானம் விதமுடன் அவரவர்க்கு விஞ்சைகள் அருள் வேண் தீங்கள் சுதன் பவிசு பாக்கியங்கள் சுகம்பல கொடுக்க வல்லன் புதன்கவி புலவன் சீர்மால் பூங்கழல் போற்றி போற்றி!’

புதன் சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் உதித்தவன். பிரகல்பதி என்னும் வியாழனின் மனைவி தாரை. இவள் சந்திரனைச் சேர்ந்து புதனைப் பெற்றாள். புதன் அறிவில் சிறந்தவன். வித்தைக்கு அதிபதி.

இளன் என்னும் அரசன் அம்பிகையின் சாபத்தால் பெண்ணாகி ‘இளை’ என்று பெயர் பெற்றான். இளையன் அழகில் மயங்கிய புதன் இளையைக் கூடி அவளிடம் புரூவசு என்ற மகனைப் பெற்றான். இளை தனது சாபப்படி ஒரு மாதம் ஆணாகவும் (இளன்), ஒரு மாதம் பெண்ணாகவும் (இளை) மாறி மாறி வாழ்ந்தான். புதன் சிவபெருமானைத் துதித்து இளையை மீண்டும் இளனாக ஆக்கினான்.

புதனது வரலாற்றை மகாபாரதமும், பாகவதமும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. புதன் தனது தவ வன்மையால் கிரக பதவி பெற்றான். இருக்கு வேதத்தின் ஐந்தாவது காண்டத்திற்கு அதிபதி; சக்கிரனுக்கு மேல் இரண்டு லக்ஷம் யோசனை உயரத்தில் இருக்கிறான்.

சூரியனை அடுத்துச் சுற்றி வரும் கிரகம் புதன். இது சூரியனுக்கு 3 கோடியே 60 இலட்சம் மைலுக்கு அப்பாலிருந்து 24 மணி நேரத்தில் தன்னைத் தானே ஒரு முறை சுற்றிக் கொண்டு 88 நாட்களில் சூரியனையும் ஒரு

முறை சுற்றி வருகின்றது. சூரியனுக்கு மிக அருகில் உள்ள கோள் இது. இதன் சுற்றளவு சுமார் 9, 500 மைல். குறுக்களவு 3000 மைல். இது பூமிக்கு 5 கோடியே 70 இலட்சம் மைல் தூரத்தில் உள்ளது. சூரிய ஒளி இதன் மேல் நெருங்கிப்படுவதால் இது நன்றாய் தெரிவதில்லை.

புதன் பன்னிரு இராசிகளில் மிதுனத்திற்கும் கன்னிக்கும் உரியவன். கன்னியில் உச்சன். மீனத்தில் நீசன். சிங்க வாகனம் உடையவன். மஞ்சள் மாலை அணிந்தவன். பொன் மீது பிரியங் கொண்டவன். மஞ்சள் ஆடை புனைபவன். நான்கு திருக்கரங்களில் வரதம், வான், கேடயம், கதை உடையவன் என்று ‘விஷ்ணு தர்மோத்தரம்’ என்னும் நூல் கூறுகிறது. புதன் விஷ்ணுவைப் போல் தோற்றம் கொண்டவன். பச்சை வண்ணத்தை விரும்புவன்.

முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர் தமது நவாவரணக் கீர்த்தனையில் நாட்டக் குறிஞ்சியில் ‘புதன் ஆசிரயாடு’ என்று புத பகவானைக் குறித்துப் பாடியுள்ளார். புதனை வழிபாட்டால் கவிபாடும் திறமை கைவரும்; செவ்வாய்க்குப் பகைவன்; புத்தகத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவன்; சிவனடியார்களைக் காப்பவன்; எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பவன். இவ்வாறு புதனின் குணாதிசயங்களைப் புகழ்ந்து தீட்சிதர் பாடியிருக்கின்றார்.

நவக்கிரக மண்டலத்தில் சூரியனுக்கு வடகிழக்கே அமர்ந்துள்ளவன். அதிதேவதை விஷ்ணு. பிரதியதிதேவதை நாராயணன். கிரகங்களினால் விளையும் அசுடபலன்களைப்

நூலகம்

மாணிக்கச் சுடர்ப் பூணேந்தி

விடை நிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதி மரு

மகனாகி மீள நோக்கின்

மட வரலை மணந்துலக முழுதாண்ட'

சுந்தரனது கொழி தமிழ் கூடலிலே ஆலவாய் அழகனாக, அங்கையற் கண்ணி பங்கனாக அருள் புரியும் பெருமையை அறியாதவர்கள் யார்?

மதுரையைப் போலவே புத பகவான் வீற்றிருந்து அருள் புரியும் மற்றொரு தலம் திருவெண்காடு. இத்தலம் காவிரி பூம்பட்டினத்துக்கு அருகில் உள்ளது. புதன் ஞான காரகன். அதனாற்போலும் இத்தலத்து இறைவன் சுவேதாரண்யராகவும் அம்பிகை பிரம்ம வித்தியா நாயகியாகவும் அருள் பாலிக்கின்றனர்.

மூன்று மூர்த்திகள், மூன்று சக்திகள், மூன்று தல விருட்சங்கள், மூன்று தீர்த்தங்கள் ஆகியவை இத்தலத்தின் சிறப்பு அம்சங்கள். அம்பிகையின் ஆலயத்திற்குப் புறத்தே புதன் கோயில் கொண்டுள்ளார். இறைவனது ஐந்து முகங்களில் அகோர முகத்திற்குரிய தலம் இது. சற்று அச்சமூட்டும் திருத்தோற்றத்தில் காளியை நடனத்தில் வெல்லும் கோபாவேசத்தில் காணப்படுகிறார் அகோர மூர்த்தி. இங்கு நடக்கும் அர்த்த யாம பூசை சிறப்பானது.

சிவபெருமானுக்கு முக்கண்கள் அமைந்தது போல திருவெண்காட்டுத் தலத்தில் சோம, சூரிய, அக்னி, குண்டங்கள் என முக்குளங்கள் அமைந்துள்ளன. இக்குளங்களில் நீராடி, மூர்த்தியை ஒரு மண்டலம் வழிபட்டு வந்தால் எண்ணிய எண்ணங்கள் நிறைவேறும். புத்திரப் பேறு உண்டாகும்.

திருப்பெண்ணாகடத்தைச் சார்ந்த அச்சுதகளப்பாளர் புத்திரப் பேறின்றி வருந்தினார். இவரது வேதனையைப் போக்க குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதர் திருமுறையில் கயிறு சார்த்திப் பார்த்த திருஞான சம்பந்தரது திருவெண்காட்டுப் பதிகத்தில் "பேயடையா பிரிவெய்தும்"

போக்கும் இவனுக்கு 'கிரஹ பீடாஹரன்' என்பது சிறப்புப் பெயர். மேலும் இவனுக்கு புத்திமதாம் சிரேஷ்டன், புத்தி விவர்த்தனன், புத்திதாதா, தனப்பிரதன், மனோ ஹரன், விஷ்ணு ரூபி, தயாகரன், தாரபுத்திரதான்ய பசுப் பிரதன், கஞ்ச நேத்ரன், ஸௌம்ய மூர்த்தி என்பன போன்ற பற்பல திருநாமங்கள் உண்டு.

நெடிய உருவம் படைத்தவன். புதனுக்கு உரிய உலோகம் பித்தளை; தானியம் பச்சை பயறு; மலர் வெண்காந்தன்; சமித்து நாயுருவி; சுவை உவர்ப்பு; சிங்க வாகனத்துடன் குதிரை வாகனமும் கொண்டவன். ஆத்ரேய கோத்திரத்தைச் சார்ந்த இவனது நாடு மகதம்.

'பொன் அகப்பட்டாலும் புதன் அகப்படாது' என்பார்கள். புதன் வாத நோயைத் தீர்ப்பவன். தர்க்க சாஸ்திரத்தில் வல்லவன். சுபகிரகன். ரோமானியர்களால் சாதூர்யமான தேவதையாகக் (Mercury-மெர்க்குரி) கருதப்படுபவன். வியாபாரத்தில் கை தேர்ந்தவன்.

தமிழ் நாட்டில் புதன் பூசித்து வணங்கியதாக இரண்டு தலங்களைக் கூறுகின்றார்கள். அவை மதுரை, திருவெண்காடு ஆகிய தலங்களாகும். இங்கு புதனுக்கு தனி சன்னிதி உண்டு. காசியிலும் கோவில் உண்டு. புதன் கிரகம் ஜாதகத்தில் சரியாக அமையாதவர்கள் அவனது அஷ்டோத்திரத்தைக் கூறி அர்ச்சித்து வழிபடலாம். அவனது காயத்திரி மந்திரத்தை உச்சரிக்கலாம். புதவார விரதத்தை 'விரத சூடாமணியில்' கூறியவாறு அநுட்டிக்கலாம்.

மதுரைத் தலத்தைப்பற்றி அறியாதவர்கள் யாருமில்ர். சிறந்த சிவ - சக்தி தலமாகிய இத்தலத்தில் சிவபெருமான் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததை பரஞ்சோதி முனிவர் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். கயிலையில் இருந்த கண்ணுதற் பெருமான்

'சடை மறைத்துக் கதிர் மகுடம் தரித்து நறுங்
கொன்றை யந்தார் தணந்து வேப்பந்
தொடை முடித்து வீடநாகக் கவனகற்றி





என்ற பாடலில் “வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையார் அவர் தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே” என்ற வரிகள் அச்சுத களப்பாளருக்கு அழியா வரத்தை அளித்தது. மெய்கண்டாரின் திருஅவதாரம் நிகழ்ந்தது. இதே போன்று ஒரு கருத்து கோவலனைப் பிரிந்து வாடும் கண்ணகிக்கு “வெண்காட்டு முக்குள நீராடி காமவேள் கோட்டம் தொழுதால் பிரிந்த கணவனைப் பெறுவாய்” என்ற தோழி தேவந்தியின் கூற்றும் தலத்தின் பெருமையை உறுதி செய்கிறது.

புதுனுக்கு உரிய இரத்தினம் மரகதம். இது திருமாலின் பச்சை வண்ணத்தை நினைவூட்டும். பச்சைக் கல்லில் மூன்று ரகங்கள் காணப்படுகின்றன. முதல் தரம்: கரும் பச்சை, இரண்டாம் தரம்: கிளிப்பச்சை, மூன்றாம் தரம் : இலைப்பச்சை. இவை மலைகளிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப் படுகின்றன. இராஜஸ்தானின் தலைநகரான ஜெய்ப்பூர், பன்னா, ஜோத்பூர், அபு என்ற மலைப்பகுதி இடங்களில் முதல் தரமான பச்சைக் கற்கள் கிடைக்கின்றன.

கீழ்த் திசை நாடுகளான மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் தகரம், ஈயம் போன்ற கனிமப் பொருட்கள் வெட்டி எடுக்கப்படும் சுரங்கங்களில் மைக்காவின்

சத்துடைய அபரகம் (பச்சை) கிடைக்கிறது.

இக்கல்லில் நீரில் நிறைந்துள்ள பாசிபோல் நுரைத் தன்மை காணப்படுவதுண்டு.

இதில் கால் கலர், அரைக் கலர், முக்கால் கலர், முழுக் கலர் என்ற பிரிவுகள் உண்டு. இதற்குத் தக்கவாறே மரகதத் தின் எடை - தரம் - மதிப்பு நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் கிடைக்கும் பச்சை கற்கள் உலக புகழ் பெற்றவை. முதல் தரம் வாய்ந்தவை.

மரகதத்தை அணிவதால் ஏற்படும் பலன்கள் :

1. சகலகலா வல்லவர்களாகவும், சிறந்த அறிவாளிகளாகவும் இருப்பார்கள்.
2. சாந்த குணம் உடையவராயிருப்பர்.
3. கோபம் வராது. ஆனால் சாதுர்யம் உண்டு.
4. இவர்கள் மண்ணை தொட்டாலும் பொன்னாகும்.
5. குபேரன் என்று வளரும் அளவிற்கு இலக்குமியின் அருட் பார்வை பெருகும்.
6. சகல நோய்களையும் தீர்க்கும்.
7. ‘முழு நிறம்’ என்னும் பச்சைக்கல் கிடைத்தால் அவரே வல்லமை மிக்க செல்வந்தர் ஆவர்.
8. எந்த வகையான பச்சை கல்லை அணிந்தாலும் நன்மையே தவிர தீமை வராது.
9. அதிர்ஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது.

மேற்கூறிய செய்திகள் பண்டித. காழியூர் நாராயணன் அவர்களின் மூலம் பெறப்பட்டவை.

புதுவழிபாடு அறிவையும், புத்தி சாதுர்யத்தையும் அளிக்கும். குழந்தைகள் கல்வி மேம்பாடு பெற்று பாடசாலையில் முதல் தர மாணவராக விளங்குவார்கள். அற்புதமான பலன்கள் அவர்களைத் தேடிவரும்.



1000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மனிதப் புதைகுழி

தெற்கு மெக்சிக்கோவில் கௌத்தமாலாவின் எல்லைப் பகுதியில் உள்ள மலைக் குகையொன்றில் சுமார் 167 எலும்புக் கூடுகள் அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தலையில் காயம் ஏற்படுத்தி இவர்கள் கொல்லப்பட்டதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் காணப்படுவதாகவும் இந் நிகழ்வு சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இடம்பெற்றிருக்கலாம் எனவும் வரலாற்றியல் நிபுணர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இவர்கள் இந்த மலைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மாயா இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களாக இருக்கலாம் எனவும் சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. இவர்கள் போதைப் பொருள் வர்த்தகம் மற்றும் ஆட்களைக் கடத்துதல் போன்ற குறுக்கு வழிகளில் பணம் தேடும் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருக்கலாம் என அகழ்வாய்விற்குப் பொறுப்பான வரலாற்றாசிரியர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.





தொலைபேசியின் அறிமுகமும் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியும்

- சுபாஷிணி பத்மநாதன்

தொலைபேசியின் பரிணாம வளர்ச்சிப் படிமுறையானது உலகளாவிய ரீதியில் மனிதனின் நாளாந்த நடைமுறை வாழ்க்கையுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ள ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது. சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்த இத்தொழில்நுட்ப ஊடகமானது, சமூக மட்டத்தில் தொலைபேசி இன்றி எவராலும் வாழ முடியாது என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு வர வைத்துள்ளது. எனவே தொலைபேசியின் உலகியல் அறிமுகம், வளர்ச்சி, இடைக்கால நிலைப்பாடு, சமூக மட்டத்தில் அதன் பயன்பாடு பற்றி அறிதல் இன்றியமையாததாகும்.

தொலைபேசியின் ஆரம்ப கால வரலாற்றையும், வளர்ச்சிப் படிமுறையினையும் அறிதல் முக்கியமானதாகும். தொலைபேசியின் ஆரம்ப கால வரலாளை எடுத்து நோக்கும்போது, ஸ்கொட்லாந்தைச் சேர்ந்த அலெக்சாந்தர் கிரஹாம் பெல் என்பவர் ஒலிப்பரிமாற்று பரிவர்த்தனைக் கருவியை 1876 ஆம் ஆண்டு உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அதன் அடிப்படையாக எழுந்த கருவியை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பல

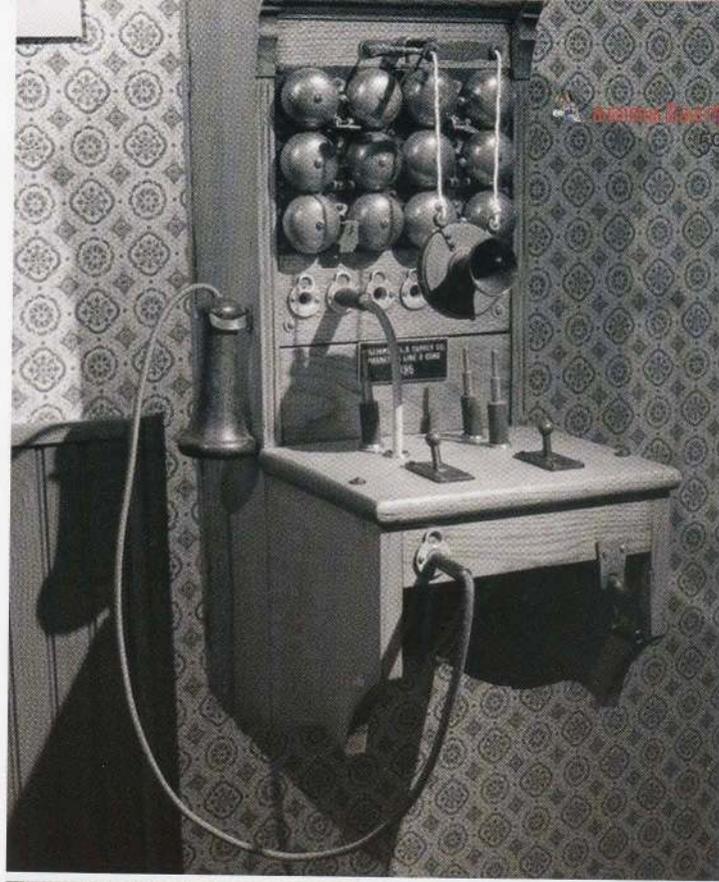
தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் முற்பட்டனர். ஆயினும் கடும் போட்டிக்கு மத்தியில் அலெக்சாந்தர் கிரஹாம் பெல் அவர்களுக்கு 1876 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஏழாம் திகதி காப்புரிமை வழங்கப்பட்டது. அதேவேளை விஞ்ஞானிகளான எஞ்சு கிறேஸ், பிலிப் ரெயிஸ், எலிஸ்ஸ கிரே போன்றவர்கள் தொலைபேசியின் கண்டுபிடிப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும், அபிவிருத்திக்கும் கணிசமான பங்களிப்பை நல்கினர் என்றால் அது மிகையாகாது.

தொலைபேசியின் காப்புரிமை கோரி ஏறத்தாழ 600 பேருக்கு மேற்பட்டோர் வழக்குத் தொடர்ந்தனர். ஆயினும் அலெக்சாந்தர் கிரஹாம் பெல் அவர்களுக்கே காப்புரிமை வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆரம்பத்தில் தொலைபேசியானது 'கால் டெலிபோன்' எனக் குறிப்பிட்டு அழைக்க காப்புரிமை வழங்கப்பட்டது. இது பெரிதும் இருமுனை வார்த்தைப் பரிவர்த்தனைக் கருவியாகவே விளங்கியது. முன்னர் 'விளையாட்டுத் தொலைபேசி' என அழைக்கப்பட்ட இத்தொலைபேசி வடிவமைப்பானது, காலக்கிரமத்தில் பல வளர்ச்சிப் படிமுறைகளை உள்வாங்கி தொழில்நுட்பரீதியில் படிப்படியாக வளர்ச்சி அடையலாயிற்று.

இரும்பு உள்ளீட்டில் மின் காந்தம் பொருத்தப்பட்டும், இரும்பு ஆமேச்சர், கொம்பு, இடைத்திரை ஆகிய பௌதீகவியல் அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் இத்தொலைபேசி விளங்கியது. இதன் செயல்முறையை விபரித்தல் சற்றுக் கடினமாயினும், அதன் இயக்கப்பாடு பற்றி இன்று நாம் குறிப்பிட்ட அளவு வரை விளக்க முடிகின்றது. பாரிய புனல் வடிவமைப்பிலான ஒலிவாங்கிக் கருவியில் கதைக்கும்போது அதிர்வலைகள் பாயும். இவ்ஒலி அலைகள் காந்தக் கம்பிச் சுருள்களுடாகப் பாய்ந்து, காந்த விசையால் ஆமேச்சர் கருவியில் தாக்கி, அக்கருவியினால் இயக்கப்பட்டு, அதிர்வலைகளால் பேசுபவரின் ஒலி நாதத்தை எம்மால் கேட்க முடிகிறது. இத்தகைய பௌதீகவியல் விஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த தொழில்நுட்பத்தில் உருவான கருவியினூடாக பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவர் ஆகிய இரு தரப்பினரும் கேட்கவோ அன்றி பேசவோ முடியும். இதுவே தொலைபேசிக் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வடிவமைப்பில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்பப் பரிணாமாகும்.

அக்கால தொலைபேசியானது காந்தம், இடைச்சுருள் அதாவது கம்பிச் சுருள், கைவாங்கி, வாய்க்கருவி போன்ற அம்சங்களைக் கொண்டு விளங்கின. தொடர்பாடாந்துறையில் ஏற்பட்ட பாரிய வளர்ச்சியாக காந்த டெலிபோன், மத்திய மின்கலத் தொடர்பு வளர்ச்சிப் படிமுறை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

காலக்கிரமத்தில் தொலைபேசி இணைப்புக்கள் மத்திய பரிவர்த்தனை நிலையத்துடன் கம்பிகள் ஊடாக இணைக்கப்பட்டு, உரையாடல் பரிமாற்றம்



மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் இத்தகைய தொலைபேசிகள் மணி ஒலியுடன் இணைக்கப்பட்டதுடன், கைவாங்கியை எடுத்து காதருகில் வைத்து மறுமுனையுடன் உரையாடும் வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

அதன்பின்னர் தொலைபேசியானது சுவிட்ச் பலகையுடன் இணைக்கப்பட்டதுடன், தொலைபேசி பரிவர்த்தனை நிலைய இயக்குனர் ஊடாக சுவிட்ச் போட் அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. அத்துடன் டயல் தொலைபேசி இயக்கம் தொலைபேசி வரலாற்றில் தடம் பதித்தது. அண்மைக் காலம் வரை டயல் தொலைபேசியைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. டயல் தொலைபேசியில் ஒன்று தொடக்கம் பூச்சியம் வரையான இலக்கங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கும். அவை 1,2,3,4,5,6,7,8,9,0 என்ற கிரமத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவ் இலக்கங்கள் அரை மதி வடிவமைப்பில் இருப்பதோடு, இலக்கங்கள் வெள்ளித் தகட்டினால் இறுக்கப்பட்டிருக்கும். தொலைபேசியானது பொதுவாக வலது பக்கமாகவே

சுழற்றி தேவையான இலக்கத்தை டயல் செய்யக் கூடியதாக இருக்கும். சுட்டு விரலாலே டயல் செய்து குறிப்பிட்ட இலக்கத்துடன் இணைப்பை ஏற்படுத்த முடியும்.

இத்தகைய தொலைபேசியானது 1913 ஆம் ஆண்டளவில் புழக்கத்திற்கு வந்ததாக அறியப்படுகின்றது. பின்னர் ஏற்பட்ட தொழிநுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக எண்களை சுழற்றி டயல் செய்யும் முறைக்குப் பதிலாக பொத்தான்களை அழுத்திப் பயன்படுத்தும் தொலைபேசி பாவனைக்கு வந்தது. ஆயினும் தொலைத்தொடர்புத் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியால் மின்னியல் உபகரண தொலைபேசிகள் புழக்கத்தில் வந்தன. இவற்றின் மூலம் தொலைபேசி இருக்கும் இடத்தில் இருந்து குறிப்பிட்ட தூரத்துக்கு அப்பாலும் வயர் தொடர்பற்ற நிலையில் பேசவும் கேட்கவும் முடியும். இவற்றை ஆங்கிலத்தில் 'கோட்லஸ்' தொலைபேசி எனக் குறிப்பிட்டு அழைத்தனர்.

நாளடைவில் அரச மற்றும் அரச சார்பற்ற தனியார் கம்பனிகள் தொடர்பாடல் சேவையில் ஈடுபடத்

தொடங்கின. இதனால் தொலைபேசிக் கட்டமைப்பின் முக்கிய வளர்ச்சியாக கையடக்க தொலைபேசி (செல்போன்) உலகளாவிய ரீதியில் பாவனைக்கு வந்தது. இன்று தொடர்பாடல்துறையிலும், நாளாந்த வாழ்க்கையிலும் கையடக்க தொலைபேசியானது இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது. இத்தகைய தொலைபேசியை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தவர் மொடர்லோ நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த மாட்டின் கூப்பர் என்பவராவார். இன்றுள்ள கையடக்கத் தொலைபேசியானது வெறும் உரையாடலுக்கு மட்டும் பயன்படாமல், பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் விளங்குகின்றது. ஆரம்பத்தில் அதிக நிறையுடையதாகவும், தற்போது சில கிராம் நிறை கொண்டவையாகவும் இவை உள்ளன. ஆரம்பத்தில் கையடக்கத் தொலைபேசியானது பெறுமதி வாய்ந்ததாகவும், சமூக மட்டத்தில் உயர் அந்தஸ்த்து வகிப்போரிடம் மட்டுமே புழக்கத்தில் இருந்ததாகவும் காணப்பட்டது. ஆயினும் இன்று சகல மட்டங்களிலும் உள்ளவர்களாலும் இக்கையடக்க தொலைபேசி பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. இதேவேளை கம்பி இணைப்பற்ற ஏரியல் தொடர்புகளோடு இலகுவில் எடுத்துச் செல்லக் கூடிய (C.D.M.A) தொலைபேசி அறிமுகமானது.

எது எவ்வாறாயினும் அடிப்படை அம்சமான உரையாடலே இத்தொலைத்தொடர்புத் துறையில் மூலமாக விளங்கிய போதும், இன்று இக் கையடக்கத் தொலைபேசி பல பரிணாம வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. விரும்பிய பாடலை ஒலிப்பதிவு செய்து அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் செவிமடுத்தல், கமரா மூலம் புகைப்படம் மற்றும் வீடியோ எடுத்தல், குறுந்தகவல் பரிமாற்றம், எடுத்த புகைப்படம் மற்றும் வீடியோப் பரிமாற்றம், சர்வதேச வலையமைப்பான 'இன்டர்நெட்' பாவனை போன்றவற்றை இன்றைய தொலைபேசிகளில் பெறமுடிகின்றது.

1979 ஆம் ஆண்டளவிலேயே ஐப்பானில் முதலாவது கையடக்கத் தொலைபேசிப் பரிவர்த்தனை நிலையம் அமைக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. அவ்வாறே தொலைத்தொடர்பு குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனம் 1993 ஆம் ஆண்டளவில் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வங்கிக் கணக்குகளைப் பராமரித்தல் போன்ற வங்கி தொடர்பாடல் ஊடகமாகவும் தொலைபேசி மற்றுமொரு பரிணாம வளர்ச்சிப் படிமுறையை எட்டிப் பிடித்துள்ளது.

தொலைபேசியின் இயக்கமானது அடிப்படையில் மின்கலத்தினால் (பட்டரி) இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மின்கலமானது குறிப்பிட்ட அளவு பாவனைக் காலத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இப்பாவனைக் காலமானது பாவிக்கும் கால எல்லையைப் பொறுத்ததாக அமைகின்றது. இது தவிர இம்மின்கலம் மின்னியல் மூலம் மீள் ஏற்றம் செய்யக் கூடியதாக விளங்குகின்றது.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொலைபேசி நிறுவனங்களால்



பகிர்ந்தளிக்கப்படும் 'சிம்' அட்டை (SIM card) மூலம் கையடக்க தொலைபேசிக்கு உயிரோட்ட இயக்கம் அளிக்கப்படுகின்றது. அக்குறிப்பிட்ட இலக்கத்தின் ஊடாக உலகளாவிய ரீதியில் தொலைத்தொடர்பை ஏற்படுத்த முடியும். தற்காலத்தில் இரட்டை சிம் அட்டைப் பயன்பாடு கொண்ட கையடக்கத் தொலைபேசிகளும் பாவனையில் உள்ளன. தொலைத்தொடர்பு பரிவர்த்தனைக் கோபுரங்கள் மூலமாகவே இவற்றின் செயற்பாடுகள் இடம்பெறுகின்றன. கையடக்கத் தொலைபேசியின் முக்கிய வளர்ச்சிப் படியாக முகம் பார்த்து உரையாடும் தொழிநுட்பம் அமைகிறது. இவ்வாறான உத்தியியல் அபிவிருத்திக்கு ஏற்றவாறு அதன் பெறுமதியும் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளது. இக்கையடக்க தொலைபேசியில் இவ்வாறான பல வசதிகள் இருப்பதால் ஆங்காங்கு சமூக மட்டத்தில் சில பாதிப்புக்கள் ஏற்படுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது. அத்துடன் கையடக்கத் தொலைபேசிப் பாவனையானது, அதன் நுண்கதிர் வீச்சு அலைகள் மூலம் மனிதனுக்கு உடல், உள ரீதியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதாக விஞ்ஞானிகள் எடுத்தியம்புகின்றனர். எனவே ஆரம்பத்தில் மிகவும் எளிமையாக சாதாரண அமைப்பில் உருவான தொலைபேசியானது காலவோட்டத்தில் பல பரிணாம வளர்ச்சிப் படிமுறைகளைப் பெற்று மனித வாழ்க்கை முறையுடன் பின்னிப் பிணைந்து விளங்குகின்றது.



GET கலைக்கேசரி DELIVERED TO YOUR HOME

Please complete the form given below, along with your Cheque/Money Order written in favour of 'Express Newspapers (Ceylon) (Pvt) Limited' and send it to our Head Office at No185, Grandpass Road, Colombo 14, Sri Lanka.

Tel: +94-11-5322700 / 5738046 Fax: +94-11-5517773

For more details, please contact : Overseas Subscriptions Arjun -on arjun@expressnewspapers.net/Mobile: +94 777 801034

Local Subscriptions S. Sandrasegar - +94 77 5359106 / +94 -11 - 5322783

Online Payment : www.kalaikesari.com / Subscription

ORDER FORM :

கலைக்கேசரி
KALAIKESARI

Manager Subscriptions

Kalaikesari

No. 185, Grandpass Road, Colombo - 14,
Sri Lanka.

Tel : +94-11-5322783 / +94-11-5738046

Fax : +94-11-5517773

E-mail : subscription@kalaikesari.com

Cheque should be drawn in favour of
Express Newspapers (Ceylon) (Pvt) Limited

Title	: Mr. <input type="checkbox"/> Mrs. / Miss <input type="checkbox"/> Dr. <input type="checkbox"/> Prof. <input type="checkbox"/>
First Name	:
Last Name	:
Institution	: கொழும்பு தலைநகர் கலைக்கேசரி
Apartment/Other Nos	:
Street / Road	: நூலகம்
Town/City/State	:
Country	:
Amount Enclosed	: (12 / 6 Issues)
Mode of payment	: <input type="checkbox"/> Cheque / <input type="checkbox"/> Money Order
Online Payment	: www.kalaikesari.com / Subscription

இராமாயணமும் சிங்கள மக்களும்

இராமாயண இதிகாசத்தைப் பற்றி சிங்கள இலக்கியத்தில் முதல்முதலாகக் காணப்படும் குறிப்பு பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கவிதை நூலாகிய 'சிவபஸ்வகர எலிலேயே' எனக் கூறலாம். இலக்கிய நயம் சேர்ப்பதற்காக இராமாயண சம்பவங்களில் பலவற்றை அந்நூலில் ஒப்பிட்டிருக்கிறார் அந் நூலாசிரியர். 12 ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த சிங்கள உரை நடை நூலாகிய 'அமாவதுற' புத்தபெருமானின் பெருமைகளை விதந்து கூறும் அதேவேளை, இராமாயணம் பற்றி இந்நூலில் சாதாரணமாவே குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இராவணனால் கவர்ந்து வரப்பட்ட அவர்களுக்கு அந்நியமான பெண் சீதை என்றிருந்த போதிலும் தமிழ் - சிங்கள மக்களின் வாழ்க்கையில் சீதை நன்கு இடம்பிடித்திருக்கிறார். அழகு, நற்பண்பு, கற்பு, அருந்திறம்

இராமாயணத்தில் இலங்கை - 19



முதலியவற்றைக் கொண்ட தெய்வீகப் பெண்ணாக சீதை போற்றப்படுகின்றார். இன்று அனேக தமிழ், சிங்களப் பெண்கள் சீதா என்ற பெயரை சூடிக்கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர். இராமாயணம் உண்மையிலேயே நிகழ்ந்த கதையெனில், பல ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்த பின்னரும் கூட சீதையை மறக்காமல் அவரின் பெயரைச் சூடிக்கொண்டிருப்பது சீதைக்குச் செலுத்தும் கௌரவமாகக் கொள்ளலாம்.

சிங்கள பேய் நிலை ஆய்வுகளிலும் அதனுடன் தொடர்பு பட்ட கிரியைகளிலும் அனுமன் உள்ளீர்க்கப்பட்டுள்ளான். சூனியம், றிரியகா முதலியவற்றில் உச்சாடனம் செய்யப்படும் ஆவளி மந்திரங்களில் அனுமனின் நாமங்கள் பல தடவைகள் உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

'அஞ்சனம் எலி பலீம்' எனும் மை வெளிச்சம் பார்க்கும் நிகழ்ச்சிகளில் அனுமன் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றான். கறுப்பு நிற மாந்திரீகத் தைலம் பூசப் பெற்ற தட்டைத் தேங்காயை எண்ணெய் விளக்கொளியின் மீது வைத்ததும் முதலில் தேவியும் அடுத்து அனுமானும் தோன்றுவர். சூழ் ஒளியை வலக் கையில் பற்றிப் பிடித்து ஏந்திய வண்ணம் தோற்றமளிக்கும் அனுமான், குற்றம் புரிந்தவன் ஒளிந்திருக்கும் இடத்தையும் சென்றடைவதற்கான வழியையும் காண்பிப்பார். அனுமார் தனது இயல்பான வானர உருவத்திலேயே மை வெளிச்சத்தில் காட்சியளிப்பார்.

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு வரை இலங்கை காலனித்துவ வாதிகளின் அதிகாரத்தின் கீழ் வாழ்ந்திருந்த போதிலும் தொடர்ந்து இராமர், சீதை, இராவணன், அனுமான் ஆகிய தெய்வீகப் பாத்திரங்கள் மீது செலுத்தப்பட்டு வந்த அக்கறையில் எந்தவித குறைச்சலும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. அக்காலத்தைப் பிரித்தானிய அரச சேவை அதிகாரியான ஹியூ நெவில் (1867 - 1886) என்பவர் லண்டனுக்கு எடுத்துச் சென்ற நூற்றுக் கணக்கான ஓலைச் சுவடிகளில் சிலவற்றில் இராமாயணச் சம்பவங்கள் சிலவற்றை சுருக்கிக் கூறும் ஜனரஞ்சகப் பாடல்களும் அடங்கியிருந்தன. 'ராவண கத்தாவ' (இராவணன் கதை) என்ற

ஏட்டுச் சுவடியில் 110 செய்யுள்களும் 'ராவண கத்தாவ' வில் சுமார் 90 செய்யுள்களும் இடம்பிடித்திருந்தன. ராவண புவத்த என்ற 40 செய்யுள்களைக் கொண்ட சுவடியில் இராமனை விஷ்ணுவின் அவதாரமெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவை எழுதப்பட்ட காலம் எது என்பதை அறியமுடியாததுள்ள போதிலும் ஹியு நெவிலின் கருத்துப்படி அவரின் காலத்துக்கு முன்னரான மூன்று நூற்றாண்டுகளில் அவை எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

தொடக்க கால உள்ளூர் இலக்கிய நூல்கள் பற்றிய ஆய்வாளரான ஜேம்ஸ் டி அல்விஸ் 'சித்தசங்கராவ' (1852) எனும் நூலின் தனது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கு எழுதிய முன்னுரையில் இந்திய இலக்கியத்தை தழுவி எழுதப்பட்ட பல சிறு நூல்களின் விபரங்களைக் கூறியுள்ளார். அவற்றில் ஒன்று 'ராவண ஹாலிய' (இராவணனின் கதை). இந்நூல் எழுதப்பட்ட காலத்துக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்றப்பட்டுள்ளது. ராவண கத்தாவ கவி (கவிதையில் இராவணன் கதை) எனும் ஆக்கத்தின் கையெழுத்துப் பிரதி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்றது. வீரசேகரா அபயகுணவர்த்தன என்பவர் 1841 ஆம் ஆண்டில் கம்பராமாயணத்தின் ஒரு பகுதியை தமிழிலிருந்து



சிங்களத்துக்கு மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். அதன் இரு அத்தியாயங்களை டொன் பஸ்தியன் ஜயவீர பண்டார என்பவர் மறுபார்வையிட்டு 1885 ஆம் ஆண்டு நூலாகப் பதிப்பித்துள்ளார். 1902 ஆம் ஆண்டில் 'ராவண யுத்தய' (ராவணனின் யுத்தம்) என்னும் 330 பாடல்களைக் கொண்ட நூலினை ஆர். ஆர். பெரேரா என்பவர் யாத்துள்ளார்.

சிங்கள வரலாற்று நூலான மகாவம்சத்தின் வரலாற்றுப் பகுதியொன்றில் பொலனறுவையிலிருந்து ஆட்சிபுரிந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகு (1153 - 1186) வின் எழுச்சி பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இராமாயணச் சம்பவங்கள் பல அதில் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பராக்கிரமபாகு பொலனறுவை நகருக்கு, 14 வாசல்களை அமைத்தான். அவற்றில் ஒன்றுக்கு 'அனுமன் வாசல்' எனப் பெயரிட்டிருந்தான். இன்னொரு வாசலுக்கு இராவணனின் படைகளுக்கு மதிப்பளிப்பது போல, 'ராக்க கேற்' (அரக்கர் வாசல்) என நாமம் சூட்டியிருந்தான்.

மகாவம்சம் மேலும் பல இராமாயண இதிகாச நிகழ்ச்சிகளை குறிப்பிட்டுள்ளது. வீரவாகு என்னும் இளவரசன், இராமன் அரக்கர்களை அழித்தது போல், ஜாவகர்களை வெட்டிக் கொன்றான் எனவும், நான்காம் விஜயபாகு, சந்தபானு என்பவனுடன் புரிந்த போரை இராம - இராவண போர் போன்றது எனவும் ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் மகாவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இலங்கையில் சம காலத்தில் கற்றவர்கள் மட்டத்தில் இராமாயண இதிகாசம் நன்கு அறியப்பெற்ற ஒன்றாக உள்ளது.

நன்றி: ஈழத்தில் கம்பன்; அகில இலங்கை கம்பன் கழக வெளியீடு -2006, சிங்கள பௌத்த பாரம்பரியத்தில் இராமாயணம், பேராசிரியர் வி.விதாரண



பல்கலை வேந்தர் வீணை வித்துவான் எஸ்.பாலசந்தர்

- பத்மா சோமகாந்தன்

மி கச் சிறிய வயதிலேயே கஞ்சிராவைக் கச்சிதமாக வாசித்து இசை மேதை சாந்தாராமிடம் தபேலா ஒன்றைப் பரிசாகப் பெற்ற பெருமை கொண்ட பாலசந்தர் தபேலா, ஆர்மோனியம், தில்லாபா, புல் புல்தாரா, ஷனாய் எனப் பல்வேறு வாத்தியங்களையும் வாசிக்கும் ஆற்றல் பெற்று இருந்தாலும், வீணை வாசிப்பிலேயே மிகுந்த திறமையும் வித்துவமும் மேதைமையும் மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார்.

வீணை வித்துவான் பாலசந்தரைப் பொறுத்தளவில் இவர் வீணை என்ற இன்னிசைக் கருவியைக் கையிலேந்தி வாசிக்கிறார் என்பதை விட விரல்களோடு அவர் வீணை பேசும் எனக் குறிப்பிட்டால் தான் அதன் அர்த்தம் மிகப் பொருத்தமாகும். அவ்வளவு தூரம் அவரது விரல்களின் நரம்புகளோடு வீணையின் நரம்புகளும் ஒன்றிணைந்து இயக்கும் இசை காந்தர்வ கானத்தை தெய்வீக இசையை மொட்ட விழ்க்கும் பெருமை வாய்ந்தன.

வீணை வாத்தியத்தில் தனித்துவமான தேர்ச்சியும் தனக்கெனப் பிரத்தியேகமான

பாணியும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உலகப் புகழ் பெற்ற இவ் வீணை வித்துவான் அமெரிக்கா, பிரான்சு, சீனா, ரஷ்யா, ஜப்பான், ஸ்ரீலங்கா எனப் பல நாடுகளிலிருந்தும் கச்சேரிக்கான அழைப்பை ஏற்றுச் சென்று பல வீணைக் கச்சேரிகளை நிகழ்த்திப் பெரும் பாராட்டுகளையும் கௌரவங்களையும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

இசைக்கு வித்திட்ட தஞ்சாவூரே வித்துவானின் மூதாதையருடைய பிறப்பிடமாக இருந்தாலும் இவர் சென்னையிலே 1927 ஆம் ஆண்டு தைத் திங்கள் பதினெட்டாம் நாள் பிறந்தார். இசைப் பாரம்பரியத்திலே பிறந்த இவரது தந்தையார் சுந்தரம், பார்வதி என்பவரைத் திருமணம் செய்து பெற்ற பிள்ளையே பாலசந்தர். இவருக்கு ராஜம் என்ற பெயரில் ஒரு மூத்த சகோதரனும் ஜெயலட்சுமி என்ற பெயரில் ஒரு சகோதரியும் இருந்தனர். தந்தையார் வக்கீலாகப் படித்துத் தொழில் பார்த்தாலும் கூட இவர்களது குடும்பத்தினர் யாவருமே இசை, நாடகம், நடப்பு எனக் கலைத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடும் இயல்பாகவே பாடவும் நடக்கவும் கூடிய ஆற்றல் மிகுந்தவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். இதற்குச் சான்றாக, வித்துவான் பாலசந்தர் அவர்களே தம் குடும்பம் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார் “என் தந்தைக்கு இசை என்றால் உயிர். இசைக்கலைஞர்களின் சகவாசத்தை அவர் விரும்பினார். எத்தனையோ சங்கீதக் காரர்களுக்கும் இசைத்துறையில் புதிதாக வந்தவர்களுக்கும் அவர் உதவினார். தஞ்சை, நடுத்தெரு எனும் இடத்திலுள்ள எங்க வீட்டு சங்கீத காரர்களோட சரணாலயமாக இருந்தது. சில சங்கீத வித்துவான்கள் எங்க வீட்டில் நிரந்தரமாக இருந்தாங்க. அதி காலையிலிருந்து ராத்திரி வரைக்கும் வாத்திய இசையும் வீட்டில் எதிரொலிக்கும்” எனக் குறிப்பிட்டு உள்ளார். இவையெல்லாம் எத்தகைய செழிப்பான இசைச் சூழலில், கலைத்துவம் மிக்க வளத்துடன் இவர் முகிழ்த்தெழுந்தார் என்பதை அடையாளப் படுத்துகின்றன.

இளமையிலே அழகிய தோற்றம், இனிய குரல் வளம், இசைத்தேர்ச்சி, நடப்பு, பேச்சு என பன்முக ஆற்றலும் பொருந்தியவராக பாலசந்தர் விளங்கினார். பல்வேறு கலைத்துறைச் செயற்பாடுகளிலும்

இளமையிலே அழகிய தோற்றம், இனிய குரல் வளம், இசைத்தேர்ச்சி, நடப்பு, பேச்சு என பன்முக ஆற்றலும் பொருந்தியவராக பாலசந்தர் விளங்கினார். பல்வேறு கலைத்துறைச் செயற்பாடுகளிலும்



இவருடைய குடும்பம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தமையால் ஆற்றல் மிக்கொண்ட இவருடைய பிரசன்னம் வேண்டப்பட்டது; வரவேற்கப்பட்டது; போற்றப்பட்டது.

துடிப்பும் ஆற்றலும் மிக்க பாலசந்தருக்கு, இறைவனின் கொடையாகவே கிடைத்த குரல்வளம், இசையாற்றல், வாத்தியங்களைத் தகுந்த முறையில் கையாளும் நுட்பமான இசையாற்றல் என்பனவெல்லாம் இணைந்து கலைத் துறையின் பல்வேறு அம்சங்களிலும் ஈர்க்கப்பட்டார்.

சிறுவனாகக் கஞ்சிரா வாசிப்பவனாக 'சீதா கல்யாணத்தில்' தோன்றி அமோக வரவேற்பைப் பெற்ற மாஸ்டர் பாலசந்தர் 1940 களில் வெளியான மனுந்திச் சோழனின் மகனாக 'ஆராய்ச்சிமணி' எனும் திரைப் படத்தில் தோன்றி நடித்துப் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து மறு வருடம் 'ரிஷ்ய சிருங்கர்' என்ற படத்தில் பால ரிஷ்ய சிருங்காராகவும் 'காமதேனு' எனும் படத்திலும் நடித்துப் புகழ்பெற்றார்.

இளம் வாலிபரானதும் 'நாரதர்' படத்திலும் 'இது நியாயமா?' எனும் படத்தில் மாது, கோபால் என்ற இரட்டையர் வேடத்திலும் நடித்தார். இதுவே முதல் முதல் திரையில் இரட்டை வேடம் பூண்டு நடிக்கப் பெற்ற பட மென்பர்.

வாத்தியத்தோடு ஆரம்பமான இவரது நடிப்பு மெல்ல மெல்ல படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று திரைப்படத்தில் இசை, இயக்கம், நடிப்பு எனக் கூடுதலான பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு 'கைதி' என்ற படத்திலும் நடித்தார். மேலும் 'ராஜா மகள்' என்றொரு படத்தில் வில்லனாக வேஷம் பூண்டு நடித்தார். இப்படிப் படிப்படியாக கதை வசனம், இசையமைப்பு, இயக்கம், பாடல்கள் எனப் பல பரிமாணங்களிலும் தனது அற்புதமான ஆற்றலைப் பதிவு செய்து கொண்டார். இசையுலகம் இவரது ஆற்றலைப் பார்த்து வியந்தது.

நடிகை பானுமதியுடன் இவர் இணைந்து நடித்த படம் 'ராணி' இராஜா ராணிக் கதையை மையமாகக் கொண்டது. பெரிய வெற்றியளிக்காத படமாகவே கருதப்பட்டது.

கலைத்துறையில் புதிய புதிய அம்சங்களைப் புகுத்துவதிலும் புதிதான தேடல்களை உருவாக்குவதிலும் ஆர்வம் கொண்டுழைத்த பாலசந்தர், பாடலும் நடனமும் இல்லாமலே ஏ.வீ.எம் அவர்கள் தயாரிப்பில் வெளியான 'அந்த நாள்' என்ற படத்தை இயக்கினார். அக்காலத்திலே கதை, நடிப்பை விட நடனத்தையும் பாடலையும் ரசிக்கவே அதிகமான மக்கள் சினிமாவை நாடுவதுண்டு. அப்படியான காலத்திலும் கூடப் பரிட்சார்த்தமாகப் பல புதிய திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி புது ஆக்கங்களைக் காணவிழைந்தார்.

குண சித்திர வேடத்திலான தனது நடிப்போடு தானே கதையைச் சிருஷ்டித்தும், இசையமைத்தும் 'மரசகம்' என்றொரு சினிமாவை இயக்கித் திருப்தி கண்டார்.

சுயமானத் தனது தனித்தன்மையில் அதீத நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் படைப்புத் திறனும் தொழில்நுட்ப அறிவும்

கொண்ட பாலசந்தர் அனுபவங்களின் ஆரம்பத்தில் 'எஸ். பி.கிரியேஷன்ஸ்' என்ற திரைப்பட அமைப்பை ஆரம்பித்தார். அதன் முதல் வெளியீடாகத் தானே கதை, நடிப்பு, இசை, தயாரிப்பு என யாவற்றையும் பொறுப்பேற்று 'அவனா இவன்' என்ற சினிமாவை வெளிக்கொணர்ந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 'பொம்மை' என்றொரு அருமையான படம் வெளிவந்தது. இதிலே தான் 'நானும் பொம்மை, நீயும் பொம்மை' என்ற வித்வான் லெட்சுமணனின் பாடலுக்கு அருமையாக மெட்டமைத்திருந்தார் பாலசந்தர். திரையிசையில் முதல் முதல் ஜேசுதாஸ் பாடிய தமிழ்ப் பாடலும் இதுவேயாகும். இதேபோல 'தத்தித் தத்தி நடந்து வரும் சின்னப் பாப்பா' என்ற பாடலை வித்வான் இலட்சுமணன் இயற்றியிருக்க பாலசந்தர் இசையமைக்க எல்.ஆர்.ஈஸ்வரி பாடியுள்ளார். இப்படத்தின் இசையமைப்பு, பாடல்கள் யாவும் வெகு அற்புதம்! எனக் கூறக்கூடிய வகையில் யாவும் அமைந்திருந்தமை இயக்குநருக்கு பெரும் வெற்றியையே கொடுத்திருந்தது.

'பூலோகரம்பை' என்ற படத்தின் இயக்குநராக இருந்த கே.இராம்நாத் எதிர்பாராத வகையில் இயற்கை எய்தவே பாதியில் விடப்பட்ட வேலைகளைப் பூரணப்படுத்த ஒழுங்கமைத்துப் பாலசந்தர் அவர்களே அப்படத்தை நிறைவாக்கிக் கொடுத்தார்.

இப்படிப் பன்முக ஆற்றலும் இசையில் ஆழ்ந்த பற்றும் பக்குவமும் மிக்க இம்மேதை பிரபல கதாசிரியை அகதா கிறிஸ்ரியின் நாவலொன்றை ஆதாரமாக வைத்து 'நடு இரவு' என்ற சித்தப்பிரமை பிடித்த பெண்ணொருத்தி பற்றிய திகில் படமொன்றை எடுத்தார்.

இதுவே அவரது கடைசிப் படமாகவும் அமைந்தது. சினிமாக் கதையையும், நடிப்பையும், இயக்கத்தையும் பேரார்வத்தோடு நேசித்துக் கொண்டாடி வாழ்ந்து மகிழ்ந்த அருமையான இக்கலைஞர் ஏதோ வெறுப்பால் யாவற்றையும் களைந்து உதறிவிட்டு வீணையையே கையிலேந்தத் தலைப்பட்டார். தொட்டதெல்லாம் துலங்க வைக்கும் தீரம் மிக்க பாலசந்தர் வீணை இசையிலும் இனிய நாத்தத்தைப் பிழிந்து புதிய பாணியை அமைத்தார். உண்மையிலேயே அவருடைய வீணை இசையின் நாதம் புதிய மெருகேற்றங்களினால் மெய்சிலிர்க்க வைத்தது. எதையும் புதிதாகக் கண்டுபிடிப்பதில், சாதிப்பதில் அவருக்கே இயற்கையாயமைந்த உத்வேகம் சில வேளைகளில் அவரை இடறி விழுத்தவும் காலாகியது. சர்ச்சைகளைக் கிளப்புவதால் பல கண்டனங்களுக்கு ஆளாகும் நிலைமைக்கு அவர் முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டதுண்டு.

எதையும் தனித்து நின்று எதிர்கொள்ளும் தற்றுணிவும் தன்னம்பிக்கையும் மிக்க இவரால் வீணை இசையிலும் பல புதிய உத்திகளை திறமையான இசை அலைகளை வித்துவச் சிறப்பை நிலைநாட்ட முடிந்தது.

'குரு இல்லாத வித்தை நிறைவு காணாது' என்ற பழமொழியைப் பொய்ப்பிக்கும் வண்ணம்

ரூ.1,000,000/- ஆயுட் காப்புறுதி பெறுவதற்கு எவ்வளவு செலுத்த நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்?

✓ ஆண்டிற்கு ரூ.2000/-?
(நாள் ஒன்றிற்கு ரூ.6/- ஐ விட குறைவு)

✓ ஆண்டிற்கு ரூ.3000/-?
(நாள் ஒன்றிற்கு ரூ.9/- ஐ விட குறைவு)

✓ ஆண்டிற்கு ரூ.6000/-?
(நாள் ஒன்றிற்கு ரூ.17/- ஐ விட குறைவு)

**எழு Pure Life Policy மூலம்
உங்களால் முடியும்**

நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தருணம் கீழே



Call/Text: 0773 675 482
உடனடி அழைப்பு: 0112 552 277
தொலைபேசி: 0112 553 596 - 8
தொலைநகல்: 0112 590 495
இணையத்தளம்: www.liclanka.com





கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்



நைன் வெல்ஸ் கருக்கட்டல் வளநிலையம்

கர்ப்பகாலத்திலும் பிரசவத்திற்கு
பின்னரும் தாயின் ஆரோக்கியத்தை
பேணுவதிலும் கருக்கட்டலுக்கான
சாத்தியக் கூறுகளையும் (Sub Fertility)
அக்கருக்கட்டலுக்கான(IVF) சாத்தியக்
கூறுகளையும் வழங்குவதன் மூலமும்
தொடர்ச்சியாக இனப்பெருக்க காலத்தின்
பின்னரும் எமது தொழில்நுட்பத்திறன்களி-
னூடாக எல்லா வயதுடைய பெண்மணி-
களையும் பராமரிக்க நைன் வெல்ஸ்
ஆகிய நாங்கள் பொறுப்பாகவுள்ளோம்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி
4 520 999

நைன் வெல்ஸ் கெயர் தாய் சேய் வைத்தியசாலை
55/1, கிரிமண்டல மாவத்தை, நாரஹேன்பிடிய, கொழும்பு 05.
WWW.NineWellsCare.com

